

กัณดารวิถี

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36		

บท 1

- ฉ** วันที่หนึ่งเดือนที่สองปีที่สองตั้งแต่เขาทั้งหลายออกจากประเทศอียิปต์ พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสในพลับพลาแห่งชุมนุม ณ ถิ่นทูลกัณดารซีนายว่า
- 2 "เจ้าจงนับชุมนุมชนอิสราเอลทั้งหมดตามครอบครัวตามเรือนบรรพบุรุษตามจำนวนรายชื่อผู้ชายเรียงตัวทุกคน
- 3 ตั้งแต่อายุได้ยี่สิบปีขึ้นไปบรรดาคนที่ออกรบได้ในกองทัพพวกอิสราเอล เจ้ากับอาโรนจงจัดตั้งเขาทั้งหลายไว้เป็นกองๆ
- 4 และจงมีคนอยู่ด้วยเจ้าจากทุกตระกูล ทุกคนนั้นให้เป็นหัวหน้าในเรือนบรรพบุรุษของเขา
- 5 และเหล่านี้คือชื่อชายทั้งปวงที่จะยืนอยู่กับเจ้าคือ เอลีชูรบบุตรชายเซเดเอร์ จากตระกูลรูเบน
- 6 เชลูมิเอลบุตรชายสุริซัดดัย จากตระกูลสิเมโอน
- 7 นาโชนบุตรชายอัมมีนาดับ จากตระกูลยูดาห์
- 8 เนธันเอลบุตรชายศุอาร์ จากตระกูลอิสสาคาร์
- 9 เอลีอับบบุตรชายเฮโลน จากตระกูลเศบูลุน
- 10 จากลูกหลานของโยเซฟ มีเอลีชามบุตรชายอัมมีฮูด จากตระกูลเอฟราอิม และกามาลิเอลบุตรชายเปดาซูร์ จากตระกูลมนัสเสห์
- 11 อาบีตันบุตรชายกิเดโอนี จากตระกูลเบนยามิน
- 12 อาหิเยเชอร์บุตรชายอัมมีซัดดัย จากตระกูลดาน
- 13 ปากีเอลบุตรชายโอคราน จากตระกูลอาเชอร์
- 14 เอลียาซาฟบุตรชายเดอูเอล จากตระกูลกาด
- 15 อาหิราบุตรชายเอนัน จากตระกูลนัฟทาลี"
- 16 คนเหล่านี้เป็นคนที่ชุมนุมชนเลือกให้เป็นประมุขแห่งตระกูลของบรรพบุรุษของเขา เป็นหัวหน้าคนอิสราเอลที่นับเป็นพันๆ
- 17 โมเสสและอาโรนได้นำคนเหล่านี้ที่ระบุชื่อมาแล้ว
- 18 และในวันที่หนึ่งเดือนที่สองคนเหล่านี้ก็เรียกประชุมชนทั้งหมด เข้ามาขึ้นทะเบียนตามครอบครัวและตามเรือนบรรพบุรุษ ตามจำนวนรายชื่อเรียงตัวคนทั้งปวงที่มีอายุตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไป
- 19 ตามที่พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งโมเสสไว้ ท่านจึงนับคนที่ถิ่นทูลกัณดารซีนายดังนี้
- 20 คนรูเบนบุตรหัวปีของอิสราเอล โดยพงศ์พันธุ์ของเขา ตามครอบครัว ตามเรือนบรรพบุรุษ ตามจำนวนรายชื่อผู้ชายเรียงตัวทุกคน ที่มีอายุตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไปที่จะออกรบได้ทั้งหมด
- 21 จำนวนคนในตระกูลรูเบนเป็นสี่หมื่นหกพันห้าร้อยคน
- 22 คนสิเมโอน โดยพงศ์พันธุ์ของเขา ตามครอบครัว ตามเรือนบรรพบุรุษ ทุกคนที่เขา นับตามจำนวนรายชื่อผู้ชายเรียงตัวทุกคน ที่มีอายุตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไปที่จะออกรบได้ทั้งหมด
- 23 จำนวนคนในตระกูลสิเมโอนเป็นห้าหมื่นเก้าพันสามร้อยคน
- 24 คนกาด โดยพงศ์พันธุ์ของเขา ตามครอบครัว ตามเรือนบรรพบุรุษ ตามจำนวนรายชื่อคนที่มีอายุตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไป

ไปเพื่ออกรบได้ทั้งหมด

25 จำนวนคนในตระกูลกาตเป็นสี่หมื่นห้าพันหกร้อยห้าสิบคน

26 คนยูดาห์ โดยพงศ์พันธุ์ของเขา ตามครอบครัว ตามเรือนบรรพบุรุษ ตามจำนวนรายชื่อคนที่มีอายุตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไปเพื่ออกรบได้ทั้งหมด

27 จำนวนคนในตระกูลยูดาห์เป็นเจ็ดหมื่นสี่พันหกร้อยคน

28 คนอิสราเอล โดยพงศ์พันธุ์ของเขา ตามครอบครัว ตามเรือนบรรพบุรุษ ตามจำนวนรายชื่อคนที่มีอายุตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไปเพื่ออกรบได้ทั้งหมด

29 จำนวนคนในตระกูลอิสราเอลเป็นห้าหมื่นสี่พันสี่ร้อยคน

30 คนเศบูลุน โดยพงศ์พันธุ์ของเขา ตามครอบครัว ตามเรือนบรรพบุรุษ ตามจำนวนรายชื่อคนที่มีอายุตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไปเพื่ออกรบได้ทั้งหมด

31 จำนวนคนในตระกูลเศบูลุนเป็นห้าหมื่นเจ็ดพันสี่ร้อยคน

32 จากลูกหลานของโยเซฟ คือคนเอฟราอิม โดยพงศ์พันธุ์ของเขา ตามครอบครัว ตามเรือนบรรพบุรุษ ตามจำนวนรายชื่อคนที่มีอายุตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไปเพื่ออกรบได้ทั้งหมด

33 จำนวนคนตระกูลเอฟราอิมเป็นสี่หมื่นห้าร้อยคน

34 คนมนัสเสห์ โดยพงศ์พันธุ์ของเขา ตามครอบครัว ตามเรือนบรรพบุรุษ ตามจำนวนรายชื่อคนที่มีอายุตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไปเพื่ออกรบได้ทั้งหมด

35 จำนวนคนในตระกูลมนัสเสห์เป็นสามหมื่นสองพันสองร้อยคน

36 คนเบนยามิน โดยพงศ์พันธุ์ของเขา ตามครอบครัว ตามเรือนบรรพบุรุษ ตามจำนวนรายชื่อคนที่มีอายุตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไปเพื่ออกรบได้ทั้งหมด

37 จำนวนคนในตระกูลเบนยามินเป็นสามหมื่นห้าพันสี่ร้อยคน

38 คนดาน โดยพงศ์พันธุ์ของเขา ตามครอบครัว ตามเรือนบรรพบุรุษ ตามจำนวนรายชื่อคนที่มีอายุตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไปเพื่ออกรบได้ทั้งหมด

39 จำนวนคนในตระกูลดานเป็นหกหมื่นสองพันเจ็ดร้อยคน

40 คนอาเชอร์ โดยพงศ์พันธุ์ของเขา ตามครอบครัว ตามเรือนบรรพบุรุษ ตามจำนวนรายชื่อคนที่มีอายุตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไปเพื่ออกรบได้ทั้งหมด

41 จำนวนคนในตระกูลอาเชอร์เป็นสี่หมื่นหนึ่งพันห้าร้อยคน

42 คนนัฟทาลี โดยพงศ์พันธุ์ของเขา ตามครอบครัว ตามเรือนบรรพบุรุษ ตามจำนวนรายชื่อคนที่มีอายุตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไปเพื่ออกรบได้ทั้งหมด

43 จำนวนคนในตระกูลนัฟทาลีเป็นห้าหมื่นสามพันสี่ร้อยคน

44 จำนวนคนเหล่านี้เป็นคนที่โมเสสกับอาโรน และประมุขทั้งสิบสองคนของชนอิสราเอล ผู้แทนเรือนบรรพบุรุษของตนได้นับไว้

45 ฉะนั้นจำนวนชนอิสราเอลทั้งหมดที่นับตามเรือนบรรพบุรุษ ตามจำนวนคนที่มีอายุตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไปทุกคนในอิสราเอลซึ่งอกรบได้

46 จำนวนคนทั้งหมดที่นับนั้นเป็นหกแสนสามพันห้าร้อยห้าสิบคน

47 แต่มิได้นับคนเลวีตามตระกูลบรรพบุรุษของตนรวมด้วย

48 เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า

49 "เฉพาะตระกูลเลวีเจ้าอย่านับและอย่าทำสำมะโนครัวไว้ในชนอิสราเอล

50 แต่เจ้าจงตั้งคนเลวีไว้สำหรับพลับพลาพระโอวาท สำหรับบรรดาเครื่องใช้กับทุกสิ่งที่เกี่ยวข้องกับพลับพลา ให้เขาชนพลับพลาและบรรดาเครื่องใช้ กับปฏิบัติงานพลับพลานั้นและตั้งเต็นท์อยู่รอบพลับพลา

51 เมื่อจะยกพลับพลาไปคนเลวีจะต้องรื้อพลับพลาลง และเมื่อจะตั้งพลับพลาขึ้นก็ให้คนเลวีเป็นผู้จัดตั้ง ผู้อื่นเข้ามาใกล้พลับพลา ผู้นั้นต้องถูกโทษถึงตาย

52 ให้ชนอิสราเอลตั้งเต็นท์ตามที่ของตนแต่ละพวก และแต่ละคนตามค่ายของตน และแต่ละคนตามธงตระกูลของตน

53 แต่ให้คนเลวีตั้งเต็นท์รอบพลับพลาพระโอวาท เพื่อมิให้พระพิโรธเกิดเหนือชุมนุมชนอิสราเอล ให้ตระกูลเลวีปฏิบัติงานพลับพลาพระโอวาท"

54 ชนอิสราเอลก็กระทำดังนั้น เขาทั้งหลายกระทำตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสสไว้ทุกประการ

พระเยโฮวาทร์สกับโมเสสและอาโรนว่า

- 2 "ให้คนอิสราเอลตั้งค่ายอยู่ตามธงของตนทุกคน ตามธงตราเรือนบรรพบุรุษของตน ให้ตั้งเต็นท์หันหน้าเข้าหา
พลับพลาแห่งชุมนุมทุกด้าน
- 3 พวกที่ตั้งค่ายด้านตะวันออกทางดวงอาทิตย์ขึ้น ให้เป็นของธงค่ายยูดาห์ตามกองของเขา นาโชนบุตรชายอัมมีนำดับ
จะเป็นนายกองของคนยูดาห์
- 4 พลโยธาที่นับไว้นี้มีเจ็ดหมื่นสี่พันหกร้อยคน
- 5 ให้ตระกูลอิสสาคาร์ตั้งค่ายเรียงถัดมา เนธันเอลบุตรชายสุอาร์จะเป็นนายกองของคนอิสสาคาร์
- 6 พลโยธาที่นับไว้นี้มีห้าหมื่นสี่พันสี่ร้อยคน
- 7 ให้ตระกูลเศบูลุนเรียงถัดยูดาห์ไป เอลีอับบุตรชายเฮโลนจะเป็นนายกองของคนเศบูลุน
- 8 พลโยธาที่นับไว้นี้มีห้าหมื่นเจ็ดพันสี่ร้อยคน
- 9 จำนวนชนทั้งหมดที่นับเข้าในค่ายยูดาห์ตามกองของเขาเป็นหนึ่งแสนแปดหมื่นหกพันสี่ร้อยคน เมื่อออกเดินคน
เหล่านี้จะยกไปก่อน
- 10 ให้ธงค่ายของรูเบนตั้งทางทิศใต้ตามกองของเขา เอลีชูร์บุตรชายเซเดเออร์จะเป็นนายกองของคนรูเบน
- 11 พลโยธาที่นับไว้นี้มีสี่หมื่นหกพันห้าร้อยคน
- 12 ให้ตระกูลสิเมโอนตั้งค่ายเรียงถัดมา เชลูมิเอลบุตรชายสุริชัดดีจะเป็นนายกองของคนสิเมโอน
- 13 พลโยธาที่นับไว้นี้มีห้าหมื่นเก้าพันสามร้อยคน
- 14 ให้ตระกูลกาตเรียงถัดรูเบนไป เอลียาซาบุตรชายเรอูเอลจะเป็นนายกองของคนกาต
- 15 พลโยธาที่นับไว้นี้มีสี่หมื่นห้าพันหกร้อยห้าสิบคน
- 16 จำนวนคนทั้งหมดที่นับเข้าในค่ายรูเบนตามกองของเขาเป็นหนึ่งแสนห้าหมื่นหนึ่งพันสี่ร้อยห้าสิบคน เมื่อออก
เดินคนเหล่านี้จะเป็นพวกที่สอง
- 17 แล้วให้ยกพลับพลาแห่งชุมนุมเดินตามไป ให้ค่ายคนเลวีอยู่กลางกระบวนค่าย เขาตั้งค่ายอยู่หน้าโดกกีให้ออก
เดินไปตามอันดับนั้น ทุกค่ายตามอันดับตามธงตระกูลของตน
- 18 ให้ธงค่ายของเอฟราอิมตั้งทางทิศตะวันตกตามกองของเขา เอลีชามบุตรชายอัมมีสูดจะเป็นนายกองของคนเอฟราอิม
- 19 พลโยธาที่นับไว้นี้มีสี่หมื่นห้าร้อยคน
- 20 ให้คนตระกูลมนัสเสห์เรียงถัดมา กามาลีเอลบุตรชายเปดาซูร์จะเป็นนายกองของคนมนัสเสห์
- 21 พลโยธาที่นับไว้นี้มีสามหมื่นสองพันสองร้อยคน
- 22 ให้ตระกูลเบนยามินเรียงถัดเอฟราอิมไป อาบีดันบุตรชายกิเดโอนีจะเป็นนายกองของคนเบนยามิน
- 23 พลโยธาที่นับไว้นี้มีสามหมื่นห้าพันสี่ร้อยคน
- 24 จำนวนคนทั้งหมดที่นับเข้าในค่ายเอฟราอิมตามกองของเขาเป็นหนึ่งแสนแปดพันหนึ่งร้อยคน เมื่อออกเดินคน
เหล่านี้จะเป็นพวกที่สาม
- 25 ให้ธงค่ายของดานตั้งทางทิศเหนือตามกองของเขา อาหิเยเชอร์บุตรชายอัมมีชัดดีจะเป็นนายกองของคนดาน
- 26 พลโยธาที่นับไว้นี้มีหกหมื่นสองพันเจ็ดร้อยคน
- 27 ให้ตระกูลอาเชอร์ตั้งค่ายเรียงถัดมา ปากีเอลบุตรชายโอครานจะเป็นนายกองของคนอาเชอร์
- 28 พลโยธาที่นับไว้นี้มีสี่หมื่นหนึ่งพันห้าร้อยคน
- 29 ให้ตระกูลนัฟทาลีเรียงถัดดานไป อาหิราบุตรชายเอนันจะเป็นนายกองของคนนัฟทาลี
- 30 พลโยธาที่นับไว้นี้มีห้าหมื่นสามพันสี่ร้อยคน
- 31 จำนวนคนทั้งหมดที่นับเข้าในค่ายดาน เป็นหนึ่งแสนห้าหมื่นเจ็ดพันหกร้อยคน เมื่อออกเดินคนเหล่านี้จะเป็น
พวกสุดท้าย เดินตามธงตระกูลของตน"
- 32 คนเหล่านี้เป็นชนชาติอิสราเอลที่นับตามเรือนบรรพบุรุษ คนทั้งหมดที่อยู่ในค่ายนับตามกองมีหกแสนสามพันห้า
ร้อยห้าสิบคน

- 33 แต่มิได้นับพวกเลวีรวมเข้าในคนอิสราเอล ตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสส
- 34 คนอิสราเอลก็กระทำดังนี้ เขาทั้งหลายตั้งค่ายอยู่ตามธง และยกออกเดินไปทุกคนตามครอบครัวของตน ตามเรือนบรรพบุรุษของตน ตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสสไว้ทุกประการ

บท 3

ต่อไปนี้เป็นพงศ์พันธุ์ของอาโรนและโมเสสครั้งเมื่อพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสนบนภูเขาซีนาย

- 2 ชื่อบุตรชายของอาโรนมีดังนี้ นาดับบุตรหาวี อาบิฮู เอเลอาซาร์และอิธามาร์
- 3 นี่แหละเป็นชื่อบุตรชายของอาโรนที่ได้เจิมไว้เป็นปุโรหิต เป็นผู้ที่ทำนุสถาปนาไว้ให้ปฏิบัติในตำแหน่งปุโรหิต
- 4 แต่นาดับและอาบิฮูตายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ เมื่อเขาเอาไฟที่ผิดรูปแบบมาถวายบูชาต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ที่ถิ่นทุรกันดารซีนาย และต่างก็ไม่มิบุตร ดังนั้นเอเลอาซาร์และอิธามาร์จึงได้ปรนนิบัติในตำแหน่งปุโรหิตอยู่ในสายตาของอาโรนบิดาของเขา
- 5 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
- 6 "จงนำตระกูลเลวีเข้ามาใกล้ และตั้งเขาไว้ต่อหน้าอาโรนปุโรหิต ให้เขาปรนนิบัติอาโรน
- 7 เขาจะปฏิบัติหน้าที่แทนอาโรนและแทนชุมนุมชนทั้งหมดหน้าพลบแห่งชุมนุม ขณะเขาปฏิบัติงานที่พลบพลาง
- 8 เขาจะดูแลบรรดาเครื่องใช้ของพลบพลางแห่งชุมนุม และปฏิบัติหน้าที่แทนคนอิสราเอล เมื่อเขาปฏิบัติงานที่พลบพลาง
- 9 จงมอบคนเลวีไว้กับอาโรนและกับบุตรชายทั้งหลายของอาโรน เขาทั้งหลายรับเลือกจากคนอิสราเอลมอบไว้กับอาโรนแล้ว
- 10 เจ้าจงแต่งตั้งอาโรนและบุตรชายทั้งหลายของอาโรนให้ปฏิบัติงานตามตำแหน่งปุโรหิต แต่คนอื่นที่เข้ามาใกล้จะต้องถูกลงโทษถึงตาย"
- 11 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
- 12 "ดูเถิด เราเองได้เลือกคนเลวีจากคนอิสราเอลแทนบรรดาบุตรหาวีท่ามกลางคนอิสราเอลที่คลอดจากครรภ์มารดาก่อน คนเลวีจะเป็นของเรา
- 13 เพราะบรรดาบุตรหาวีเป็นของเรา ในวันที่เราได้ประหารชีวิตบุตรหาวีทั้งหลายในประเทศอียิปต์นั้น เราได้เลือกบรรดาบุตรหาวีในอิสราเอล ทั้งมนุษย์และสัตว์เดียรัจฉานไว้เป็นของเราทั้งหลายเหล่านี้ต้องเป็นของเรา เราคือพระเยโฮวาห์"
- 14 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสที่ถิ่นทุรกันดารซีนายว่า
- 15 "จงนับคนเลวีตามเรือนบรรพบุรุษและตามครอบครัว คือท่านจงนับผู้ชายทุกคนที่มีอายุตั้งแต่เดือนหนึ่งขึ้นไป"
- 16 โมเสสจึงได้นับเขาทั้งหลายตามพระดำรัสของพระเยโฮวาห์ดังที่พระองค์ตรัสสั่งไว้
- 17 ต่อไปนี้เป็นชื่อบุตรชายของเลวี คือเกอร์โชน โคฮาต และเมรารี
- 18 ชื่อบุตรชายของเกอร์โชนตามครอบครัว คือลิบนีและชิมเอี
- 19 บุตรชายของโคฮาตตามครอบครัว คืออัมราม อิสฮาร์ เฮโบรน และอุสซีเอล
- 20 และบุตรชายของเมรารีตามครอบครัว คือมาลี และมุซึ นี่เป็นครอบครัวคนเลวี ตามเรือนบรรพบุรุษของเขา
- 21 วงศ์เกอร์โชนมีครอบครัวลิบนีและครอบครัวชิมเอี เหล่านี้เป็นครอบครัวเกอร์โชน
- 22 จำนวนคนทั้งหลาย คือจำนวนผู้ชายทั้งหมดที่มีอายุตั้งแต่เดือนหนึ่งขึ้นไปเป็นเจ็ดพันห้าร้อยคน
- 23 ครอบครัวเกอร์โชนนั้นจะต้องตั้งค่ายอยู่ข้างหลังพลบพลางด้านตะวันตก
- 24 มีเอลียาซาบุตรชายลาเอลเป็นหัวหน้าเรือนบรรพบุรุษของเกอร์โชน
- 25 งานที่วงศ์เกอร์โชนปฏิบัติในพลบพลางแห่งชุมนุมมีงานพลบพลาง งานเดินทัพพร้อมกับเครื่องคลุมเต็นท์ และมานประตูปลับพลากแห่งชุมนุม
- 26 ม่านบังลานและม่านประตูลาน ซึ่งอยู่รอบพลบพลางและแท่นบูชา รวมทั้งเชือกโยงทั้งงานสารพัดที่เกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้
- 27 วงศ์โคฮาตมีครอบครัวอัมราม ครอบครัวอิสฮาร์ ครอบครัวเฮโบรน ครอบครัวอุสซีเอล เหล่านี้เป็นครอบครัวโคฮาต
- 28 ตามจำนวนผู้ชายทั้งหมดที่มีอายุตั้งแต่เดือนหนึ่งขึ้นไปเป็นแปดพันหกร้อยคน เป็นคนปฏิบัติหน้าที่สถานบริสุทธิ์

- 29 บรรดาครอบครัวลูกหลานของโคฮาที่จะตั้งค่ายอยู่ทางด้านใต้ของพลับพลา
- 30 มีเอลีซาฟานบุตรชายอุสซีเอลเป็นหัวหน้าเรือนบรรพบุรุษของครอบครัวโคฮา
- 31 คนเหล่านี้มีหน้าที่ดูแลหีบพระโอวาท โต๊ะ คันประทีป แท่นบูชาทั้งสองและเครื่องใช้ต่างๆของสถานบริสุทธิ์ ซึ่งปุโรหิตใช้ปฏิบัติงานและมาน ทั้งงานสารพัดที่เกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้
- 32 เอลาอาซาร์บุตรชายของอาโรนปุโรหิตเป็นนายใหญ่เหนือหัวหน้าของคนเลวีและตรวจตราผู้ที่ทำหน้าที่ปฏิบัติสถานบริสุทธิ์
- 33 วงศ์เมรารีมีครอบครัวมาลี และครอบครัวมุซึ เหล่านี้เป็นครอบครัวเมรารี
- 34 จำนวนคนทั้งหลายคือจำนวนผู้ชายทั้งหมดที่มีอายุตั้งแต่หนึ่งเดือนขึ้นไปเป็นหกพันสองร้อยคน
- 35 และศุรีเอลบุตรชายอาบีฮาอีลเป็นหัวหน้าเรือนบรรพบุรุษของครอบครัวเมรารี คนเหล่านี้จะตั้งค่ายอยู่ด้านเหนือของพลับพลา
- 36 งานที่กำหนดให้แก่ลูกหลานเมรารีคืองานดูแลไม้รอบพลับพลา ไม้กลอน ไม้เสา รานรองและเครื่องประกอบสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ทั้งงานสารพัดที่เกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้
- 37 และเสารอบลาน พร้อมกับฐานรอง หลักหมุดและเชือกโยง
- 38 และบุคคลที่จะตั้งค่ายอยู่หน้าพลับพลาด้านตะวันออกหน้าพลับพลาแห่งชุมนุม ด้านที่ดวงอาทิตย์ขึ้น มีโมเสสและอาโรนกับลูกหลานของท่าน มีหน้าที่ดูแลการปรนนิบัติภายในสถานบริสุทธิ์และบรรดากิจการที่พึงกระทำเพื่อคนอิสราเอล และผู้ใดอื่นที่เข้ามาใกล้จะต้องถูกลงโทษถึงตาย
- 39 บรรดาคนที่นับเข้าในคนเลวี ซึ่งโมเสสและอาโรนได้นับตามพระดำรัสของพระเยโฮวาห์ เป็นบรรดาผู้ชายทั้งหมดตามครอบครัวที่มีอายุตั้งแต่หนึ่งเดือนขึ้นไปเป็นสองหมื่นสองพันคน
- 40 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า "จงนับบุตรชายหัวปีทั้งหลายของคนอิสราเอล ที่มีอายุตั้งแต่หนึ่งเดือนขึ้นไป จงจดจำนวนรายชื่อไว้
- 41 เจ้าจงกันพวกเลวีไว้ให้เรา (เราคือพระเยโฮวาห์) ทั้งนี้เพื่อแทนบรรดาบุตรหัวปีท่ามกลางคนอิสราเอล และให้สัตว์ทั้งปวงของคนเลวีแทนสัตว์หัวปีทั้งหลายของคนอิสราเอล"
- 42 ดังนั้นโมเสสจึงได้นับบรรดาบุตรหัวปีท่ามกลางคนอิสราเอล ตามที่พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งท่าน
- 43 บุตรชายหัวปีทั้งหลายตามจำนวนชื่อที่นับได้ ซึ่งมีอายุตั้งแต่หนึ่งเดือนขึ้นไป มีสองหมื่นสองพันสองร้อยเจ็ดสิบสามคน
- 44 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
- 45 "จงเอาคนเลวีแทนบุตรหัวปีทั้งหมดของคนอิสราเอล และเอาสัตว์ทั้งหลายของคนเลวีแทนสัตว์ของคนอิสราเอล คนเลวีจะเป็นของเรา เราคือพระเยโฮวาห์
- 46 สำหรับเป็นค่าไถ่บุตรหัวปีของคนอิสราเอลจำนวนสองร้อยเจ็ดสิบสามคนที่เกินจำนวนผู้ชายคนเลวีนั้น
- 47 เจ้าจงเก็บคนละห้าเชเซล คือจงเก็บตามเชเซลของสถานบริสุทธิ์ (เชเซลหนึ่งมียี่สิบเก-ราห์)
- 48 และมอบเงินซึ่งต้องเสียเป็นค่าไถ่ของคนที่ยกย่องเหล่านั้นให้ไว้แก่อาโรนและลูกหลานของท่าน"
- 49 โมเสสจึงเก็บเงินค่าไถ่จากคนเหล่านั้นที่เกินกว่าจำนวนคนที่คนเลวีไถ่ไว้
- 50 คือท่านเก็บเงินจากบุตรหัวปีของคนอิสราเอล เป็นเงินจำนวนหนึ่งพันสามร้อยหกสิบห้าเชเซล นับตามเชเซลของสถานบริสุทธิ์
- 51 และโมเสสได้นำเอาเงินค่าไถ่แก่อาโรนและลูกหลานของอาโรน ตามพระดำรัสของพระเยโฮวาห์ ดังที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสสไว้

บท 4

พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสและอาโรนว่า

- 2 "จงทำสามะโนะครัวลูกหลานโคฮา จากคนเลวี ตามครอบครัวและตามเรือนบรรพบุรุษ
- 3 จากคนที่มีอายุสามสิบปีถึงห้าสิบปี ทุกคนที่เข้าปฏิบัติงานได้ เพื่อทำงานในพลับพลาแห่งชุมนุม
- 4 นี่เป็นงานที่ลูกหลานโคฮาจะกระทำในพลับพลาแห่งชุมนุม คืองานที่กระทำต่อสิ่งบริสุทธิ์ที่สุด
- 5 เมื่อจะเคลื่อนย้ายค่ายไป อาโรนและบุตรชายของท่านจะเข้าไปข้างใน และปลดม่านกางบังออกเอาคลุมหีบพระโอวาทไว้

- 6 แล้วเอาหนึ่งทาศักคูลุม และเอาผ้าสีฟ้าล้วนคลุมบนนั้น และสอดคานหาม
- 7 และเอาผ้าสีฟ้าปูลงบนโต๊ะสำหรับชนมปังหน้าพระพักตร์แล้ววางจานและช้อน อ่างน้ำและคนโทที่รินเครื่องดื่มบูชา และชนมปังหน้าพระพักตร์เป็นนิตย์ก็ให้วางอยู่บนผ้าสีฟ้านั้นด้วย
- 8 แล้วเอาผ้าสีแดงคลุม บนนี้เอาหนึ่งทาศักคูลุมอีก แล้วสอดคานหาม
- 9 แล้วให้เขาเอาผ้าสีฟ้าคลุมคันประทีปที่ใช้จุด คลุมตะเกียง ตะไกรตัดใส่ตะเกียง ถาดใส่ตะไกร และบรรดาภาชนะใส่น้ำมันเดิมตะเกียง
- 10 เอาหนึ่งทาศักห่อตะเกียงและเครื่องประกอบทั้งหมด แล้วใส่ไว้บนโครงหาม
- 11 ให้เขาเอาผ้าสีฟ้ามาคลุมแท่นทองคำ เอาหนึ่งทาศักคลุมไว้ แล้วสอดคานหาม
- 12 และให้เขาเอาผ้าสีฟ้าห่อภาชนะเครื่องใช้ซึ่งใช้อยู่ในสถานบริสุทธิ์และคลุมเสียด้วยหนึ่งทาศัก และใส่ไว้บนโครงหาม
- 13 ให้เอาชีเด้อออกจากแท่นบูชา เอาผ้าสีม่วงคลุมแท่นเสีย
- 14 เอาภาชนะประจำแท่นทั้งหมดซึ่งเป็นเครื่องใช้ประจำแท่น มีกระถางไฟ ขอเกี่ยวเนื้อ พลั่ว ชาม และภาชนะประจำแท่นทั้งสิ้นวางไว้ข้างบน แล้วเอาหนึ่งทาศักคลุม และสอดคานหาม
- 15 เมื่ออาโรนและบุตรชายคลุมสถานบริสุทธิ์และคลุมบรรดาเครื่องใช้ของสถานบริสุทธิ์เสร็จแล้ว เมื่อถึงเวลาเคลื่อนย้ายค่ายลูกหลานโคซาทจึงจะเข้ามาหาม แต่เขาต้องไม่แตะต้องของบริสุทธิ์เหล่านั้นเกลือกว่าเขาจะต้องตาย สิ่งเหล่านั้นแหละที่เป็นของประจำลับพลาแห่งชุมนุมซึ่งลูกหลานของโคซาทจะต้องหาม
- 16 แล้วเอเลอาซาร์บุตรชายของอาโรนปุโรหิตจะต้องดูแลน้ำมันสำหรับตะเกียง เครื่องหอม เครื่องธัญญาบูชาประจำวัน และน้ำมันเจิม และดูแลลับพลาทั้งหมดกับบรรดาสิ่งของในลับพลานั้น คือสถานบริสุทธิ์และเครื่องประกอบด้วย"
- 17 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสและอาโรนว่า
- 18 "อย่าตัดตระกูลครอบครัวคนโคซาทออกเสียจากคนแล้ว
- 19 แต่จงกระทำแก่เขาเพื่อจะมีชีวิตและไม่ตาย เมื่อเขาทั้งหลายเข้ามาใกล้ของบริสุทธิ์ที่สุดเหล่านั้น คืออาโรนและบุตรชายทั้งหลายของอาโรนจะเข้าไปตั้งเขาทั้งหลายไว้ตามงานและภาระของเขาทุกคน
- 20 แต่อย่าให้คนโคซาทเข้าไปมองของบริสุทธิ์แม้แต่จิตใจเดียวเกลือกว่าเขาจะต้องตาย"
- 21 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
- 22 "จงทำสำมะโนครัวลูกหลานเกอร์โชน ตามเรือนบรรพบุรุษตามครอบครัวของเขาด้วย
- 23 เจ้าจงนับคนที่มีอายุตั้งแต่สามสิบปีถึงห้าสิบปี ทุกคนที่เข้าปฏิบัติงานได้ เพื่อทำงานในลับพลาแห่งชุมนุม
- 24 ต่อไปนี้เป็นภาระงานของครอบครัวเกอร์โชน คืองานปรนนิบัติและงานแบกภาระ
- 25 ให้เขาทั้งหลายขนม่านลับพลา และชนลับพลาแห่งชุมนุมพร้อมกับผ้าคลุมและหนึ่งทาศักที่คลุมอยู่ข้างบน และผ้าม่านสำหรับบังประตูลับพลาแห่งชุมนุม
- 26 และม่านบังลาน และม่านทางเข้าประตูลานซึ่งอยู่รอบลับพลาและแท่นบูชา และเชือกโยง และเครื่องใช้สอยทั้งสิ้น เขาจะต้องกระทำการที่ควรกระทำทุกอย่างที่เกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้
- 27 ให้อาโรนและบุตรชายทั้งหลายของอาโรนบังคับบัญชาบุตรชายทั้งหลายของเกอร์โชนเรื่องทุกสิ่งที่เขาจะต้องขนและงานทุกอย่างที่เขาจะต้องกระทำ และเจ้าจะต้องกำหนดทุกสิ่งที่เขาจะต้องขน
- 28 นี่เป็นภาระงานของครอบครัวเกอร์โชนในลับพลาแห่งชุมนุม และอิธามาร์บุตรชายของอาโรนปุโรหิตจะบังคับดูแลงานของคนเหล่านั้น
- 29 ฝ่ายคนเมรารินั้น เจ้าจงนับเขาตามครอบครัวตามเรือนบรรพบุรุษ
- 30 เจ้าจงนับคนที่มีอายุสามสิบปีขึ้นไปถึงห้าสิบปี ทุกคนที่เข้าปฏิบัติงานได้เพื่อทำงานในลับพลาแห่งชุมนุม
- 31 และต่อไปนี้เป็นสิ่งที่กำหนดให้เขาขน งานทั้งหมดของเขาในการปรนนิบัติลับพลาแห่งชุมนุม คือไม้กรอบลับพลา ไม้กลอน ไม้เสาและฐานรอง
- 32 เสารอบลานพร้อมกับฐานรอง หลักหมุดและเชือกโยง เครื่องใช้และเครื่องประกอบสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด เจ้าจงกำหนดชื่อสิ่งของที่เขาต้องหาม
- 33 นี่เป็นภาระงานของครอบครัวเกอร์โชน เป็นงานทั้งหมดของเขาในการปรนนิบัติลับพลาแห่งชุมนุม ในบังคับบัญชาของอิธามาร์บุตรชายของอาโรนปุโรหิต"
- 34 โมเสสและอาโรนและบรรดาหัวหน้าของชุมนุมชนได้นำคนโคซาท ตามครอบครัวและตามเรือนบรรพบุรุษ

- 35 ทุกคนที่มีอายุตั้งแต่สามสิบปีขึ้นไปถึงห้าสิบปีที่เข้าปฏิบัติงานได้เพื่อทำงานในพลับพลาแห่งชุมนุม
- 36 และจำนวนคนตามครอบครัวของเขาเป็นสองพันเจ็ดร้อยห้าสิบคน
- 37 นี่แหละเป็นจำนวนคนในครอบครัวของโคฮาต บรรดาผู้ปฏิบัติงานในพลับพลาแห่งชุมนุม ซึ่งโมเสสและอาโรนได้นับไว้ตามที่พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งโดยโมเสส
- 38 จำนวนคนในลูกหลานเกอร์โชน ตามครอบครัวตามเรือนบรรพบุรุษ
- 39 ทุกคนที่มีอายุตั้งแต่สามสิบปีขึ้นไปถึงห้าสิบปีที่เข้าปฏิบัติงานได้ เพื่อทำงานในพลับพลาแห่งชุมนุม
- 40 จำนวนคนตามครอบครัวตามเรือนบรรพบุรุษ เป็นสองพันหกร้อยสามสิบคน
- 41 นี่เป็นจำนวนคนในครอบครัวคนเกอร์โชน บรรดาผู้ปฏิบัติงานในพลับพลาแห่งชุมนุม ซึ่งโมเสสและอาโรนได้นับไว้ตามที่พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งโดยโมเสส
- 42 จำนวนคนในครอบครัวคนเมรารี ตามครอบครัวตามเรือนบรรพบุรุษ
- 43 ทุกคนที่มีอายุตั้งแต่สามสิบปีขึ้นไปถึงห้าสิบปีที่เข้าปฏิบัติงานได้ เพื่อทำงานในพลับพลาแห่งชุมนุม
- 44 จำนวนคนตามครอบครัวของเขาเป็นสามพันสองร้อยคน
- 45 นี่แหละเป็นจำนวนคนที่นับได้ในครอบครัวคนเมรารี ซึ่งโมเสสและอาโรนได้นับไว้ตามที่พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งโดยโมเสส
- 46 บรรดาคนเลวีที่นับได้ ผู้ที่โมเสสและอาโรนและบรรดาหัวหน้าของคนอิสราเอลได้นับไว้ ตามครอบครัวตามเรือนบรรพบุรุษ
- 47 ทุกคนที่มีอายุตั้งแต่สามสิบปีถึงห้าสิบปีที่เข้าปฏิบัติงานและทำงานขนภาระได้ในพลับพลาแห่งชุมนุม
- 48 จำนวนคนที่นับได้นั้นเป็นแปดพันห้าร้อยแปดสิบคน
- 49 เขาทั้งหลายได้ถูกนับตามที่พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งทางโมเสส ให้ทุกคนทำงานปรนนิบัติหรืองานขนของเขา ดังนี้แหละโมเสสได้นับเขาไว้ตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสส

บท 5

พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า

- 2 "จงบัญชาคนอิสราเอลให้ส่งบรรดาคนโรคเรื้อน และทุกคนที่มีสิ่งไหลออก และทุกคนที่มลทินเพราะการถูกชกชกฟให้ไปนอกค่าย
- 3 เจ้าจงสั่งทั้งผู้ชายและผู้หญิงให้ไปนอกค่าย เพื่อมิให้เขากระทำให้ค่ายของเขาซึ่งเราสถิตอยู่ท่ามกลางนั้นเป็นมลทิน"
- 4 และคนอิสราเอลก็กระทำตาม และส่งคนเหล่านั้นให้ไปนอกค่าย พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งโมเสสไว้ประการใด คนอิสราเอลก็กระทำตามอย่างนั้น
- 5 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
- 6 "จงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า ผู้ชายก็ดีหรือผู้หญิงก็ดีกระทำบาปอย่างใดที่มนุษย์กระทำ คือประพฤติกิเลสผิดต่อพระเยโฮวาห์ และผู้นั้นมีความผิดแล้ว
- 7 ก็ให้ผู้นั้นสารภาพความผิดที่เขาได้กระทำ และให้เขาคืนสิ่งที่ละเมิดซึ่งเขาได้มานั้นเต็มตามเดิม ทั้งเพิ่มอีกหนึ่งในห้าส่วนให้แก่เจ้าของเดิมผู้ที่เขาได้กระทำการละเมิดต่อนั้น
- 8 ถ้าคนนั้นไม่มีพี่น้องที่จะรับของคืนก็ให้ถวายของที่คืนนั้นแด่พระเยโฮวาห์ทางปุโรหิตรวมทั้งแกะสำหรับบูชาลบมลทินบาป ซึ่งเขาต้องบูชาลบมลทินบาปของเขา
- 9 และของบริสุทธิ์ที่คนอิสราเอลนำมาถวายทุกสิ่งอันนำมาให้แก่ปุโรหิตก็ตกเป็นของปุโรหิต
- 10 สิ่งบริสุทธิ์ของทุกคนให้ตกเป็นของปุโรหิตและทุกสิ่งที่เขาเข้าไปถวายปุโรหิตก็ต้องตกเป็นของปุโรหิต"
- 11 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
- 12 "จงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า ถ้าภรรยาของผู้ชายคนใดหลงประพฤตินอกใจสามี
- 13 มีชายอื่นมานอนร่วมกับนางพันดาสามีของนาง แม้นางได้กระทำตัวให้เป็นมลทินแล้ว แต่ไม่มีใครรู้เห็นและยังไม่มีพยาน เพราะจับไม่ได้คาที่
- 14 จิตเหินห่างก็มาลึงสามี เขาจึงเหินห่างภรรยาของเขา และภรรยาได้กระทำตัวให้มลทิน หรือจิตเหินห่างมาลึงสามี เขาจึงเหินห่างภรรยาของเขา แม้ว่าภรรยามีได้กระทำตัวให้มลทิน

- 15 ก็ให้ชายผู้นั้นพาภรรยาของตนไปหาปุโรหิต นำเครื่องบูชาสำหรับภรรยาไป มีแป้งบารลัทหนึ่งในสิบเอฟาห์ อย่าให้เขาเทน้ำมันหรือใส่กำยานในแป้งนั้น เพราะเป็นสัญญาบูชาเรื่องความหึงหวง เป็นสัญญาบูชาแห่งความรักพินให้ระลึกถึงความชั่วช้า
- 16 และปุโรหิตจะนำนางมาใกล้ให้เข้าเฝ้าพระเยโฮวาห์
- 17 และปุโรหิตจะเอาน้ำบริสุทธิ์ที่ใส่ภาชนะดิน ปุโรหิตจะเอาผงคลีที่พื้นพลับพลาใส่ในน้ำนั้น
- 18 และปุโรหิตจะให้นางเข้าเฝ้าพระเยโฮวาห์ และแก้มวยผมของนางออก และส่งสัญญาบูชาแห่งความรักพินให้นางถือไว้ อันเป็นสัญญาบูชาแห่งความหึงหวง แล้วปุโรหิตจะถือน้ำแห่งความขมขื่นที่นำการสาปแช่งนั้นไว้เอง
- 19 แล้วปุโรหิตจะให้นางปฏิญาณตัวว่า `ถ้าไม่มีชายใดมานอนกับเจ้า หรือเจ้าไม่หันเหไปกระทำมลทิน เมื่อเจ้ายังอยู่ในอำนาจของสามี ก็ให้เจ้าพ้นเสียจากน้ำแห่งความขมขื่นที่นำการสาปแช่งนี้
- 20 แต่ถ้าเจ้าได้หลงไปแม้เจ้าอยู่ในอำนาจของสามีและได้กระทำตัวเองให้เป็นมลทินและชายอื่นนอกจากสามีได้เข้านอนด้วยแล้ว'
- 21 ก็ให้ปุโรหิตกระทำให้หญิงนั้นกล่าวคำปฏิญาณสาปแช่ง และปุโรหิตจะกล่าวแก่ผู้หญิงนั้นว่า `ขอให้พระเยโฮวาห์ทรงกระทำเจ้าให้เป็นคำสาปแช่ง และเป็นคำปฏิญาณท่ามกลางชนชาติของเจ้า ในเมื่อพระเยโฮวาห์กระทำให้โคนขาเจ้าลืบและกระทำท้องเจ้าให้ป่องแล้ว
- 22 ขอให้หน้าแห่งคำสาปแช่งนี้เข้าในตัวเจ้ากระทำให้ท้องเจ้าป่อง และกระทำให้โคนขาเจ้าลืบไป' และนางนั้นจะต้องกล่าวว่า `เอเมน เอเมน'
- 23 แล้วปุโรหิตจะเขียนคำสาปนี้ลงในหนังสือ และลบความนั้นออกเสียด้วยน้ำแห่งความขมขื่น
- 24 แล้วให้หญิงนั้นดื่มน้ำแห่งความขมขื่นที่นำการสาปแช่ง แล้วน้ำที่นำการสาปแช่งนั้นจะเข้าไปในตัวนางเป็นความเฟื่อนผาด
- 25 และปุโรหิตจะเอาสัญญาบูชาแห่งความหึงหวงออกจากมือนาง แกว่งไปแกว่งมาถวายสัญญาบูชานั้นต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ แล้วนำไปถวายที่แท่นบูชา
- 26 และปุโรหิตจะหยิบสัญญาบูชากำมือหนึ่งเป็นส่วนที่ระลึกล้าง แล้วเผาเสียบนแท่นบูชา แล้วจึงให้หญิงนั้นดื่มน้ำนั้น
- 27 เมื่อให้หญิงนั้นดื่มน้ำแล้ว ต่อมา ถ้านางกระทำตัวให้มลทินและประพฤตินอกใจสามี น้ำที่นำการสาปแช่งนั้นจะเข้าไปในตัวนางเป็นความเฟื่อนผาด ท้องจะป่องและโคนขาจะลืบไป และหญิงนั้นจะเป็นคำสาปแช่งท่ามกลางชนชาติของนาง
- 28 ถ้าหญิงนั้นมิได้มีมลทิน แต่บริสุทธิ์ นางจะพ้นความผิดและตั้งครรรภ์
- 29 นี่เป็นพระราชบัญญัติเรื่องความหึงหวงเมื่อภรรยาแม้จะอยู่ในอำนาจของสามีได้หลงไปกระทำตนให้มีมลทิน
- 30 หรือเมื่อจิตหึงหวงถึงผู้ชาย และเขาหึงหวงภรรยาของเขา แล้วเขาต้องให้นางไปเข้าเฝ้าพระเยโฮวาห์ และปุโรหิตจะปฏิบัติต่อนางตามพระราชบัญญัตินี้ทุกประการ
- 31 ผู้ชายจึงจะพ้นความชั่วช้า แต่ผู้หญิงจะต้องรับโทษความชั่วช้าของนาง"

บท 6

พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า

- 2 "จงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า เมื่อผู้ชายก็ดี ผู้หญิงก็ดี ปลีกตัวด้วยการกระทำสัตย์ปฏิญาณ คือปฏิญาณเป็นนาคีร์ คือปลีกตัวออกจากตัวแต่พระเยโฮวาห์
- 3 ก็ให้ผู้นั้นปลีกตัวออกจากเหล้าองุ่นและสุรา เขาต้องไม่ดื่มน้ำส้มที่ได้จากเหล้าองุ่นหรือสุรา ไม่ดื่มน้ำองุ่นหรือรับประทานองุ่น ไม่ว่าสดหรือแห้ง
- 4 ตลอดเวลาที่เขาปลีกตัวออกมานั้น เขาต้องไม่รับประทานสิ่งใดที่ได้จากต้นองุ่น แม้เป็นเมล็ดหรือเปลือกองุ่นก็ดี
- 5 ตลอดเวลาที่เขาปฏิญาณปลีกตัวออกมานั้น อย่าให้มีใดโดนถูกศีรษะของเขา เขาต้องบริสุทธิ์จนกว่าจะสิ้นกำหนดเวลาที่เขาปลีกตัวออกมาถวายแด่พระเยโฮวาห์ เขาจะต้องไว้ผมยาว
- 6 ตลอดเวลาที่เขาปลีกตัวออกมาถวายแด่พระเยโฮวาห์ เขาต้องไม่เข้าใกล้ศพ
- 7 อย่าทำตัวให้มีมลทินด้วยบิดามารดาหรือพี่น้องชายหญิงที่ตาย เพราะที่เขาปลีกตัวออกมาถวายแด่พระเจ้านั้นเป็นพันธะของเขา
- 8 ตลอดเวลาที่เขาปลีกตัวออกมา เขาต้องบริสุทธิ์แต่พระเยโฮวาห์

- 9 และถ้ามีคนมาตายอยู่ใกล้ตัวเขาปัจจุบันทันด่วน ศีรษะของเขาที่ชำระให้บริสุทธิ์ไว้ก็เป็นมลทินเสียแล้ว เขาต้องโกนศีรษะของเขาในวันชำระตัวคือในวันที่เจ็ดนั้นเขาต้องโกนศีรษะ
- 10 ในวันที่แปดเขาต้องนำนกเขาสองตัวหรือนกพิราบหนุ่มสองตัวไปให้ปุโรหิตที่ประตูพลับพลาแห่งชุมนุม
- 11 และปุโรหิตจะถวายบูชาตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป อีกตัวหนึ่งถวายเป็นเครื่องเผาบูชา ลบมลทินให้เขา เพราะเขาได้กระทำความผิดเหตุเรื่องศพ และเขาต้องชำระศีรษะให้บริสุทธิ์ในวันนั้นอีก
- 12 และให้เขาปลีกล้วยออกถวายแด่พระเยโฮวาห์ตลอดเวลาการปลีกล้วยของเขา และนำลูกแกะอายุหนึ่งขวบมาเป็นเครื่องบูชาไถ่การละเมิด แต่เวลาก่อนนั้นนับไม่ได้ เพราะการปฏิบัติปลีกล้วยของเขานั้นมีมลทินเสียแล้ว
- 13 เมื่อเวลาปลีกล้วยของเขาครบแล้ว พระราชบัญญัติของพวกนาซีร์มีดังนี้ ให้เขาเข้ามาที่ประตูพลับพลาแห่งชุมนุม
- 14 ให้เขาถวายเครื่องบูชาแด่พระเยโฮวาห์ คือลูกแกะผู้อายุขวบหนึ่งที่ปราศจากตำหนิเป็นเครื่องเผาบูชา และลูกแกะเมียอายุขวบหนึ่งที่ปราศจากตำหนิเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป และแกะผู้ตัวหนึ่งที่ปราศจากตำหนิเป็นเครื่องสันติบูชา
- 15 และขนมปังไร้เชื้อกระจาดหนึ่ง ขนมทำด้วยยอแด็งคลุกน้ำมัน ขนมแผ่นไร้เชื้อทาน้ำมันพร้อมกับเครื่องสัตวบูชาและเครื่องดื่มบูชาที่คู่กัน
- 16 และปุโรหิตจะนำของเหล่านี้ถวายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ แล้วถวายเครื่องบูชาไถ่บาปและเครื่องเผาบูชา
- 17 และปุโรหิตจะถวายแกะผู้เป็นเครื่องสันติบูชาแด่พระเยโฮวาห์ พร้อมกับขนมปังไร้เชื้อกระจาดหนึ่ง ปุโรหิตจะถวายสัตวบูชาและเครื่องดื่มบูชาที่คู่กันด้วย
- 18 และผู้เป็นนาซีร์จะโกนศีรษะแห่งการปลีกล้วยนั้นที่ประตูพลับพลาแห่งชุมนุม และนำเอาผมที่ศีรษะแห่งการปลีกล้วยนั้นไปใส่ไฟที่อยู่ใต้เครื่องสันติบูชาเสีย
- 19 เมื่อผู้เป็นนาซีร์โกนผมแห่งการปลีกล้วยเสร็จแล้ว ปุโรหิตจะนำเนื้อสันขาหน้าของแกะตัวผู้ที่ต้มแล้ว กับขนมปังไร้เชื้อก้อนหนึ่งจากกระจาด และขนมแผ่นไร้เชื้อแผ่นหนึ่งวางไว้ในมือทั้งสองของผู้เป็นนาซีร์นั้น
- 20 แล้วปุโรหิตจะนำของเหล่านั้นแกว่งไปแกว่งมาเป็นเครื่องบูชาแกว่งถวายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ เป็นส่วนบริสุทธิ์ที่กินไว้สำหรับปุโรหิต พร้อมกับเนื้ออกที่แกว่งถวาย และเนื้อโคนขาที่ถวายแล้ว ต่อจากนั้นผู้เป็นนาซีร์ก็ดื่มน้ำองุ่นได้
- 21 นี่เป็นพระราชบัญญัติของผู้เป็นนาซีร์ผู้ปฏิบัติ และเครื่องบูชาของเขาที่ถวายแด่พระเยโฮวาห์ในการปลีกล้วย นอกจากสิ่งอื่นๆที่เขาถวายได้ ดังนั้นแหละเขาต้องกระทำตามพระราชบัญญัติของการปลีกล้วยออกไปเป็นนาซีร์ ตามที่เขาได้ปฏิบัติไว้
- 22 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
- 23 "จงกล่าวแก่อาโรนและบุตรชายทั้งหลายของอาโรนว่า ท่านทั้งหลายจงอวยพรแก่คนอิสราเอลดังต่อไปนี้ คือว่า
- 24 ขอพระเยโฮวาห์ทรงอวยพรแก่ท่าน และพิทักษ์รักษาท่าน
- 25 ขอพระเยโฮวาห์ทรงให้พระพักตร์ของพระองค์ทอดแสงแก่ท่าน และทรงพระกรุณาท่าน
- 26 ขอพระเยโฮวาห์ทรงทรงมีสี่พระพักตร์แผ่มั่นต่อท่านและประทานสันติสุขแก่ท่าน
- 27 ดังนั้นแหละให้เขาประทับนามของเราเหนือคนอิสราเอล และเราจะได้อวยพรแก่เขาทั้งหลาย"

บท 7

- 1 เมื่อวันที่โมเสสจัดตั้งพลับพลาเสร็จ และได้เจิมและได้ชำระพลับพลา กับบรรดาเครื่องใช้สอยประจำพลับพลาให้บริสุทธิ์ และได้เจิมและชำระแท่นบูชากับภาชนะประจำทั้งหมดให้บริสุทธิ์แล้ว
- 2 บรรดาประมุขของคนอิสราเอล หัวหน้าเรือนบรรพบุรุษ คือประมุขของตระกูลต่างๆ ผู้อยู่เหนือผู้ที่ขึ้นทะเบียนไว้ ได้เข้ามา
- 3 และได้ นำของบูชามาถวายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ มีเกวียนประทุนหกเล่มกับวัวหกลู ประมุขสองคนนำเกวียนเล่มหนึ่งและวัวคนละตัว ถวายเสียที่หน้าพลับพลา
- 4 แล้วพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
- 5 "จงรับของเหล่านี้ไว้จากเขาเพื่อจะได้ใช้ในการปรนนิบัติที่พลับพลาแห่งชุมนุม จงมอบไว้กับคนเลวีแก่ทุกคนตามงานปรนนิบัติของเขา"
- 6 โมเสสจึงนำเกวียนและวัวไปมอบให้แก่คนเลวี

- 7 ท่านให้เกวียนสองเล่มกับวัวสองคู่แก่บุตรชายทั้งหลายของเกอร์โชนตามงานปรนนิบัติของเขา
- 8 ท่านมอบเกวียนสี่เล่มและวัวสี่คู่ให้แก่บุตรชายทั้งหลายของเมาริตามงานปรนนิบัติของเขา ซึ่งเป็นตามคำชี้แจงของอิธามาร์บุตรชายอาโรนปุโรหิต
- 9 แต่ท่านมิได้มอบอะไรให้แก่บุตรชายของโคฮาท เพราะงานปรนนิบัติของเขาเป็นงานที่ต้องห้ามสิ่งของบริสุทธิ์บนป่า
- 10 และบรรดาประมุขกษัตริย์ของบูซามาเพื่อแก้แค้นมอบถวายแท่นบูชาในวันที่ทำพิธีเจิมแท่นบูชานั้น และพวกประมุขต่างก็ถวายเครื่องบูชาของตนหน้าแท่นบูชา
- 11 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า "ให้พวกประมุขมาถวายเครื่องบูชาของเขาวันละคนในงานมอบถวายแท่นบูชา"
- 12 ผู้ที่ถวายเครื่องบูชาในวันแรกคือนาโชนบุตรชายอัมมีนาคับแห่งตระกูลยูดาห์
- 13 ของถวายของเขาคือจางเงินลูกหนึ่งหนักหนึ่งร้อยสามสิบเชเชล และขามเงินลูกหนึ่งหนักเจ็ดสิบเชเชลตามเชเชลของสถานบริสุทธิ์ ภาชนะทั้งสองนี้มียอแด็งคลุกน้ำมันเต็มเพื่อเป็นสัตวบูชา
- 14 ซ่อนทองคำลูกหนึ่งหนักสิบเชเชล มีเครื่องหอมสำหรับเผาเต็ม
- 15 วัวหนุ่มตัวหนึ่ง แกะผู้ตัวหนึ่ง ลูกแกะอายุหนึ่งขวบตัวหนึ่ง เป็นเครื่องเผาบูชา
- 16 ลูกแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถบาป
- 17 วัวผู้สองตัว แกะผู้ห้า แพะผู้ห้า ลูกแกะอายุหนึ่งขวบห้า เป็นเครื่องสันติบูชา สิ่งเหล่านี้เป็นของถวายของนาโชนบุตรชายของอัมมีนาคับ
- 18 วันที่สองเนธันเอลบุตรชายศุอาร์ประมุขของตระกูลอิสสาคาร์ถวายของ
- 19 เขาถวายของถวายของเขาเป็นจางเงินลูกหนึ่งหนักหนึ่งร้อยสามสิบเชเชล ขามเงินลูกหนึ่งหนักเจ็ดสิบเชเชลตามเชเชลของสถานบริสุทธิ์ ภาชนะทั้งสองนี้มียอแด็งคลุกน้ำมันเต็มเพื่อเป็นสัตวบูชา
- 20 ซ่อนทองคำลูกหนึ่งหนักสิบเชเชล มีเครื่องหอมสำหรับเผาเต็ม
- 21 วัวหนุ่มตัวหนึ่ง แกะผู้ตัวหนึ่ง ลูกแกะอายุหนึ่งขวบตัวหนึ่ง เป็นเครื่องเผาบูชา
- 22 ลูกแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถบาป
- 23 และวัวผู้สองตัว แกะผู้ห้า แพะผู้ห้า ลูกแกะอายุหนึ่งขวบห้า เป็นเครื่องสันติบูชา สิ่งเหล่านี้เป็นของถวายของเนธันเอลบุตรชายของศุอาร์
- 24 วันที่สามเอลีอัชบุตรชายเฮโลนประมุขของคนเศบูลุนถวายของ
- 25 ของถวายของเขาคือจางเงินลูกหนึ่งหนักหนึ่งร้อยสามสิบเชเชล ขามเงินลูกหนึ่งหนักเจ็ดสิบเชเชลตามเชเชลของสถานบริสุทธิ์ ภาชนะทั้งสองนี้มียอแด็งคลุกน้ำมันเต็มเพื่อเป็นสัตวบูชา
- 26 ซ่อนทองคำลูกหนึ่งหนักสิบเชเชล มีเครื่องหอมสำหรับเผาเต็ม
- 27 วัวหนุ่มตัวหนึ่ง แกะผู้ตัวหนึ่ง ลูกแกะอายุหนึ่งขวบตัวหนึ่ง เป็นเครื่องเผาบูชา
- 28 ลูกแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถบาป
- 29 วัวผู้สองตัว แกะผู้ห้า แพะผู้ห้า ลูกแกะอายุหนึ่งขวบห้า เป็นเครื่องสันติบูชา สิ่งเหล่านี้เป็นของถวายของเอลีอัชบุตรชายของเฮโลน
- 30 วันที่สี่เอลีชูร์บุตรชายของเซเดเอร์ประมุขของคนรูเบนถวายของ
- 31 ของถวายของเขาคือจางเงินลูกหนึ่งหนักหนึ่งร้อยสามสิบเชเชล ขามเงินลูกหนึ่งหนักเจ็ดสิบเชเชลตามเชเชลของสถานบริสุทธิ์ ภาชนะทั้งสองนี้มียอแด็งคลุกน้ำมันเต็มเพื่อเป็นสัตวบูชา
- 32 ซ่อนทองคำลูกหนึ่งหนักสิบเชเชล มีเครื่องหอมสำหรับเผาเต็ม
- 33 วัวหนุ่มตัวหนึ่ง แกะผู้ตัวหนึ่ง ลูกแกะอายุหนึ่งขวบตัวหนึ่ง เป็นเครื่องเผาบูชา
- 34 ลูกแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถบาป
- 35 วัวผู้สองตัว แกะผู้ห้า แพะผู้ห้า ลูกแกะอายุหนึ่งขวบห้า เป็นเครื่องสันติบูชา สิ่งเหล่านี้เป็นของถวายของเอลีชูร์บุตรชายของเซเดเอร์
- 36 วันที่ห้าเชลูมิเอลบุตรชายศุริชดัยประมุขของคนเลวีถวายของ
- 37 ของถวายของเขาคือจางเงินลูกหนึ่งหนักหนึ่งร้อยสามสิบเชเชล ขามเงินลูกหนึ่งหนักเจ็ดสิบเชเชลตามเชเชลของสถานบริสุทธิ์ ภาชนะทั้งสองนี้มียอแด็งคลุกน้ำมันเต็มเพื่อเป็นสัตวบูชา
- 38 ซ่อนทองคำลูกหนึ่งหนักสิบเชเชล มีเครื่องหอมสำหรับเผาเต็ม
- 39 วัวหนุ่มตัวหนึ่ง แกะผู้ตัวหนึ่ง ลูกแกะอายุหนึ่งขวบตัวหนึ่ง เป็นเครื่องเผาบูชา

- [illegible]

- 73 ของถวายของเขาคืองานเงินลูกหนึ่งหนักหนึ่งร้อยสามสิบเชเชล ชามเงินลูกหนึ่งหนักเจ็ดสิบเชเชลตามเชเชลของสถานบริสุทธิ์ ภาชนะทั้งสองนี้มียอแด็งคลุกน้ำมันเต็มเพื่อเป็นธัญญาบูชา
- 74 ซ่อนทองคำลูกหนึ่งหนักสิบเชเชล มีเครื่องหอมสำหรับเผาเต็ม
- 75 วัวหนุ่มตัวหนึ่ง และผู้ตัวหนึ่ง ลูกแกะอายุหนึ่งขวบตัวหนึ่ง เป็นเครื่องเผาบูชา
- 76 ลูกแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป
- 77 วัวผู้สองตัว และผู้ห้า และผู้ห้า ลูกแกะอายุหนึ่งขวบห้า เป็นเครื่องสันติบูชา สิ่งเหล่านี้เป็นของถวายของปากีเอลบุตรชายของโอดราน
- 78 วันที่สิบสองอาหิราบุตรชายเอนันประมุขของคนฟีทาเลียถวายของ
- 79 ของถวายของเขาคืองานเงินลูกหนึ่งหนักหนึ่งร้อยสามสิบเชเชล ชามเงินลูกหนึ่งหนักเจ็ดสิบเชเชลตามเชเชลของสถานบริสุทธิ์ ภาชนะทั้งสองนี้มียอแด็งคลุกน้ำมันเต็มเพื่อเป็นธัญญาบูชา
- 80 ซ่อนทองคำลูกหนึ่งหนักสิบเชเชล มีเครื่องหอมสำหรับเผาเต็ม
- 81 วัวหนุ่มตัวหนึ่ง และผู้ตัวหนึ่ง ลูกแกะอายุหนึ่งขวบตัวหนึ่ง เป็นเครื่องเผาบูชา
- 82 ลูกแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป
- 83 วัวผู้สองตัว และผู้ห้า และผู้ห้า ลูกแกะอายุหนึ่งขวบห้า เป็นเครื่องสันติบูชา สิ่งเหล่านี้เป็นของถวายของอาหิราบุตรชายของเอนัน
- 84 ต่อไปนี้เป็นของถวายในงานมอบถวายแท่นบูชาจากประมุขของคนอิสราเอล ในวันที่มีพิธีเจิมแท่นบูชานั้นคืองานเงินสิบสองลูก ชามเงินสิบสองลูก ซ่อนทองคำสิบสองลูก
- 85 งานเงินลูกหนึ่งหนักหนึ่งร้อยสามสิบเชเชล และชามลูกหนึ่งหนักเจ็ดสิบเชเชล เงินที่ทำภาชนะทั้งหมดหนักสองพันสี่ร้อยเชเชล ตามเชเชลของสถานบริสุทธิ์
- 86 ซ่อนทองคำสิบสองลูก มีเครื่องหอมสำหรับเผาเต็ม หนักลูกละสิบเชเชลตามเชเชลของสถานบริสุทธิ์ ทองคำที่ทำซ่อนทั้งหมดหนักหนึ่งร้อยยี่สิบเชเชล
- 87 สัตว์สำหรับเครื่องเผาบูชา มีวัวผู้สิบสองตัว และผู้สิบสอง ลูกแกะอายุหนึ่งขวบสิบสอง พร้อมกับเครื่องธัญญาบูชาคู่กัน และแพะผู้สิบสองตัวสำหรับเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป
- 88 สัตว์ทั้งหมดที่ถวายเป็นเครื่องสันติบูชา มีวัวผู้ยี่สิบสี่ และผู้หกสิบ และผู้หกสิบ และลูกแกะอายุหนึ่งขวบหกสิบนี้แหละเป็นของถวายในงานมอบถวายแท่นบูชาเมื่อได้กระทำการเจิมแล้ว
- 89 เมื่อโมเสสได้เข้าไปในพลับพลาแห่งชุมนุมเพื่อจะกราบทูลพระองค์ ท่านได้ยินพระสุรเสียงตรัสกับท่านมาจากพระที่นั่งกรุณา ซึ่งอยู่บนหีบพระโอวาทท่ามกลางเศรุบทั้งสอง และพระสุรเสียงนั้นได้สนทนากับท่าน

บท 8

พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า

- 2 "จงกล่าวแก่อาโรนว่า เมื่อจะตั้งตะเกียงให้ตะเกียงทั้งเจ็ดส่องแสงข้างหน้าคันประทีป"
- 3 และอาโรนได้กระทำดังนั้น ท่านได้ตั้งตะเกียงให้ส่องแสงออกด้านหน้าคันประทีป ตามที่พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งกับโมเสส
- 4 ฝีมือที่ทำคันประทีปเป็นดังนี้ เป็นทองคำใช้ค้อนทุบ ตั้งแต่ฐานขึ้นไปถึงดอกเป็นฝัก่อน ตามแบบอย่างที่พระเยโฮวาห์สำแดงแก่โมเสส เขาจึงทำคันประทีปดังนี้
- 5 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
- 6 "จงยกคนเลวีออกจากคนอิสราเอลและชำระเขาทั้งหลายเสีย
- 7 เจ้าจงชำระเขาตั้งนี้ จงเอาน้ำชำระมาประพรมเขา ให้เขาโกนตลอดทั้งตัว ให้ซักเสื้อผ้าและชำระตัวให้สะอาด
- 8 แล้วให้เขาทั้งหลายนำวัวหนุ่มตัวหนึ่ง กับเครื่องธัญญาบูชาคู่กัน คือยอแด็งคลุกน้ำมัน และเจ้าจงนำวัวหนุ่มอีกตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป
- 9 แล้วจงพาดคนเลวีมาหน้าพลับพลาแห่งชุมนุม และให้คนอิสราเอลมาชุมนุมพร้อมกันหมด
- 10 เมื่อเจ้านาคคนเลวีมากราบทูลต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ให้คนอิสราเอลเอามือของเขาวางบนคนเลวี
- 11 และให้อาโรนถวายคนเลวีต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ให้เป็นเครื่องบูชาแกว่งถวายจากประชาชนอิสราเอล เพื่อเขาจะได้ทำงานปรนนิบัติพระเยโฮวาห์

- 12 แล้วคนเลวี่จะเอามือของตนวางบนหัวว่าผู้ทั้งสอง เจ้าจงเอาตัวหนึ่งมาถวายเป็นเครื่องบูชาได้บาป และอีกตัวหนึ่งให้เป็นเครื่องเผาบูชาแด่พระเยโฮวาห์ เพื่อลบมลทินบาปของคนเลวี่
- 13 เจ้าจงตั้งคนเลวี่ให้คอยรับใช้อาโรนและบุตรชายทั้งหลายของอาโรน และจงถวายเขาทั้งหลายให้เป็นเครื่องบูชาแกว่งถวายแด่พระเยโฮวาห์
- 14 ฉะนั้นแหละเจ้าจงแยกคนเลวี่ออกจากคนอิสราเอล และคนเลวี่จะเป็นของเรา
- 15 ตั้งแต่นั้นไปคนเลวี่จะเข้าปฏิบัติงานที่พลับพลาแห่งชุมนุม ในเมื่อเจ้าได้ชำระเขาและกระทำเป็นเครื่องบูชาแกว่งถวายเขาไว้แล้ว
- 16 เพราะเขาทั้งหมดถูกแยกออกจากคนอิสราเอล และมอบไว้แก่เรา เราได้รับเขามาเป็นของเราแล้วแทนทุกคนที่เกิดจากครรภ์มารดาก่อนคือ แทนบุตรหัวปีของประชาชนอิสราเอลทั้งหมด
- 17 เพราะว่าลูกหัวปีทั้งหมดของคนอิสราเอลเป็นของเรา ทั้งคนและสัตว์ ในวันที่เราได้สั่งทหารบรรดาลูกหัวปีในแผ่นดินอียิปต์ เราได้เลือกเขาไว้เป็นของเรา
- 18 และเราได้เลือกคนเลวี่แทนบุตรหัวปีทั้งหมดของคนอิสราเอล
- 19 และเราได้ให้คนเลวี่จากคนอิสราเอลไว้กับอาโรนและบุตรชายของอาโรน ให้ปฏิบัติงานแทนคนอิสราเอลที่พลับพลาแห่งชุมนุม และทำการลบมลทินให้คนอิสราเอล เพื่อว่าจะไม่มีภัยพิบัติบังเกิดแก่คนอิสราเอล เมื่อคนอิสราเอลเข้ามาใกล้สถานบริสุทธิ์"
- 20 โมเสสและอาโรนและชุมนุมชนอิสราเอลทั้งหมดได้กระทำต่อคนเลวี่ดังนั้น ตามที่พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งโมเสสในเรื่องคนเลวี่ทุกประการ คนอิสราเอลก็กระทำดังนี้
- 21 คนเลวี่ได้ชำระตนให้สิ้นบาป และซักเสื้อผ้าของตน และอาโรนก็ถวายเขาเป็นเครื่องบูชาแกว่งถวายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ และอาโรนทำการลบมลทินชำระเขา
- 22 ฉะนั้นมาคนเลวี่ก็เข้าไปปฏิบัติในพลับพลาแห่งชุมนุม ในการรับใช้อาโรนและบุตรชายของอาโรน ตามที่พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งโมเสสเรื่องคนเลวี่ เขาจึงได้กระทำอย่างนั้นแก่เขาทั้งหลาย
- 23 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
- 24 "เรื่องนี้จะเกี่ยวกับคนเลวี่ ให้คนเลวี่ที่มีอายุตั้งแต่ยี่สิบห้าปีขึ้นไป เข้าไปปฏิบัติงานในพลับพลาแห่งชุมนุม
- 25 พออายุได้ห้าสิบปีให้เขาหยุดปฏิบัติ ไม่ต้องทำงานต่อไป
- 26 แต่ให้เขาช่วยพี่น้องในพลับพลาแห่งชุมนุมดูแลการงาน ไม่ต้องลงมือทำเอง เจ้าจงกระทำเช่นนี้แก่คนเลวี่เมื่อกำหนดงานให้เขา"

บท 9

ในเดือนที่หนึ่งปีที่สองตั้งแต่เขาทั้งหลายออกจากแผ่นดินอียิปต์ พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสที่ถิ่นทุรกันดารซีนายว่า

- 2 "ให้คนอิสราเอลถือเทศกาลปัสกาตามเวลาที่กำหนดไว้
- 3 คือเดือนนี้ในวันขึ้นสิบสี่ค่ำ เวลาเย็น เจ้าทั้งหลายจงถือเทศกาลปัสกาตามเวลาที่กำหนดนั้น เจ้าจงกระทำตามกฎหมายเกณฑ์และพิธีต่างๆทั้งสิ้นของเทศกาลนั้น"
- 4 โมเสสจึงบอกคนอิสราเอลให้ถือเทศกาลปัสกา
- 5 เขาทั้งหลายได้ถือเทศกาลปัสกาในเดือนที่หนึ่งวันขึ้นสิบสี่ค่ำเวลาเย็นที่ถิ่นทุรกันดารซีนาย ที่พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งโมเสสทุกประการ คนอิสราเอลก็กระทำตามอย่างนั้น
- 6 และมีผู้ชายบางคนที่มีมลทินเพราะถูกต้องศพ จึงถือปัสกาในวันนั้นไม่ได้ เขาจึงมาอยู่ต่อหน้าโมเสสและอาโรนในวันนั้น
- 7 เขาเหล่านั้นกล่าวแก่ท่านว่า "เรามีมลทินเพราะได้ถูกต้องศพ ทำไมจึงห้ามมิให้เราถวายเครื่องบูชาของพระเยโฮวาห์ตามวันกำหนดท่ามกลางคนอิสราเอล"
- 8 และโมเสสบอกเขาว่า "จงคอยอยู่ก่อนเพื่อเราจะฟังดูว่า พระเยโฮวาห์จะตรัสสั่งอย่างไรเรื่องท่าน"
- 9 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
- 10 "จงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า ถ้าผู้ใดในพวกเจ้าหรือในเชื้อสายของเจ้ามีมลทินเพราะถูกต้องศพ หรือไปทางไกลก็ให้ผู้นั้นถือปัสกาแด่พระเยโฮวาห์

- 11 ให้ถือปัสกาในเดือนที่สองวันขึ้นสิบสี่ค่ำเวลาเย็น ให้เขากินขนมปังไร้เชื้อและผักสด
- 12 เขาทั้งหลายต้องไม่ให้อะไรเหลือจนวันรุ่งขึ้น และไม่หักกระดูกแกะปัสกา ให้กระทำตามกฎหมายในเรื่องถือเทศกาลปัสกาทุกประการ
- 13 แต่คนที่สะอาดและมีได้อยู่ในระหว่างการเดินทางแต่งตั้งไม่ถือเทศกาลปัสกา ผู้นั้นจะต้องถูกตัดขาดจากท่ามกลางชนชาติของเขา เพราะเขามีได้นำเครื่องบูชาของพระเยโฮวาห์มาถวายตามกำหนดเวลา ผู้นั้นจะต้องได้รับโทษบาปของเขาเอง
- 14 ถ้าคนต่างด้าวมาอาศัยอยู่ท่ามกลางเจ้าทั้งหลาย จะใคร่ถือเทศกาลปัสกาแต่พระเยโฮวาห์ตามกฎหมายของเทศกาลปัสกาและตามลักษณะก็ให้เขาถือได้ เจ้าจึงมีกฎอย่างเดียวสำหรับทั้งคนต่างด้าวและชาวเมือง"
- 15 ในวันที่จัดตั้งพลับพลานั้นมีเมฆมาปกคลุมพลับปลาไว้ คือเต็นท์พระโอวาท เวลาเย็นเมฆนั้นก็อยู่เหนือพลับปลาปรากฏเหมือนเพลิงจรรุ่งเข้า
- 16 เป็นอย่างนั้นเสมอมา มีเมฆคลุมกลางวัน แต่กลางคืนปรากฏเหมือนเพลิง
- 17 เมื่อไรเมฆลอยขึ้นจากพลับปลา ภายหลังนั้นพวกอิสราเอลก็ยกเดินไป ครั้นเมฆนั้นลอยหยุดอยู่ที่ใด คนอิสราเอลก็ตั้งค่ายอยู่ที่นั่น
- 18 คนอิสราเอลออกเดินตามพระคำรับสั่งของพระเยโฮวาห์ และเขาตั้งค่ายตามพระคำรับสั่งของพระเยโฮวาห์ トラバได้ทีเมฆพักอยู่เหนือพลับปลาเขาก็ยังตั้งค่ายอยู่
- 19 แม้เมื่อเมฆอยู่เหนือพลับพลานานหลายวัน คนอิสราเอลก็ปฏิบัติตามพระบัญชาของพระเยโฮวาห์ ไม่ยกเดินไป
- 20 เมื่อเมฆอยู่เหนือพลับพลาน้อยวัน ตามพระคำรับสั่งของพระเยโฮวาห์ เขาก็ยังอยู่ในค่าย แล้วตามพระคำรับสั่งของพระเยโฮวาห์เขาก็ยกออกเดินทาง
- 21 เมื่อเมฆคงอยู่ตั้งแต่เย็นจนเช้า ครั้นเมฆลอยขึ้นในตอนเช้าเขาก็ยกออกเดิน ไม่ว่าเป็นกลางวันหรือกลางคืนก็ตามเมื่อเมฆลอยขึ้นเขาก็ยกออกเดิน
- 22 ไม่ว่าเมฆจะคงอยู่เหนือพลับปลาสองวัน หรือเดือนหนึ่งหรือปีหนึ่ง คนอิสราเอลก็อยู่ในค่ายนานเท่านั้น มิได้ยกออกไป แต่เมื่อเมฆลอยขึ้นเมื่อใด เขาก็ยกออกไปเมื่อนั้น
- 23 เขาตั้งค่ายอยู่ตามพระคำรับสั่งของพระเยโฮวาห์ และเขายกออกเดินตามพระคำรับสั่งของพระเยโฮวาห์ เขาทั้งหลายก็ปฏิบัติตามของพระเยโฮวาห์ ตามพระคำรับสั่งที่พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งโมเสส

บท 10

พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า

- 2 "จงทำแท่นเงินสองคันด้วยไม้ค้อนทูป เจ้าจงใช้แท่นนั้นเรียกชุมนุมและใช้ร้องย่ำค่าย
- 3 เมื่อเป่าแท่นทั้งสองนั้นก็ให้ชุมนุมชนทั้งหมดมาประชุมพร้อมกันกับเจ้าที่ประตูพลับปลาแห่งชุมนุม
- 4 ถ้าเป่าแท่นคันเดียวให้พวกเขาประชุมผู้เป็นหัวหน้าคนอิสราเอลที่นับเป็นพันๆมาประชุมกับเจ้า
- 5 เมื่อเป่าแท่นปลุกให้บรรดาค่ายที่ตั้งอยู่ด้านตะวันออกยกออกเดิน
- 6 เมื่อเป่าแท่นปลุกหนที่สองให้บรรดาค่ายที่อยู่ด้านใต้ยกออกเดิน เมื่อใดจะให้ยกออกเดินก็ให้เป่าแท่นปลุก
- 7 แต่เมื่อจะให้คนทั้งปวงมาประชุมพร้อมกัน จงเป่าแท่น แต่อย่าทำเสียงปลุก
- 8 ให้บุตรชายของอาโรนคือปุโรหิตเป็นคนเป่าแท่น แท่นนี้จะเป็นกฎการตลอดชั่วอายุของเจ้า
- 9 และเมื่อเจ้าทั้งหลายจะไปทำศึกในแผ่นดินของเจ้าผู้ศัตรูผู้มาบีบบังคับเจ้า ก็ให้เป่าแท่นทำเสียงปลุก และเจ้าจะเป็นที่ระลึกต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า และเจ้าจะได้พ้นจากศัตรูของเจ้า
- 10 ในวันที่เจ้าทั้งหลายมีความยินดี และในงานเทศกาลและในวันต้นเดือนของเจ้า เจ้าจงเป่าแท่นเหนือเครื่องเผาบูชาและเหนือสัตว์บูชาอันเป็นเครื่องสันติบูชา เป็นที่ให้พระเจ้าของเจ้าระลึกถึงเจ้า เราเป็นพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า"
- 11 ต่อมาวันที่ยี่สิบเดือนที่สองปีที่สองทรงให้เมฆนั้นขึ้นจากพลับปลาพระโอวาท
- 12 คนอิสราเอลก็ยกเดินทางไปจากถิ่นทุรกันดารซีนาย และเมฆนั้นมายังอยู่ที่ถิ่นทุรกันดารปาราน
- 13 เขาทั้งหลายได้ยกออกเดินไปเป็นครั้งแรกตามพระคำรับสั่งของพระเยโฮวาห์ที่ตรัสสั่งโมเสส
- 14 ธงค่ายของคนยูดาห์ออกเดินไปเป็นกองๆก่อน มีนาโชนบุตรชายอัมมีนาดับเป็นผู้นำพลโยธา
- 15 เนธันเอลบุตรชายศุอาร์นาพลโยธาตระกูลคนอิสสาการ์

- 16 และเอลีอับบุตรชายเฮโลนนำพลโยธาตระกูลคนเศบูลุน
- 17 เมื่อรู้พลล้มลงแล้ว บรรดาบุตรชายของเกอร์โชนและบุตรชายของเมาริผู้แบกหามพลล้มพลานั้นก็ยกเดินไป
- 18 ธงค่ายของคนรูเบนออกเดินไปเป็นกองๆ เอลีชูร์บุตรชายเซเดเอร์เป็นผู้นำพลโยธา
- 19 เชลูมิเอลบุตรชายศุรีซัดดัยนำพลโยธาตระกูลคนสิเมโอน
- 20 เอลียาสาบุตรชายเดอูเอลนำพลโยธาตระกูลคนกาด
- 21 แล้วคนโคฮาทก็ยกออกเดินแบกหามสถานบริสุทธิ์ ก่อนที่พวกนี้ไปถึง เขาก็ตั้งพลล้มพลเสร็จแล้ว
- 22 ธงค่ายคนเอฟราอิมออกเดินไปเป็นกองๆ มีเอลีชามบุตรชายอัมมีฮูดนำพลโยธา
- 23 กาเมลิเอลบุตรชายเปตาซูร์นำพลโยธาตระกูลคนมนัสเสห์
- 24 อาบิดันบุตรชายกิเดโอนี้นำพลโยธาตระกูลคนเบนยามิน
- 25 แล้วธงค่ายคนดานเป็นพวกกระวังท้ายของค่ายทั้งหมด ได้ยกออกเดินไปเป็นกองๆ มีอาหิเยเซอร์บุตรชายอัมมีซัดดัยนำพลโยธา
- 26 ปากีเอลบุตรชายโอครานนำพลโยธาตระกูลคนอาเชอร์
- 27 อาหิราบุตรชายเออนันนำพลโยธาตระกูลคนนัฟทาลี
- 28 นี่เป็นอันดับการเดินทางของคนอิสราเอลตามเหล่าพลโยธาของเขา เมื่อเขายกออกเดินไป
- 29 โมเสสพูดกับโยฮับบุตรชายเรอูเอลคนมีเดียคนพอดาของโมเสสว่า "เราทั้งหลายออกเดินไปสู่ที่ซึ่งพระเยโฮวาห์ตรัสไว้ว่า 'เราจะยกให้แก่เจ้าทั้งหลาย' เชิญไปกับเราเถิด และเราทั้งหลายจะทำดีแก่ท่าน เพราะพระเยโฮวาห์ทรงสัญญาให้ของดีแก่คนอิสราเอล"
- 30 แต่เขาตอบโมเสสว่า "เราจะไม่ไป เราจะกลับไปเมืองของเรา ยังวงศ์ญาติของเรา"
- 31 และโมเสสว่า "ขออย่าพรากรจากเราไปเลย ท่านทราบอยู่แล้วว่า เราต้องตั้งค่ายอยู่ในถิ่นทุรกันดาร และท่านจะได้เป็นดังนัยน์ตาของเรา
- 32 ถ้าท่านไปกับเราทั้งหลาย พระเยโฮวาห์ทรงกระทำดีอะไรแก่เรา เราจะกระทำอย่างนั้นแก่ท่าน"
- 33 เขาทั้งหลายก็ออกเดินจากภูเขาสองของพระเยโฮวาห์ระยะทางสามวัน หีบพันธสัญญาของพระเยโฮวาห์นำหน้าเขาไปสามวันเพื่อหาที่พักให้เขา
- 34 เขาทั้งหลายยกค่ายไปเมื่อไร เมฆของพระเยโฮวาห์ก็อยู่เหนือเขาในกลางวันเมื่อนั้น
- 35 ต่อมาเมื่อหีบยกออกเดินเมื่อไร โมเสสกราบทูลว่า "ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงลุกขึ้นเถิด ให้ศัตรูทั้งหลายของพระองค์กระจัดกระจายไป ให้ผู้ที่ซึ่งพระองค์ลี้ภัยหนีพระองค์ไป"
- 36 เมื่อหีบยับยั้งท่านกราบทูลว่า "ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอเสด็จกลับมาสู่คนอิสราเอลที่นับเป็นพันธุ์เถิด"

บท 11

- 1 เมื่อประชาชนปน พระเยโฮวาห์ทรงไม่พอพระทัย พระเยโฮวาห์ทรงสดับแล้วทรงพระพิโรธ มีไฟของพระเยโฮวาห์มาไหม้อยู่ท่ามกลางเขา เผาค่ายรอบนอกเสียบ้าง
- 2 แล้วคนทั้งหลายจึงร้องต่อโมเสส และเมื่อโมเสสได้อธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์ ไฟก็ดับ
- 3 เขาจึงเรียกชื่อตำบลนั้นว่าทาเบร่า เพราะไฟของพระเยโฮวาห์มาไหม้อยู่ท่ามกลางเขาทั้งหลาย
- 4 คนที่ปะปนมากับเขาทั้งหลายเป็นคนโลภมาก ทั้งคนอิสราเอลก็ร้องให้คร่ำครวญอีกว่า "ผู้ใดจะให้เนื้อเรากิน
- 5 เราเรลลึงถึงปลาที่เราเคยกินในอียิปต์โดยไม่ต้องซื้อ ทั้งแตงกวา แตงโม กระเทียมจีน หอมใหญ่ หัวกระเทียม
- 6 บัดนี้จิตใจของเราก็เหี่ยวแห้งลง ไม่มีอะไรให้เราดูเลยนอกจากมานานี้"
- 7 มานานี้เหมือนเมล็ดผักชี สีเหมือนยางไม้หอม
- 8 ประชาชนก็เที่ยวออกไปเก็บมาโมหรือตำในครกและใส่หม้อต้มทำขนม รสของมานเหมือนรสน้ำมันสด
- 9 กลางคืนเมื่อน้ำค้างตกมาเหนือค่าย มานาก็ตกมาด้วย
- 10 โมเสสได้ยินประชาชนร้องให้ไปทั่วครอบครัวทั้งหลาย ต่างคนต่างอยู่ที่ประตูเต็นท์ของตน พระเยโฮวาห์ทรงกริ้วยิ่งนัก โมเสสก็ไม่พอใจด้วย
- 11 โมเสสจึงกราบทูลพระเยโฮวาห์ว่า "ในพระองค์จึงให้ผู้รับใช้ของพระองค์ลำบากลำบากเช่นนี้ เหตุใดข้าพระองค์ไม่เป็นที่โปรดปรานในสายพระเนตรของพระองค์ พระองค์จึงทรงวางภาระของชนชาติทั้งหมดนี้ลงบนข้าพระองค์"

- 12 ข้าพระองค์ตั้งครุฑคนเหล่านี้มาหรือ ข้าพระองค์ยังคนเหล่านี้ให้เกิดมาหรือ พระองค์จึงตรัสแก่ข้าพระองค์ว่า 'จงอุ้มเขาไว้ในอกของเจ้าอย่างพ่อบุญธรรมอุ้มลูกแดงนามาสู่แผ่นดินที่พระองค์ปฏิญาณจะให้แก่บรรพบุรุษของเขา'
- 13 ข้าพระองค์จะได้เนื้อมาจากไหนให้คนทั้งหมดนี้ เพราะเขาร้องให้ต่อข้าพระองค์ว่า 'ขอเนื้อให้เรากิน'
- 14 ข้าพระองค์ไม่สามารถหอบอุ้มคนเหล่านี้แต่ล่าฟ้งได้ เป็นภาระหนักเกินแก่ข้าพระองค์
- 15 ถ้าพระองค์ทรงปฏิบัติแก่ข้าพระองค์อย่างนี้แล้ว ข้าพระองค์ทูลวิงวอนต่อพระองค์ ถ้าข้าพระองค์เป็นที่โปรดปรานในสายพระเนตรของพระองค์ ขอทรงประหารข้าพระองค์เสียทันทีเถิด อย่าให้ข้าพระองค์แลเห็นความทุเรศของข้าพระองค์เลย"
- 16 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า "จงรวบรวมพวกผู้ใหญ่ในอิสราเอลให้เราเจ็ดสิบคน เป็นคนที่เจ้าทราบว่าเป็นคนผู้ใหญ่ในประชาชนและเป็นเจ้าหน้าที่เหนือเขาทั้งหลาย จงพาเขามาที่พลับพลาแห่งชุมนุมให้เขายืนอยู่พร้อมกับเจ้าที่นั่น
- 17 เราจะลงมาสนทนากับเจ้าที่นั่น และเราจะเอาวิญญาณที่มีอยู่บนเจ้ามาใส่บนคนเหล่านั้นเสียบ้าง ให้เขาทั้งหลายแบกภาระของชนชาตินี้ด้วยกันกับเจ้า เพื่อเจ้าจะมีได้ทนแบกอยู่แต่ล่าฟ้ง
- 18 และจงกล่าวแก่คนทั้งปวงว่า 'ท่านทั้งหลายจงชำระตัวให้บริสุทธิ์สำหรับพรุ่งนี้ ท่านจะได้รับประทานเนื้อ เพราะท่านร้องให้ต่อพระกรรมของพระเยโฮวาห์ว่า "ผู้ใดจะให้เนื้อเรากิน เมื่อเราอยู่ในอียิปต์เราก็น่าสุขสบาย" เพราะเหตุนี้พระเยโฮวาห์จะทรงประทานเนื้อให้ท่านทั้งหลายรับประทาน
- 19 ท่านจะมีรับประทานวันเดียว หรือสองวัน หรือห้าวัน หรือสิบวัน หรือยี่สิบวัน
- 20 แต่หนึ่งเดือนเต็ม จงเนื้อจะล้นออกมาทางรูจมูกของท่าน จงท่านเอื้อม เพราะท่านได้ทอดทิ้งพระเยโฮวาห์ผู้อยู่ท่ามกลางท่านทั้งหลาย และได้ร้องให้ต่อพระองค์กล่าวว่า "ไฉนเราจึงได้ออกมาจากอียิปต์""
- 21 แต่โมเสสกราบทูลว่า "คนที่ข้าพระองค์อยู่ท่ามกลางเขานั้นเป็นทหารราบหกแสนคน และพระองค์ตรัสว่า 'เราจะให้เนื้อเขาทั้งหลายกินครบเดือนหนึ่ง'
- 22 จะเอาฝูงแพะแกะฝูงวัวมาฆ่าให้เขาให้พอเขากินหรือ จะรวบรวมปลาทั้งหมดในทะเลให้เขาให้พอเขากินหรือ"
- 23 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า "พระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์สั้นไปหรือ บัดนี้เจ้าจะเห็นว่าคำของเราจะสำเร็จเพื่อเจ้าจริงหรือไม่"
- 24 โมเสสก็ออกไปบอกแก่คนทั้งปวงถึงพระดำรัสของพระเยโฮวาห์ และท่านได้รวบรวมพวกผู้ใหญ่ในประชาชนได้เจ็ดสิบคน แต่งตั้งเขาไว้ให้ยืนรอบพลับพลา
- 25 แล้วพระเยโฮวาห์เสด็จลงมาในเมฆและตรัสกับโมเสส และเอาวิญญาณที่มีอยู่บนโมเสสบ้างใส่บนพวกผู้ใหญ่เจ็ดสิบคนนั้น และต่อมาเมื่อวิญญาณอยู่บนเขาทั้งหลายแล้ว เขาทั้งหลายก็พยากรณ์ แต่เขาทั้งหลายก็ไม่ทำอีก
- 26 ยังมีสองคนที่อยู่ในค่าย คนหนึ่งชื่อเอลดาด อีกคนหนึ่งชื่อเมดาด และวิญญาณอยู่บนเขา เขาเป็นคนที่ได้ลงทะเบียนไว้ แต่ไม่ได้มาที่พลับพลา เขาพยากรณ์ในค่าย
- 27 มีชายหนุ่มคนหนึ่งวิ่งมาบอกโมเสสว่า "เอลดาดและเมดาดกำลังพยากรณ์อยู่ในค่าย"
- 28 และโยชูวาบุตรชายนูนเป็นผู้รับใช้ของโมเสส เป็นคนหนุ่ม มากล่าวว่า "โมเสสเจ้านายของข้าพเจ้า ขอห้ามเขาเสีย"
- 29 แต่โมเสสบอกเขาว่า "ท่านเจ็บร้อนแทนเราหรือ เราใครให้ประชาชนของพระเยโฮวาห์เป็นผู้พยากรณ์ทุกคน และใครให้พระเยโฮวาห์ทรงใส่วิญญาณของพระองค์ไว้บนเขาเหล่านั้น"
- 30 โมเสสและพวกผู้ใหญ่ของอิสราเอลก็กลับไปค่าย
- 31 มีลมพัดมาจากพระเยโฮวาห์พาฝูงนกคุ้มมาจากทะเล ให้มาตกอยู่ที่ข้างค่ายรอบค่ายทุกทิศห่างออกไปเป็นหนทางเดินวนหนึ่ง สูงพ้นพื้นดินประมาณสองศอก
- 32 วันนั้นประชาชนก็ลุกขึ้นเที่ยวจับนกคุ้มทั้งวันและดินและตลอดวันรุ่งขึ้นด้วย คนที่จับได้น้อยที่สุดได้ถึงสิบโฮเมอร์ แล้วเขาเอามาวางตากทั่วค่าย
- 33 เมื่อเนื้อยังติดฟันเขาทั้งหลายอยู่ ยังรับประทานไม่ทันหมด พระเยโฮวาห์ทรงกริ้วประชาชนยิ่งนัก พระเยโฮวาห์ก็ทรงประหารประชาชนเสียด้วยภัยพิบัติอย่างร้ายแรง
- 34 เขาจึงเรียกชื่อตำบลนั้นว่า ชิบโรทหัทธาอาวาห์ เพราะที่นั่นเขาฝังศพคนทั้งปวงที่โลกมาก
- 35 ประชาชนได้ยกเงินจากชิบโรทหัทธาอาวาห์ถึงฮาเชโรทและยับยั้งที่ฮาเชโรท

- ม**ิเรียมและอาโรนได้พูดติโมเสส เหตุหญิงคนเอธิโอเปียที่ท่านได้แต่งงานด้วย เพราะโมเสสได้แต่งงานกับหญิงคนเอธิโอเปียคนหนึ่ง
- 2** เขาทั้งสองกล่าวว่า "พระเยโฮวาห์ตรัสทางโมเสสคนเดียวเท่านั้นจริงหรือ พระองค์ไม่ตรัสทางเราบ้างหรือ" พระเยโฮวาห์ทรงได้ยิน
- 3** (โมเสสเป็นคนถ่อมใจมากยิ่งขึ้นกว่าคนทั้งปวงที่พื้นแผ่นดิน)
- 4** ทันใดนั้นพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสและอาโรนกับมิเรียมว่า "เจ้าทั้งสามจงออกมาที่พลับพลาแห่งชุมนุม" เขาทั้งสามก็ออกมา
- 5** พระเยโฮวาห์ก็เสด็จลงมาในเสเมฆ ประทับในที่ประดูพลับพลาแห่งชุมนุม ทรงเรียกอาโรนและมิเรียม เขาทั้งสองก็มาข้างหน้า
- 6** พระองค์ตรัสว่า "จงฟังถ้อยคำของเรา ถ้าจะมีผู้พยากรณ์ท่ามกลางเจ้าทั้งหลาย เราพระเยโฮวาห์จะสำแดงตัวแก่ผู้นั้นเป็นนิมิต เราจะพูดกับเขาทางฝัน
- 7** สำหรับโมเสสผู้รับใช้ของเราไม่เป็นเช่นนั้น ในวงศ์วานทั้งหมดของเราเขาสัตย์ซื่อ
- 8** เราพูดกับเขาปากต่อปากอย่างชัดเจน ไม่พูดเร้นลับ และเขาเห็นสัญญาณของพระเยโฮวาห์ โฉนเจ้าไม่กลัวที่จะพูดติโมเสสผู้รับใช้ของเรา"
- 9** พระเยโฮวาห์ทรงกริ้วเขามาก แล้วเสด็จไปเสีย
- 10** เมื่อเมฆลอยพันพลับพลาไป ดุเลิถ มิเรียมก็เป็นโรคเรื้อน ชาวคูหิมะ อาโรนหันไปดูมิเรียมและดูเลิถ นางเป็นโรคเรื้อน
- 11** และอาโรนพูดกับโมเสสว่า "ข้าแต่เจ้านายของข้าพเจ้า อนิจจาเอ๋ย ขออย่าลงโทษบาปเราทั้งสองที่ได้กระทำความเขลาและบาปเช่นนี้
- 12** ขออย่าให้มิเรียมเป็นเหมือนคนที่ตายแล้ว ดุคนที่คลอจากครกรรมมารดาเมื่อถูกไปครั้งหนึ่ง"
- 13** และโมเสสได้ร้องทูลพระเยโฮวาห์ว่า "ข้าแต่พระเจ้า ขอพระองค์ทรงรักษานาง ข้าพระองค์ทูลวิงวอนต่อพระองค์"
- 14** แต่พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า "ถ้าพอของนางถ่มน้ำลายรดหน้านาง นางจะละอายอยู่เจ็ดวันมิใช่หรือ จงกักนางไว้นอกค่ายเจ็ดวัน ภายหลังจึงให้กลับเข้ามาได้"
- 15** ดังนั้นมิเรียมจึงถูกกักอยู่นอกค่ายเจ็ดวัน และประชาชนก็ได้ยกเดินไปจนกว่ามิเรียมกลับเข้ามาอีก
- 16** แล้วภายหลังประชาชนก็ยกเดินจากตำบลฮาเซโรทไปตั้งค่ายอยู่ที่ถิ่นทุรกันดารปาราน

บท 13

พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า

- 2** "จงส่งคนไปสอดแนมดูที่แผ่นดินคานาอันที่เราให้แก่คนอิสราเอลนั้น จงส่งคนจากตระกูลของบรรพบุรุษตระกูลละคน ให้ทุกคนเป็นหัวหน้าในตระกูลนั้น"
- 3** โมเสสจึงใช้เขาไปจากถิ่นทุรกันดารปารานตามพระดำรัสของพระเยโฮวาห์ ทุกคนเป็นหัวหน้าในคนอิสราเอล
- 4** ต่อไปนี้เป็นชื่อของคนเหล่านั้น ชัมมูวาบุตรชายศักเกอร์เป็นตระกูลรูเบน
- 5** ซาฟบุตรชายโฮร์เป็นตระกูลสิเมโอน
- 6** คาเลบุตรชายเยฟุนเนห์เป็นตระกูลยูดาห์
- 7** อิกาลบุตรชายโยเซฟเป็นตระกูลอิสสาคาร์
- 8** โยเซยาบุตรชายนูนเป็นตระกูลเอฟราอิม
- 9** ปิลหิบบุตรชายราฟูเป็นตระกูลเบนยามิน
- 10** กัดเดียบุตรชายโสดีเป็นตระกูลเศบูลุน
- 11** ตระกูลโยเซฟคือตระกูลมนัสเสห์มีกัทธิบุตรชายสูลี
- 12** อัมมีเอลบุตรชายเกมัลลีเป็นตระกูลดาน
- 13** เสธูร์บุตรชายมีคาเอลเป็นตระกูลอาเชอร์
- 14** นาบีบุตรชายโวฟสีเป็นตระกูลนัฟทาลี
- 15** เกอูลบุตรชายมาคีเป็นตระกูลกาด

- 16 ชื่อเหล่านี้เป็นชื่อคนที่โมเสสใช้ไปสอดแนมที่แผ่นดินนั้น และโมเสสเรียกชื่อโฮเซยาบุตรชายนูนว่า โยชูวา
- 17 โมเสสใช้เขาทั้งหลายไปสอดแนมที่แผ่นดินคานาอัน และส่งเขาทั้งหลายว่า "จงขึ้นไปทางใต้แล้วขึ้นไปตามภูเขา
- 18 ตรวจสอบแผ่นดินนั้นว่าเป็นอย่างไร และว่าคนที่อยู่ในแผ่นดินนั้นมีกำลังแข็งแรงหรืออ่อนแอ มีคนน้อยหรือมาก
- 19 ดูว่าแผ่นดินที่เขาอาศัยอยู่เป็นอย่างไรบ้าง เป็นแผ่นดินที่ดีหรือเลวอย่างไร และบ้านเมืองที่เขาอาศัยอยู่เป็นอย่างไร เป็นเนินที่หรือเป็นป้อมปราการที่เข้มแข็ง
- 20 ดูว่าแผ่นดินอุดมหรือจืด มีป่าไม้หรือเปล่า ท่านทั้งหลายจงมีใจกล้าหาญ และนำผลไม้ที่เมืองนั้นกลับมาบ้างด้วย" เวลานั้นเป็นฤดูผลองุ่นสุกรุ่นแรก
- 21 คนเหล่านั้นจึงขึ้นไปสอดแนมแผ่นดิน ตั้งแต่ถิ่นทุรกันดารสิน จนถึงเรโพบ ที่ทางเข้าเมืองฮามัท
- 22 เขาขึ้นไปทางใต้ถึงเมืองเฮโบรน และอาทิมาน เซชัย และทัลมัย คือคนอานาคอยู่ที่นั่น (เมืองเฮโบรนนี้เขาสร้างมาก่อนเมืองโสอันในอียิปต์ได้เจ็ดปี)
- 23 เขาทั้งหลายมาถึงลำธารเอชโคล ที่นั่นเขาตัดองุ่นกิ่งหนึ่งมีองุ่นพวงหนึ่ง สองคนใช้ไม้คานหามา เขาเก็บผลทับทิมและมะเดื่อมาบ้าง
- 24 เขาเรียกที่นั่นว่าห้วยเอชโคลเพราะพวงผลองุ่นซึ่งคนอิสราเอลได้ตัดมาจากที่นั่น
- 25 ล่วงมาสี่สิบวันเขาทั้งหลายก็กลับมาจากการไปสอดแนมที่แผ่นดินนั้น
- 26 เขาทั้งหลายกลับมาถึงโมเสสและอาโรน และมาถึงชุมนุมชนอิสราเอลในถิ่นทุรกันดารปารานที่คาเดช เขาเล่าเรื่องให้ท่านทั้งสองและบรรดาคนอิสราเอลฟัง และให้ดูผลไม้แห่งแผ่นดินนั้น
- 27 เขาทั้งหลายเล่าให้โมเสสฟังว่า "ข้าพเจ้าทั้งหลายได้ไปถึงแผ่นดินซึ่งท่านใช้ไป มีน้ำนมและน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์ที่นั่นจริง และนี่เป็นผลไม้ของเมืองนั้น
- 28 แต่คนที่อยู่ในเมืองนั้นมีกำลังมากและเมืองของเขาก็ใหญ่โตมีกำแพงล้อมรอบ นอกจากนั้นข้าพเจ้าทั้งหลายยังเห็นคนอานาคที่นั่นด้วย
- 29 คนอามาเลชอยู่ในแผ่นดินทางใต้ คนฮิตไทต์ คนเยบุส และคนอาโมไรต์อยู่บนภูเขา คนคานาอันอาศัยอยู่ที่ริมทะเล และตามฝั่งแม่น้ำจอร์แดน"
- 30 แต่คาเลบได้ให้คนทั้งปวงเจียบต่อหน้าโมเสสกล่าวว่า "ให้เราขึ้นไปทันทีและยึดเมืองนั้น เพราะพวกเรามีกำลังสามารถที่จะเอาชนะได้"
- 31 ฝ่ายคนทั้งปวงที่ขึ้นไปสอดแนมด้วยกันกล่าวว่า "เราไม่สามารถสู้คนเหล่านั้นได้ เพราะเขามีกำลังมากกว่าเรา"
- 32 และเขาได้กล่าวร้ายเรื่องแผ่นดินที่เขาได้ไปสอดแนมมาเล่าให้คนอิสราเอลฟังว่า "แผ่นดินที่เราได้ไปสืบดูตลอดแล้วนั้นเป็นแผ่นดินที่กินคนซึ่งอยู่ในนั้น บรรดาชาวเมืองที่เราเห็นเป็นคนรูปร่างใหญ่โต
- 33 ที่นั่นเราเห็นพวกมนุษย์ยักษ์ คือบุตรของคนอานาคซึ่งมาจากพวกมนุษย์ยักษ์ เราเป็นเหมือนดักแด้ในสายตาของเรา ในสายตาของเขาก็เหมือนกัน"

บท 14

1 แล้วบรรดาชุมนุมชนนั้นก็ร้องลั่นขึ้นมา ประชาชนร้องไห้ในคืนวันนั้น

- 2 บรรดาคนอิสราเอลได้บ่นว่าโมเสสและอาโรน ชุมชนชนทั้งหมดกล่าวแก่ท่านว่า "ให้เราตายเสียที่แผ่นดินอียิปต์ หรือให้เราตายเสียที่ถิ่นทุรกันดารนี้ก็ดีกว่า
- 3 พระเยโฮวาห์นำเราเข้ามาในประเทศนี้ให้ตายด้วยดาบทำไมเล่า ลูกเมียของเราต้องตกเป็นเหยื่อ ที่เราจะกลับไปอียิปต์ไม่ดีกว่าหรือ"
- 4 เขาพูดแก่กันและกันว่า "ให้เราตั้งคนหนึ่งขึ้นเป็นหัวหน้าแล้วกลับไปยังอียิปต์เถิด"
- 5 โมเสสกับอาโรนได้ชบหน้าลงถึงพื้นดินต่อหน้าที่ประชุมทั้งหมดของชุมนุมชนอิสราเอล
- 6 และโยชูวาบุตรชายนูนกับคาเลบบุตรชายเยฟุนเนห์ เป็นผู้ที่ได้ร่วมไปสอดแนมที่แผ่นดินนั้น ได้ฉีกเสื้อผ้าของตน
- 7 และกล่าวแก่บรรดาชุมนุมชนอิสราเอลว่า "แผ่นดินที่เราได้เที่ยวสอดแนมดูตลอดนั้นเป็นแผ่นดินที่ดีเหลือเกิน
- 8 ถ้าพระเยโฮวาห์พอพระทัยในพวกเรา พระองค์จะทรงนำเราเข้าไปในแผ่นดินนี้ และทรงประทานแก่เรา เป็นแผ่นดินที่มีน้ำนมและน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์
- 9 ขอแต่อย่าให้พวกเราถูกต่อพระเยโฮวาห์เท่านั้น อย่ากลัวชาวแผ่นดินนั้น เพราะเขาทั้งหลายเป็นชนของเราแล้ว รั้วฤทธิ์ของเขาก็สูญไปแล้ว พระเยโฮวาห์สถิตฝ่ายเรา อย่ากลัวเขาเลย"

- 10 แต่ชุมนุมชนทั้งหมดนั้นพูดกันว่าให้เอาก้อนหินขว้างเขาเสีย ขณะนั้นสงราศีของพระเยโฮวาห์ปรากฏที่พลับพลาแห่งชุมนุมต่อหน้าบรรดาคนอิสราเอล
- 11 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า "ชนชาตินี้จะสบประมาทเรานานสักเท่าใด แม้ว่าเราได้กระทำหมายสำคัญต่างๆท่ามกลางเขามาแล้ว เขาทั้งหลายจะไม่เชื่อเรานานเท่าใด
- 12 เราจะประหารเขาเสียด้วยโรคภัยและตัดเขาเสียจากการสืบมรดก เราจะกระทำให้เจ้าเป็นประเทศใหญ่โตและแข็งแรงกว่าเขาอีก"
- 13 แต่โมเสสได้กราบทูลพระเยโฮวาห์ว่า "ชาวอียิปต์จะได้ยินเรื่องนี้ (เพราะพระองค์ทรงพาชาตินี้ออกมาจากท่ามกลางเขาด้วยฤทธานุภาพของพระองค์)
- 14 ชาวอียิปต์จะเล้าความนั้นแก่ชาวประเทศนี้ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ เขาทั้งหลายได้ยินว่าพระองค์สถิตท่ามกลางชนชาตินี้ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ เขาได้เห็นพระพักตร์ของพระองค์ เมฆของพระองค์ตั้งอยู่เหนือเขาทั้งหลาย พระองค์ทรงนำเขาในเวลากลางวันด้วยเสาเมฆ และในกลางคืนด้วยเสาเพลิง
- 15 ถ้าพระองค์จะทรงประหารชนชาตินี้ดูคนๆเดียว ประเทศทั้งหลายที่ได้ยินกิตติศัพท์ถึงพระองค์จะพูดกันว่า
- 16 'เพราะพระเยโฮวาห์ไม่สามารถพาชนชาตินี้ไปถึงแผ่นดินที่พระองค์ทรงปฏิญาณไว้แก่เขาเหล่านั้นไม่ได้ พระองค์จึงทรงประหารเขาเสียที่ในถิ่นทุรกันดาร'
- 17 บัดนี้ข้าพระองค์ทูลวิงวอน ขอพระองค์ทรงบันดาลให้ฤทธิ์อำนาจขององค์พระผู้เป็นเจ้าให้ใหญ่ยิ่งดังพระสัญญาที่ว่า
- 18 'พระเยโฮวาห์ทรงพระพิโรธข้า ทรงอุดมในความเมตตา ทรงโปรดยกโทษความชั่วช้าและให้อภัยการละเมิด แต่ถือว่าไม่มีโทษหาได้ ให้โทษเพราะความชั่วช้าของบิดาตกทอดไปถึงลูกหลานสามชั่วสี่ชั่วอายุ'
- 19 ขอทรงประทานอภัยความชั่วช้าของชนชาตินี้ตามความยิ่งใหญ่แห่งความเมตตาของพระองค์ ดังที่พระองค์ทรงประทานอภัยชนชาตินี้ตั้งแต่อียิปต์จนบัดนี้"
- 20 แล้วพระเยโฮวาห์จึงตรัสว่า "เราให้อภัยตามคำของเจ้า
- 21 แต่แท้จริง เรามีชีวิตอยู่แน่ฉันใด และบรรดาโลกจะเต็มไปด้วยสงราศีของพระเยโฮวาห์แน่ฉันใด
- 22 คนทั้งหลายที่ได้เห็นสงราศีของเรา และได้เห็นการอัศจรรย์ต่างๆที่เราได้กระทำในอียิปต์และในถิ่นทุรกันดาร และยังได้ทดลองเรามาตั้งสิบครั้ง และยังมีได้ฟังเสียงของเรา
- 23 คนเหล่านี้จะมีได้เห็นแผ่นดินที่เราปฏิญาณไว้กับปวงดาวยายของเขาเหล่านั้น คนทั้งปวงที่สบประมาทเราจะไม่ได้เห็นแผ่นดินนั้นสักคนเดียว
- 24 แต่ส่วนคาเลบผู้รับใช้ของเรา เพราะมีจิตใจต่างกันและได้ตามเราอย่างเต็มที่ เราก็จะได้นำเขาไปถึงแผ่นดินที่เขาได้ไปมาและเชื้อสายของเขาจะได้กรรมสิทธิ์เมืองนั้น
- 25 (พวกอามาเลซและพวกคานาอันอยู่ที่หว่างเขา) พรุ่งนี้เจ้าจงกลับไปในถิ่นทุรกันดารตามทางถึงทะเลแดง"
- 26 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสและอาโรนว่า
- 27 "เราจะทนชุมนุมชนชั่วร้ายนี้บ่นต่อเรานานสักเท่าใด เราได้ยินเสียงบ่นของคนอิสราเอลซึ่งเขาบ่นว่าเรา
- 28 เจ้าจงกล่าวแก่เขาว่า พระเยโฮวาห์ตรัสว่า 'เรามีชีวิตอยู่แน่ฉันใด เราจะกระทำสิ่งที่เจ้าทั้งหลายบ่นให้เราได้ยินแก่เจ้าเหล่านั้น
- 29 ชากศพของเจ้าจะตกหล่นอยู่ในถิ่นทุรกันดารนี้ จำนวนคนทั้งหมดของเจ้านับตั้งแต่อายุสี่สิบปีขึ้นไป ผู้ใดที่บ่นว่าเรา
- 30 จะไม่มีสักคนหนึ่งที่มาถึงแผ่นดินที่เราปฏิญาณไว้จะให้เจ้าอาศัยอยู่ เว้นแต่คาเลบบุตรชายเยฟุนเนห์และโยชูวาบุตรชายนูน
- 31 แต่ลูกเล็กที่เจ้าทั้งหลายว่าเป็นเหยื่อนั้นเราจะพาเขาทั้งหลายเข้าไป และเขาจะรู้จักแผ่นดินที่เจ้าทั้งหลายได้สบประมาท
- 32 ส่วนเจ้าทั้งหลาย ศพของเจ้าจะตกหล่นอยู่ในถิ่นทุรกันดารนี้
- 33 ลูกหลานของเจ้าทั้งหลายจะพเนจรอยู่ในถิ่นทุรกันดารถึงสี่สิบปี เขาจะทนโทษการเล่นชู้ของเจ้า จนกว่าจำนวนชากศพของเจ้าจะอยู่ในถิ่นทุรกันดารนี้ครบ
- 34 ตามจำนวนวันที่เจ้าเข้าไปสอดแนมในแผ่นดินนั้นซึ่งมีสี่สิบวัน วันหนึ่งจะเป็นปีหนึ่ง เจ้าทั้งหลายจะรับโทษความชั่วช้าของเจ้าอยู่สี่สิบปี เจ้าทั้งหลายจะทราบถึงการฝ่าฝืนคำสั่งสัญญาของเรา
- 35 เราผู้เป็นพระเยโฮวาห์ได้สั่งนาวาแล้ว เราจะกระทำดังนั้นแก่บรรดาชุมนุมชนที่ชั่วร้ายซึ่งร่วมกันคิดต่อสู้เรา เราจะสิ้นสุดลงในถิ่นทุรกันดาร เขาจะตายอยู่ที่นั่น"

- 36 คนที่โมเสสใช้ไปสอดแนมที่แผ่นดิน ผู้ที่กลับมาเล่าความใส่ร้ายแผ่นดินนั้น ซึ่งกระทำให้บรรดาชุมนุมชนเห็นว่า
โมเสส
- 37 คนที่มารายงานความร้ายเรื่องแผ่นดินนั้นได้ตายเสียด้วยโรคภัยต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์
- 38 แต่โยชูวาบุตรชายนูน และคาเลบบุตรชายเยฟุนเนห์ในหมู่คนที่ไปสอดแนมที่แผ่นดินยังมีชีวิตอยู่
- 39 และโมเสสเล่าข้อความนี้ให้คนอิสราเอลทั้งหมดฟัง ประชาชนก็ร้องไห้โศกเศร้ายิ่งนัก
- 40 และคนทั้งปวงได้ลุกขึ้นแต่เช้า ขึ้นไปยังที่สูงบนภูเขาแล้วว่า "ดูเถิด เราทั้งหลายมาอยู่ที่นี้แล้ว เราจะเข้าไปยังที่ซึ่ง
พระเยโฮวาห์ทรงสัญญาไว้ เพราะเราได้กระทำผิดแล้ว"
- 41 แต่โมเสสกล่าวว่า "เหตุไฉนท่านขัดขึ้นพระดำรัสของพระเยโฮวาห์ การนี้จะไม่สำเร็จ
- 42 อย่าขึ้นไปเลย เพราะพระเยโฮวาห์มิได้อยู่ท่ามกลางท่าน เกลือกว่าท่านทั้งหลายจะล้มตายอยู่ต่อหน้าศัตรู
- 43 เพราะคนอามาเลซและคนคานาอันอยู่ข้างหน้าท่าน ท่านจะล้มลงด้วยดาบ เพราะท่านได้หันกลับจากการตามพระ
เยโฮวาห์ พระเยโฮวาห์จะไม่สถิตท่ามกลางท่านทั้งหลาย"
- 44 แต่เขาทั้งหลายยังบังอาจขึ้นไปยังที่สูงบนเนินเขา แต่หีบพันธสัญญาแห่งพระเยโฮวาห์และโมเสสมิได้ออกจาก
ค่าย
- 45 แล้วคนอามาเลซและคนคานาอันที่อยู่บนเนินเขาเหล่านั้นได้ลงมาขับไล่เขาให้พ่ายแพ้จนไปถึงตำบลโฮรมาห์

บท 15

พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า

- 2 "จงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า เมื่อเจ้าทั้งหลายจะเข้าในแผ่นดินที่เจ้าจะเข้าอาศัยอยู่ ซึ่งเราให้แก่เจ้านั้น
- 3 ถ้าผู้ใดจะนำเครื่องบูชาจากฝูงวัวหรือจากฝูงแพะแกะไปถวายพระเยโฮวาห์เป็นเครื่องบูชาด้วยไฟ คือเครื่องเผาบูชา
หรือเครื่องสัตวบูชาทำตามคำปฏิญาณ หรือเป็นเครื่องบูชาด้วยใจสมัคร หรือในการเลี้ยงตามกำหนด กระทำให้มีกลิ่น
ที่พอพระทัยแด่พระเยโฮวาห์
- 4 ก็ให้ผู้ให้นำเครื่องบูชานั้นนำธัญญาธูมาถวายแด่พระเยโฮวาห์ คือยอดแบ่งหนึ่งในสิบเอฟาห์คลุกกับน้ำมันหนึ่งในสี่อ
น
- 5 และเจ้าจงจัดน้ำมันหนึ่งในสี่อินสำหรับลูกแกะทุกตัว เป็นเครื่องต้มบูชาคู่กับเครื่องเผาบูชาคู่กับเครื่องสัตวบูชา
- 6 หรือสำหรับแกะผู้ตัวหนึ่งเจ้าจงจัดธัญญาธูด้วยยอดแบ่งสองในสิบเอฟาห์คลุกน้ำมันหนึ่งในสามอิน
- 7 และสำหรับเป็นเครื่องต้มบูชา เจ้าจงถวายน้ำมันหนึ่งในสามอิน ให้เป็นกลิ่นที่พอพระทัยแด่พระเยโฮวาห์
- 8 เมื่อเจ้าจัดวัวผู้เป็นเครื่องเผาบูชา หรือเป็นเครื่องสัตวบูชาทำตามคำปฏิญาณ หรือให้เป็นสันติบูชาแด่พระเยโฮวาห์
- 9 ก็ให้นำธัญญาธูมาด้วยยอดแบ่งสามในสิบเอฟาห์คลุกน้ำมันครึ่งอินมาบูชาพร้อมกับวัวผู้นั้น
- 10 และให้นำเครื่องต้มบูชาที่มีน้ำมันครึ่งอินให้เป็นการบูชาด้วยไฟ เป็นกลิ่นที่พอพระทัยแด่พระเยโฮวาห์
- 11 จงกระทำการนี้สำหรับวัวผู้หรือแกะผู้ทุกตัว หรือสำหรับลูกแกะหรือลูกแพะทุกตัว
- 12 ตามจำนวนสัตว์ที่จัดมา จงกระทำการตามส่วนนี้แก่สัตว์ทุกๆตัว
- 13 บรรดาชาวพื้นเมืองต้องกระทำการนี้ทุกคน เมื่อจะถวายเครื่องบูชาด้วยไฟ เป็นกลิ่นที่พอพระทัยแด่พระเยโฮวาห์
- 14 ถ้าคนต่างด้าวที่มาอาศัยอยู่กับเจ้า หรือคนหนึ่งคนใดท่ามกลางเจ้าตลอดชั่วอายุของเจ้าจะใคร่ถวายเครื่องบูชาด้วย
ไฟ เป็นกลิ่นที่พอพระทัยแด่พระเยโฮวาห์ ก็ให้เขาทั้งหลายกระทำการเหมือนเจ้าทั้งหลายได้กระทำนั้น
- 15 จะต้องมิกฎอย่างเดียวกันสำหรับชุมนุมชนและสำหรับคนต่างด้าวที่มาอาศัยอยู่กับเจ้า เป็นกฎถาวรตลอดชั่วอายุ
ของเจ้า คือเจ้าเป็นอย่างไร คนต่างด้าวก็เป็นอย่างนั้นต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์
- 16 จะต้องมีพระราชบัญญัติอย่างเดียวกันและลักษณะอย่างเดียวกันสำหรับเจ้าและสำหรับคนต่างด้าวที่มาอาศัยอยู่
กับเจ้า"
- 17 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
- 18 "จงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า เมื่อเจ้าทั้งหลายมาถึงแผ่นดินที่เราจะพาเจ้าไป
- 19 และเมื่อเจ้ารับประทานอาหารแห่งแผ่นดินนั้น เจ้าจงนำเครื่องบูชาถวายแด่พระเยโฮวาห์
- 20 จงเอาแบ่งเป็ยกผลแรกทำขนมก่อนหนึ่งถวายเป็นเครื่องบูชา เป็นเครื่องบูชาที่ได้จากลานนวดข้าว เจ้าจงถวาย
เช่นว่านี้

- 21 จงเอาแป้งเปียกผลแรกถวายเป็นเครื่องบูชาแด่พระเยโฮวาห์ตลอดชั่วอายุของเจ้า
- 22 ถ้าเจ้าทั้งหลายได้ประพฤติผิดมิได้รักษาพระบัญญัติเหล่านี้ทุกประการ ซึ่งพระเยโฮวาห์ตรัสสั่งแก้มอส
- 23 ทุกประการซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงบัญชาไว้ทางโมเสส ตั้งแต่วันที่พระเยโฮวาห์ประทานพระบัญชาแก้มอส และต่อไปตลอดชั่วอายุของเจ้า
- 24 แล้วถ้าประชาชนได้กระทำผิดโดยไม่เจตนา โดยที่ชุมนุมชนไม่รู้เห็น ชุมชนทั้งหมดยกเว้นตัวหนึ่ง เป็นเครื่องเผาบูชา ให้เป็นกลิ่นที่พอพระทัยแด่พระเยโฮวาห์ พร้อมกับสัตวบูชาและเครื่องดื่มบูชาคู่กันตามลักษณะ และถวายลูกแพะผู้หนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถบาป
- 25 และให้ปุโรหิตทำการลบมลทินบาปให้แก่ชุมนุมชนอิสราเอลทั้งหมด และเขาทั้งหลายจะได้รับอภัยโทษ เพราะเป็นการผิดโดยไม่เจตนา และเขาจำนำเครื่องบูชาของเขามาถวายด้วยไฟแด่พระเยโฮวาห์ และถวายเครื่องบูชาไถบาปต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ เพราะความผิดโดยไม่เจตนาของเขา
- 26 และชุมนุมชนอิสราเอลทั้งหมดจะได้รับอภัยโทษ พร้อมกับคนต่างดาวผู้อยู่ท่ามกลางเขาทั้งหลาย เพราะว่าพลเมืองทั้งหมดเกี่ยวพันกับความผิดนั้นอันเกิดขึ้นโดยไม่เจตนา
- 27 ถ้าบุคคลคนหนึ่งคนใดกระทำผิดโดยไม่รู้ตัว ก็ให้ผู้นั้นเอาแพะเมียอายุชวบทหนึ่งไปเป็นเครื่องบูชาไถบาป
- 28 และให้ปุโรหิตทำการลบมลทินบาปต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ให้บุคคลนั้น ผู้กระทำผิดเมื่อเขากระทำบาป โดยไม่รู้ตัว เพื่อทำการลบมลทินบาปเขาเสีย และเขาจะได้รับอภัยโทษ
- 29 ให้เจ้ามีพระราชบัญญัติอย่างเดียวกันสำหรับผู้กระทำผิดโดยไม่รู้ตัว คือคนอิสราเอลผู้เป็นชาวพื้นเมืองและผู้เป็นคนต่างดาวที่อยู่ท่ามกลางเขา
- 30 แต่บุคคลที่บังอาจกระทำการใดๆโดยพลการ ไม่ว่าเขาจะเกิดในแผ่นดินนั้นหรือเป็นคนต่างดาวก็ดี ผู้นั้นเหยียดหยามพระเยโฮวาห์ ผู้นั้นจะต้องถูกตัดขาดจากชนชาติของตน
- 31 เพราะเขาได้สบประมาทพระดำรัสของพระเยโฮวาห์และทำผิดพระบัญญัติของพระองค์ ผู้นั้นจะต้องถูกตัดขาดอย่างสิ้นเชิง ให้เขาขับโทษความชั่วช้าของตน"
- 32 ขณะเมื่อคนอิสราเอลอยู่ในถิ่นทุรกันดาร เขาพบคนหนึ่งไปเก็บฟืนในวันสะบาโต
- 33 ผู้ที่พบเขาเก็บฟืนก็พาเขามาหาโมเสสและอาโรน และมาหาชุมนุมชนทั้งหมด
- 34 เขาจึงจำคนนั้นไว้ เพราะยังไม่แจ้งว่าจะกระทำการอย่างไรแก่เขา
- 35 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า "ชายผู้นั้นต้องถึงตาย ชุมชนทั้งหมดต้องเอาหินขว้างเขาที่นอกค่าย"
- 36 และชุมนุมชนทั้งหมดจึงพาเขามานอกค่าย และเอาหินขว้างเขาจนตาย ตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสส
- 37 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
- 38 "จงพูดกับคนอิสราเอลและสั่งเขาให้ทำฟืนที่มุมชายเสื้อตลอดชั่วอายุของเขา ให้เอาด้ายสีฟ้าติดฟืนที่มุมทุกมุม
- 39 เพื่อเจ้าจะมองดูฟืนนั้น และจดจำพระบัญญัติทั้งสิ้นของพระเยโฮวาห์ และปฏิบัติตาม เพื่อเจ้าจะไม่กระทำการอะไรตามความพอใจพองตาของเจ้าซึ่งเจ้ามักหลงตามนั้น
- 40 เพื่อว่าเจ้าจะจดจำและกระทำตามบัญญัติทั้งสิ้นของเรา และเป็นคนบริสุทธิ์แด่พระเจ้าของเจ้า
- 41 เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้าผู้นำเจ้าออกจากแผ่นดินอียิปต์ เพื่อเป็นพระเจ้าของเจ้า เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า"

บท 16

ไโครห์ บุตรชายอิสฮาร์ ผู้เป็นบุตรชายโคฮาต ผู้เป็นบุตรชายเลวี กับดาธานและอาบีรัม บุตรชายเอลีอับ กับโอนบุตรชายเปเลท บุตรชายรูเบน พาคนไป

- 2 และไปยืนต่อหน้าโมเสส พร้อมกับคนอิสราเอลจำนวนหนึ่ง เป็นเจ้านายของชุมนุมชนมีสองร้อยห้าสิบคนที่เลือกมาจากที่ประชุม เป็นคนมีชื่อ
- 3 และเขาทั้งหลายมาประชุมกันต่อโมเสสต่ออาโรน กล่าวแก่ท่านทั้งสองว่า "ท่านทำเกินเหตุไป เพราะว่าชุมนุมชนทั้งหมดกับบริสุทธิ์ทุกคน และพระเยโฮวาห์ทรงสถิตท่ามกลางเขา เหตุใดท่านจึงผยองขึ้นเหนือชุมนุมชนของพระเยโฮวาห์"
- 4 ครั้นโมเสสได้ยินก็ชบหน้าลงถึงดิน
- 5 ท่านจึงพูดกับโครห์และพรรคพวกทั้งหมดของเขาว่า "พวกรุ่นนี้เข้าพระเยโฮวาห์จะทรงสำแดงให้เห็นว่า ผู้ใดเป็นของ

พระองค์และใครเป็นคนบริสุทธิ์ และจะทรงให้ผู้นั้นเข้าไปใกล้พระองค์ ผู้ใดที่พระองค์ทรงเลือก พระองค์จะทรงให้เข้าไปใกล้พระองค์

6 จงกระทำอย่างนี้ ให้โคราห์และพรรคพวกทั้งหมดของเขานำกระถางไฟมา

7 จงเอาไฟใส่และใส่เครื่องหอมต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ในวันพรุ่งนี้ ผู้ใดที่พระเยโฮวาห์ทรงเลือกก็จะเป็นคนบริสุทธิ์ บุตรชายของเลวีเอ๋ย ท่านทั้งหลายได้กระทำเกินเหตุไป"

8 และโมเสสพูดกับโคราห์ว่า "พวกท่านผู้เป็นบุตรชายของเลวีจงฟัง

9 เป็นการเล็กน้อยสำหรับท่านอยู่หรือซึ่งพระเจ้าแห่งอิสราเอลได้แยกท่านออกจากชุมนุมชนอิสราเอล เพื่อนำท่านให้มาใกล้พระองค์ ให้ปฏิบัติงานในพลับพลาของพระเยโฮวาห์และยืนอยู่ต่อหน้าชุมนุมชนเพื่อปรนนิบัติเขา

10 และพระองค์ทรงนำท่านมาใกล้พระองค์รวมทั้งพี่น้องทั้งสี่ของท่าน คือลูกหลานของเลวี ท่านทั้งหลายแสวงหาตำแหน่งปุโรหิตด้วยหรือ

11 เพราะฉะนั้นที่ท่านและพรรคพวกทั้งหมดของท่านได้ประชุมกันก็เป็นการต่อสู้พระเยโฮวาห์ ส่วนอาโรนเป็นอะไรเล่าที่ท่านได้ปณินาเขา"

12 โมเสสใช้ให้ไปเรียกดาธานและอาบีรัมบุตรชายเอลีอับ เขาทั้งสองว่า "เราจะไม่ขึ้นไป

13 เป็นการเล็กน้อยอยู่หรือที่ท่านนำพวกเราจากแผ่นดินที่มีน้ำนมและน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์ เพื่อจะฆ่าพวกเราเสียในถิ่นทุรกันดาร และท่านจะได้ตั้งตัวขึ้นเป็นเจ้านายเหนือพวกเราด้วย

14 ยิ่งกว่านั้นอีกท่านมิได้นำพวกเราเข้าไปยังแผ่นดินที่มีน้ำนมและน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์ มิได้ให้พวกเราจับที่นาหรือสวนองุ่นเป็นมรดก ท่านจะกลัวตกคนเหล่านี้่ออกเสียหรือ เราจะไม่ขึ้นไป"

15 โมเสสโกรธมากและกราบทูลพระเยโฮวาห์ว่า "ขออย่าทรงโปรดปรานเครื่องบูชาของเขาเลย ข้าพระองค์มิได้เอาลาของเขามาสักตัวหนึ่ง และข้าพระองค์มิได้ทำอันตรายเขาสักคนเดียว"

16 และโมเสสพูดกับโคราห์ว่า "ตัวท่านและพรรคพวกทั้งหมดของท่านจงเข้าเฝ้าพระเยโฮวาห์ในวันพรุ่งนี้ ทั้งตัวท่าน พรรคพวกของท่านและอาโรน

17 ให้ทุกคนนำกระถางไฟของตนไป ใส่เครื่องหอมในนั้น ให้ทุกคนนำกระถางไฟเข้าเฝ้าพระเยโฮวาห์ มีกระถางไฟสองร้อยห้าสิบด้วยกัน ตัวท่านด้วย และอาโรน ต่างจงเอากระถางไฟของตนไป"

18 ดังนั้นทุกคนจึงนำกระถางไฟของเขา ต่างเอาไฟใส่และเอาเครื่องหอมใส่ และเข้าไปยืนอยู่ที่ประตูพลับพลาแห่งชุมนุมพร้อมกับโมเสสและอาโรน

19 โคราห์ก็ร่วมชุมนุมชนทั้งหมดที่ประตูพลับพลาแห่งชุมนุมประจัญหน้าเขาทั้งสอง และสงสารศีของพระเยโฮวาห์ก็ปรากฏต่อบรรดาชุมนุมชน

20 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสและอาโรนว่า

21 "จงแยกตัวออกเสียจากชุมนุมชนนี้ เพื่อเราจะผลาญเขาเสียในพริบตาเดียว"

22 เขาทั้งสองชบหน้าลงถึงดินกราบทูลว่า "ข้าแต่พระเจ้า ผู้ทรงเป็นพระเจ้าแห่งจิตวิญญาณของมนุษย์ทั้งสิ้น เมื่อคนเดียวกระทำผิด พระองค์จะทรงพระพิโรธแก่ชุมนุมชนทั้งหมดหรือ"

23 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า

24 "จงกล่าวแก่ชุมนุมชนว่า จงออกไปให้ห่างจากเต็นท์ของโคราห์ ดาธาน และอาบีรัม"

25 แล้วโมเสสลุกขึ้นไปหาดาธานและอาบีรัมและพวกผู้ใหญ่แห่งอิสราเอลก็ตามท่านไป

26 โมเสสจึงกล่าวแก่ชุมนุมชนนั้นว่า "ท่านทั้งหลายออกไปเสียให้ห่างจากเต็นท์ของคนชั่วเหล่านี้ อย่าแตะต้องอะไรของเขาเลย เกลือกว่าท่านทั้งหลายจะต้องถูกกวาดไปกับบรรดาการบาปของเขาด้วย"

27 ดังนั้นเขาทั้งหลายก็ออกไปให้ห่างจากเต็นท์ของโคราห์ ดาธาน และอาบีรัม และดาธานกับอาบีรัมออกมายืนอยู่ที่ประตูเต็นท์ของตน พร้อมกับภรรยา บุตรชายและลูกเล็กๆของเขา

28 และโมเสสพูดว่า "ดังนั้นแหละท่านทั้งหลายจะได้ทราบว่า พระเยโฮวาห์ให้ใช้ข้ามากระทำการทั้งสิ้นนี้ ข้ามิได้กระทำตามอำเภอใจตัวเอง

29 ถ้าคนเหล่านี้ตายอย่างคนธรรมดาทั้งปวง หรือเหตุการณ์อย่างคนธรรมดามาเยี่ยมเยียนเขา ก็หมายความว่าพระเยโฮวาห์มิได้ทรงใช้ข้ามา

30 แต่ถ้าพระเยโฮวาห์บันดาลอะไรใหม่เกิดขึ้นและแผ่นดินอาปากกลืนคนเหล่านี้เข้าไปพร้อมกับข้าวของทั้งหมดของเขา และเขาทั้งหลายลงไปสู่แดนคนตายทั้งเป็น ท่านทั้งหลายจงทราบเถิดว่า คนเหล่านี้ได้สบประมาทพระเยโฮวาห์"

31 ต่อมาเมื่อท่านกล่าวบรรดาคำเหล่านี้จบ แผ่นดินใต้ที่เขเหล่านั้นยืนอยู่ก็แยกออก

- 32 และแผนธรณีกี้อำปอกออกกลืนเขาทั้งหลายกับครอบครัว และบรรดาคนของโคราห์และชาวของทั้งหมดของเขา
- 33 ดังนั้นเขาทั้งหลายพร้อมกับชาวของทั้งหมดของเขาจะไปสู่แดนคนตายทั้งเป็น และแผ่นดินก็จับเขาไว้และเขาทั้งหลายก็พินาศเสียจากท่ามกลางที่ประชุม
- 34 อิสราเอลทั้งหมดที่อยู่รอบเขาได้ยินเสียงร้องของเขาก็หนีไป เพราะเขากล่าวว่า "เกลือกว่าธรณีกี้อากกลืนเราเสีย"
- 35 และไฟออกมาจากพระเยโฮวาห์ เผาผลาญคนทั้งสองร้อยห้าสิบที่ได้ถวายเครื่องหอมนั้นเสีย
- 36 แล้วพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
- 37 "จงบอกเอเลอาซาร์บุตรชายอาโรนปุโรหิต ให้เอากระถางไฟออกเสียจากเปลวเพลิง และเจ้าจงกระจายก้อนไฟออกห่างๆกัน เพราะกระถางไฟเหล่านั้นบริสุทธิ์
- 38 คือกระถางไฟของคนเหล่านี้ที่ได้กระทำบาปจนถึงเสียชีวิตนั้น จงตีแผ่ทำเป็นแผ่นคลุมแทนบูซา เพราะได้ถวายกระถางเหล่านั้นต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ จึงเป็นสิ่งบริสุทธิ์ ดังนั้นสิ่งเหล่านี้จะเป็นหมายสำคัญแก่คนอิสราเอล"
- 39 ดังนั้นเอเลอาซาร์ปุโรหิตจึงนำกระถางไฟทองสัมฤทธิ์ ซึ่งผู้ที่ถูกไฟเผาณาไปบูซา มาตีแผ่ออกเป็นแผ่นคลุมแทนบูซา
- 40 ให้เป็นเครื่องเตือนใจคนอิสราเอล เพื่อว่าคนสามัญผู้ที่มีใช้เป็นเชื้อสายของอาโรน จะมีได้เข้าไปเผาเครื่องหอมถวายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ เกลือกกว่าจะเป็นอย่างโคราห์และพรรคพวกของเขา ดังที่พระเยโฮวาห์ตรัสกับเอเลอาซาร์ทางโมเสส
- 41 พอรุ่งขึ้นบรรดาชุมนุมชนอิสราเอลก็บ่นว่าโมเสสและอาโรนว่า "ท่านได้ประหารชีวิตคนของพระเยโฮวาห์เสีย"
- 42 ต่อมาเมื่อชุมนุมชนมาประชุมประจัญหน้าโมเสสและอาโรน เขาหันหน้ามาสู่พลาแห่งชุมนุม และดูเถิด เมฆมาคลุมพลานั้น และสง่าราศีของพระเยโฮวาห์ก็ปรากฏ
- 43 โมเสสกับอาโรนจึงมาหน้าพลาแห่งชุมนุม
- 44 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
- 45 "จงออกไปเสียจากท่ามกลางประชุมชนนี้ เพื่อเราจะผลาญเขาทั้งหลายเสียในพริบตาเดียว" และท่านทั้งสองก็ซบหน้าลงถึงดิน
- 46 โมเสสพูดกับอาโรนว่า "จงเอากระถางไฟ เอาไฟจากแทนบูซาใส่ไว้ แล้วใส่เครื่องหอมริบนำไปที่ชุมนุมชน ทำการลบมลทินบาปของชุมนุมชนนั้นเสีย เพราะพระพิโรธพลุ่งออกมาจากพระเยโฮวาห์แล้ว ภัยพิบัติได้บังเกิดขึ้น"
- 47 อาโรนจึงนำกระถางไฟดังที่โมเสสบอกวิ่งเข้าไปท่ามกลางที่ประชุม และดูเถิด ภัยพิบัติได้บังเกิดขึ้นแก่ประชาชนแล้ว และท่านได้ใส่เครื่องหอมและทำการลบมลทินบาปของประชาชน
- 48 ท่านได้ยินอยู่ระหว่างคนตายกับคนเป็น และภัยพิบัตินั้นก็ถูกระงับแล้ว
- 49 บรรดาคนที่ตายด้วยภัยพิบัติมีหนึ่งหมื่นสี่พันเจ็ดร้อยคน ไม่นับคนที่ตายด้วยเรื่องของโคราห์
- 50 เมื่อภัยพิบัติถูกระงับแล้ว อาโรนก็กลับไปหาโมเสสที่ประตูพลาแห่งชุมนุม

บท 17

พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า

- 2 "จงพูดกับคนอิสราเอลและเอาไม้เท้ามาจากเขา เรือนบรรพบุรุษละอันจากประมุขทุกคนตามเรือนบรรพบุรุษ เป็นไม้เท้าสิบสองอัน เขียนชื่อชายเจ้าของไม้ไว้บนไม้เท้าทุกอัน
- 3 เขียนชื่อของอาโรนไว้บนไม้เท้าของคนเลวี เพราะจะมีไม้เท้าอันเดียวสำหรับหัวหน้าเรือนบรรพบุรุษหนึ่ง
- 4 จงวางไม้เท้าเหล่านั้นไว้ในพลาแห่งชุมนุม ต่อหน้าพระโอวาทที่ที่เราพบกับเจ้าทั้งหลาย
- 5 และต่อมาไม้เท้าของชายผู้ที่เราโปรดเลือกนั้นจะออก เช่นนี้เราจะกระทำให้เสียงป่นของคนอิสราเอล ซึ่งเขาป่นต่อเจ้าสงบลงเสียจากเรา"
- 6 โมเสสจึงส่งคนอิสราเอล และประมุขของท่านทุกคนก็มอบไม้เท้าแก่ท่านคนละอันตามเรือนบรรพบุรุษ เป็นไม้เท้าสิบสองอัน และไม้เท้าของอาโรนก็อยู่ในไม้เท้าเหล่านั้นด้วย
- 7 และโมเสสวางไม้เท้าเหล่านั้นต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ที่ในพลาพระโอวาท
- 8 อยู่มาวันรุ่งขึ้นโมเสสได้เข้าไปในพลาพระโอวาท ดูเถิด ไม้เท้าของอาโรนสำหรับวงศ์วานเลวีได้งอก มีดอกตูม และดอกบาน และเกิดผลอัลมอนด์สุกบ้าง
- 9 แล้วโมเสสนำไม้เท้าทั้งหมดจากที่ตรงพระพักตร์พระเยโฮวาห์มายังคนอิสราเอลทั้งหมด เขาได้ตรวจดู และทุกคน

ก็นำไม้เท้าของตนไป

10 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า "จงนำไม้เท้าของอาโรนกลับไปวางไว้ต่อหน้าพระโอวาท เก็บไว้เป็นหมายสำคัญสำหรับเดือนพวกกบฏ เพื่อเจ้าจะให้เขาทั้งหลายยุติการบ่นว่าเรา เพื่อเขาจะไม่ต้องตาย"

11 โมเสสก็กระทำเช่นนั้น พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งท่านอย่างไร ท่านก็กระทำอย่างนั้น

12 และคนอิสราเอลพูดกับโมเสสว่า "ดูเถิด เราพินาศ เราถึงหายนะ เราถึงหายนะหมดแล้ว"

13 ผู้ใดที่มาใกล้พลับพลาแห่งพระเยโฮวาห์ต้องตาย เราจะต้องตายหมดหรือ"

บท 18

1 ฉะนั้นพระเยโฮวาห์ตรัสกับอาโรนว่า "เจ้าและบุตรชายของเจ้า และวงศ์วานบิดาของเจ้าจะต้องรับโทษความชั่วช้าเนื่องด้วยสถานบริสุทธิ์ ทั้งเจ้าและบุตรชายของเจ้าจะต้องรับโทษความชั่วช้าเนื่องด้วยหน้าที่ปุโรหิตของเจ้า"

2 และจงนำพี่น้องของเจ้ามาใกล้เจ้า ซึ่งเป็นตระกูลเลวี ตระกูลบิดาของเจ้า เพื่อเขาจะสมทบกับเจ้า และปรนนิบัติเจ้าขณะที่เจ้าและบุตรชายปรนนิบัติอยู่ต่อหน้าพลับพลาพระโอวาท

3 เขาทั้งหลายจะคอยรับใช้เจ้า และรับใช้บรรดาหน้าที่ต่างๆของพลับพลา แต่อย่าให้เข้าใกล้เครื่องใช้ของสถานบริสุทธิ์หรือแท่นบูชา เกือบกว่าเขาทั้งหลายและเจ้าจะต้องตาย

4 เขาทั้งหลายจะสมทบกับพวกเจ้า และคอยรับใช้อยู่ที่พลับพลาแห่งชุมนุม ในงานปรนนิบัติทั้งสิ้นของพลับพลา และอย่าให้ผู้อื่นใดมาใกล้เจ้า

5 พวกเจ้าต้องคอยรับใช้ในหน้าที่ของสถานบริสุทธิ์ และหน้าที่ของแท่นบูชา เพื่อพระพิโรธจะไม่เกิดขึ้นแก่คนอิสราเอลอีก

6 และดูเถิด เราได้เลือกคนเลวีพี่น้องของเจ้าออกจากคนอิสราเอล เป็นของประทานแก่เจ้าถวายแด่พระเยโฮวาห์ เพื่อให้ปฏิบัติงานของพลับพลาแห่งชุมนุม

7 ทั้งเจ้าและบุตรชายจงคอยรับใช้ในหน้าที่ปุโรหิต เพื่องานทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับแท่นบูชาและสิ่งที่อยู่ภายในม่าน เจ้าต้องอยู่ปฏิบัติงาน เราให้ตำแหน่งปุโรหิตแก่เจ้าเป็นของประทานสำหรับงานปฏิบัติ และผู้ใดอื่นที่เข้ามาใกล้ต้องให้ถึงแก่ความตาย"

8 แล้วพระเยโฮวาห์ตรัสกับอาโรนว่า "ดูเถิด เราได้ให้เครื่องบูชาของเราส่วนหนึ่งแก่เจ้า คือบรรดาของถวายของคนอิสราเอล เราให้แก่เจ้าส่วนหนึ่งและแก่ลูกหลานของเจ้าเป็นกฎถาวรเพราะเหตุพวกเจ้าได้รับการเจิมแล้ว"

9 ในบรรดาของบริสุทธิ์ที่สุดส่วนซึ่งไม่ได้เผาไฟที่เป็นของของเจ้านี้ บรรดาของถวายของเขา บรรดาธัญญาบูชาของเขา บรรดาเครื่องบูชาไถ่บาปของเขา บรรดาเครื่องบูชาไถ่การละเมิดของเขา ซึ่งเขาถวายแก่เรา จะเป็นของบริสุทธิ์ที่สุดแก่เจ้าและแก่ลูกหลานของเจ้า

10 เจ้าจงรับประทานสิ่งเหล่านี้ในที่บริสุทธิ์ที่สุด ผู้ชายทุกคนรับประทานได้ เป็นของบริสุทธิ์แก่เจ้า

11 สิ่งต่อไปนี้เป็นของเจ้าด้วย คือของให้ที่เขาถวาย บรรดาเครื่องบูชาแกว่งถวายของคนอิสราเอล เราได้ให้ไว้แก่เจ้าและแก่บุตรชายหญิงซึ่งอยู่กับเจ้าเป็นกฎถาวร ทุกคนที่สะอาดอยู่ในครอบครัวของเจ้ารับประทานได้

12 น้ำมันที่ดีที่สุดในทุก และน้ำมันที่ดีที่สุด และเมล็ดพืชทั้งหมด และผลรุ่นแรกที่เขาถวายแด่พระเยโฮวาห์ เราให้แก่เจ้า

13 ผลสุกแรกแรกของของทุกอย่างซึ่งอยู่ในแผ่นดิน ที่เขานำมาถวายพระเยโฮวาห์ จะเป็นของเจ้า ทุกคนที่สะอาดอยู่ในครอบครัวของเจ้ารับประทานได้

14 บรรดาของมอบถวายในอิสราเอลจะเป็นของเจ้า

15 บรรดาเนื้อหนังที่เบิกครรภ ไม่ว่ามนุษย์หรือสัตว์ ซึ่งเขาถวายแด่พระเยโฮวาห์จะเป็นของเจ้า แต่อย่างไรก็ตาม บุตรหัวปีของมนุษย์เจ้าจะต้องไถ่ไว้ เจ้าต้องไถ่ลูกหัวปีของบรรดาสัตว์ทั้งปวงที่มลทินด้วย

16 และค่าไถ่ พออายุได้หนึ่งเดือนเจ้าก็ต้องไถ่ ให้เจ้ากำหนดว่าเป็นเงินห้าเชเชลตามเชเชลของสถานบริสุทธิ์ ซึ่งเป็นยี่สิบเก-ราห์

17 แต่ลูกหัวปีของวัว หรือลูกหัวปีของแกะ หรือลูกหัวปีของแพะ เจ้าไม่ต้องไถ่เพราะเป็นของบริสุทธิ์ เจ้าจงเอาเลือดของมันพรมบนแท่นบูชา และเอาไขมันของมันเผาเป็นเครื่องบูชาด้วยไฟ ให้เป็นกลิ่นที่พอพระทัยแด่พระเยโฮวาห์

18 แต่เนื้อของมันจะเป็นของเจ้า เช่นเดียวกับเนื้ออกที่แกว่งถวายหรือเนื้อโคนขาขวาเป็นของเจ้า

19 บรรดาเครื่องบูชาบริสุทธิ์ที่คนอิสราเอลมอบถวายแด่พระเยโฮวาห์ เราให้แก่เจ้าและแก่บุตรชายหญิงซึ่งอยู่กับเจ้า เป็นกฎถาวร เป็นพันธสัญญาเกลือเป็นนิตย์ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์สำหรับเจ้า และเชื้อสายของเจ้าด้วย"

- 20 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับอาโรนว่า "เจ้าจะไม่ได้รับมรดกในแผ่นดินของเขา ทั้งเจ้าจะไม่มีส่วนอันใดกับเขาเลย เราเป็นส่วนแบ่งของเจ้าและเป็นมรดกของเจ้าท่ามกลางคนอิสราเอล
- 21 ดูเถิด เราให้บรรดาสืบชักหนึ่งในอิสราเอลแก่คนเลวีเป็นมรดก เป็นค่าตอบแทนงานที่เขาปฏิบัติ คืองานปฏิบัติที่พลับพลาแห่งชุมนุม
- 22 ตั้งแต่นั้นต่อไปคนอิสราเอลจะได้เข้ามาใกล้พลับพลาแห่งชุมนุม เกือบว่าเขาจะรับโทษบาปและจะต้องตาย
- 23 แต่คนเลวีจะต้องปฏิบัติงานของพลับพลาแห่งชุมนุม และเขาจะต้องรับโทษความชั่วช้าของเขา จะเป็นกฎเกณฑ์ถาวรตลอดชั่วอายุของเจ้า เขาจะไม่มีส่วนมรดกท่ามกลางคนอิสราเอล
- 24 เพราะว่าส่วนสืบชักหนึ่งของคนอิสราเอล ซึ่งนำมาถวายแด่พระเยโฮวาห์ เราได้ให้แก่คนเลวีเป็นมรดก เพราะฉะนั้นเราจึงได้บอกเขาว่า `เขาจะไม่มีส่วนมรดกท่ามกลางคนอิสราเอล"
- 25 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
- 26 "ยิ่งกว่านั้น เจ้าจงกล่าวแก่คนเลวีว่า `เมื่อพวกเจ้ารับสืบชักหนึ่งจากคนอิสราเอล ซึ่งเราให้แก่เจ้าอันมาจากเขาเป็นมรดกของเจ้านั้น เจ้าจงนำสืบชักหนึ่งของสืบชักหนึ่งที่เจ้าได้มานั้นถวายแด่พระเยโฮวาห์
- 27 และส่วนถวายของเจ้านั้นจะนับเหมือนหนึ่งเป็นพืชที่ได้มาจากลานนวดข้าว และเหมือนส่วนที่เต็มเปี่ยมจากบ่อย่างงุ่น
- 28 เพราะฉะนั้นเจ้าต้องนำของบูชาจากสืบชักหนึ่งทั้งสิ้นของเจ้าถวายแด่พระเยโฮวาห์ คือสืบชักหนึ่งที่เจ้ารับจากคนอิสราเอลนั้น จากส่วนได้นี้พวกเจ้าจงมอบของถวายแด่พระเยโฮวาห์แต่อาโรนปุโรหิต
- 29 จากบรรดาของที่พวกเจ้าได้รับ เจ้าจงนำเครื่องถวายทุกสิ่งที่ต้องถวายแด่พระเยโฮวาห์ จากบรรดาของดีที่สุดนั้น คือส่วนของที่บริสุทธิ์
- 30 ฉะนั้นเจ้าจงพูดกับเขาว่า `เมื่อเจ้าได้ถวายส่วนที่ดีที่สุดแล้ว ให้คนเลวีนับส่วนที่เหลืออยู่เป็นเหมือนหนึ่งพืชที่ได้มาจากลานนวดข้าวและเป็นผลได้จากบ่อย่างงุ่น
- 31 และเจ้าจะรับประทานส่วนนั้น ณ ที่ใดก็ได้ ทั้งตัวเจ้าและครอบครัวของเจ้า เพราะว่าเป็นรางวัลตอบแทนงานปฏิบัติของเจ้าในพลับพลาแห่งชุมนุม
- 32 เมื่อเจ้าได้ถวายส่วนที่ดีที่สุดแล้วเจ้าจะห้ามมิโทษบาปโดยของถวายนั้นไม่ และเจ้าอย่าทำสิ่งบริสุทธิ์ของคนอิสราเอลให้มลทินเกือกว่าเจ้าจะต้องตาย"

บท 19

พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสและอาโรนว่า

- 2 "ต่อไปนี้เป็นกฎพระราชบัญญัติซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงบัญชาว่า จงบอกคนอิสราเอลให้หาว่าตัวเมียสีแดงไม่พิการ ซึ่งไม่มีตำหนิ และยังไม่เคยเข้าเทียมแอก
- 3 และเจ้าจงให้วัวนั้นแก่เอลาซาร์ปุโรหิต และให้เอาวัวนั้นไปนอกค่ายเสียต่อหน้าเขา
- 4 และเอลาซาร์ปุโรหิตจะเอาน้ำมีอุมเลือดวัวพรมที่ข้างหน้าพลับพลาแห่งชุมนุมเจ็ดครั้ง
- 5 และให้มันเผาว่าตัวเมียนั้นเสียในสายตาของเขา คือเขาจะต้องเผาหนึ่ง เนื้อ และเลือด กับมูลของมันเสียให้หมด
- 6 และปุโรหิตจะเอาไม้สนสีดาร์ ไม้หุสบกับด้ายสีแดงโยนเข้าไปในไฟที่เผาว่าตัวเมียนั้น
- 7 แล้วปุโรหิตจะชักเสื้อผ้าของตน และชำระร่างกายเสียในน้ำ ภายหลังจึงเข้าไปในค่ายและปุโรหิตนั้นจึงเป็นมลทินอยู่จนถึงเวลาเย็น
- 8 ผู้ใดที่ทำการเผาว่าตัวเมียต้องชักเสื้อผ้าและชำระร่างกายของตนเสียในน้ำ และเขาจะเป็นมลทินอยู่จนถึงเวลาเย็น
- 9 ให้ชายคนที่สะอาดเก็บขี้เถ่าว่าตัวเมียนั้น นำไปไว้นอกค่ายในที่สะอาด และให้เก็บขี้เถ่านั้นไว้ว่าเป็นน้ำแห่งการแยกตั้งไว้สำหรับที่ชุมนุมชนอิสราเอลเพื่อเป็นการชำระล้างบาปออกเสีย
- 10 และคนที่เก็บขี้เถ่าของว่าตัวเมียต้องชักเสื้อผ้าของตน และเขาจะเป็นมลทินอยู่จนถึงเวลาเย็น จะเป็นอย่างนี้แก่คนอิสราเอล และแก่คนต่างดาวผู้อาศัยอยู่ท่ามกลางเขา เป็นกฎเกณฑ์ถาวร
- 11 ผู้ที่แตะต้องศพของผู้ใดก็ตามต้องเป็นมลทินอยู่เจ็ดวัน
- 12 ในวันที่สามเขาต้องชำระตัวด้วยน้ำ แล้วในวันที่เจ็ดเขาจะสะอาด แต่ถ้าเขาไม่ชำระตัวในวันที่สาม ในวันที่เจ็ดเขาจะสะอาดไม่ได้
- 13 ผู้ใดก็ตามแตะต้องคนตาย คือร่างกายของคนตายแล้ว และได้ชำระตนให้บริสุทธิ์ ผู้นั้นก็กระทำให้พลับพลา

ของพระเยโฮวาห์มีมลทิน คนนั้นจะต้องถูกตัดขาดจากอิสราเอล เพราะน้ำแห่งการแยกตั้งไว้ไม่ได้พรหมถูกตัวเขา เขาจะเป็นมลทิน มลทินยังค้างอยู่ที่เขา

14 ต่อไปนี้เป็นพระราชบัญญัติเรื่องคนตายในดินท์ ทุกคนที่เข้ามาในดินท์ และสารพัดที่อยู่ในดินท์ จะเป็นมลทินไปเจ็ดวัน

15 ภาชนะทุกลูกที่ไม่มีฝาปิดต้องเป็นมลทิน

16 คนใดที่อยู่ในพื้นทุ่งไปจะต้องคนที่ถูกดาบตาย หรือตะต้องศพ หรือกระดูกคน หรือหลุมศพ จะเป็นมลทินไปเจ็ดวัน

17 สำหรับคนที่เป็นมลทินนี้ จงเอาซีเถาจากการเหวี่ยงตัวเมียในการบูชาไถ่บาป และเอาน้ำที่ไหลเต็มเข้าไปปนในภาชนะ

18 ให้คนสะอาดเอากิ่งหุบขุ่มน้ำนั้นประพรมที่ดินท์และเครื่องใช้สอยทั้งสิ้น และบนตัวคนที่อยู่ทีนั้นและบนตัวคนที่ตะต้องกระดูกหรือคนถูกฆ่าหรือคนตายหรือหลุมศพ

19 ให้คนสะอาดประพรมคนที่เป็นมลทินในวันที่สามและวันที่เจ็ด อย่างนี้พอวันที่เจ็ดเขาจะทำให้คนนั้นสะอาด และเขาต้องซักเสื้อผ้าและอาบน้ำ พอถึงเวลาเย็นเขาจะสะอาด

20 แต่คนที่เป็นมลทินและไม่ชำระตัวให้บริสุทธิ์ คนนั้นจะต้องถูกตัดขาดจากท่ามกลางที่ชุมนุม เพราะเขาได้กระทำให้สถานบริสุทธิ์ของพระเยโฮวาห์เป็นมลทิน คือน้ำแห่งการแยกตั้งไว้ไม่ได้พรหมถูกตัวเขา เขาจึงเป็นมลทิน

21 และให้เป็นกฎเกณฑ์แก่พวกเขาอยู่เนื่องนิตย์ ผู้ที่ประพรมน้ำแห่งการแยกตั้งไว้จะต้องซักเสื้อผ้าของตน และผู้ที่ตะต้องน้ำแห่งการแยกตั้งไว้จะเป็นมลทินจนถึงเวลาเย็น

22 และสิ่งใดที่ผู้เป็นมลทินตะต้อง สิ่งนั้นจะเป็นมลทิน และผู้ที่ตะต้องสิ่งนั้นจะเป็นมลทินจนถึงเวลาเย็น"

บท 20

หุมนุมชนทั้งหมดของคนอิสราเอลเข้ามาในถิ่นทุรกันดารสินในเดือนที่หนึ่ง ประชาชนพักอยู่ในคาเดช มิเรียมก็สิ้นชีวิตและฝังไว้ที่นั่น

2 ครั้นนั้นชุมนุมชนไม่มีน้ำ เขาประชุมกันว่าโมเสสและอาโรน

3 ประชาชนดัดพ้อต่อว่าโมเสสว่า "เมื่อพี่น้องเราตายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์นั้น เราตายเสียด้วยก็ดี

4 ท่านพาชุมนุมชนของพระเยโฮวาห์มาในถิ่นทุรกันดารนี้ให้ตายเสียที่นี้ทั้งตัวเราและสัตว์ของเราทำไม

5 และทำไมท่านจึงให้เราออกจากอียิปต์ นาเรมายังที่เลวทรามนี้ เป็นที่ซึ่งไม่มีพืช ไม่มีมะเดื่อ องุ่นหรือทับทิม และไม่มีน้ำดื่ม"

6 แล้วโมเสสและอาโรนออกจากที่ประชุมไปที่ประตูพลับพลาแห่งชุมนุมและชนหน้าลง และสว่ราศีของพระเยโฮวาห์ปรากฏแก่เขา

7 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า

8 "จงเอาไม้เท้าและเรียกประชุมชุมนุมชน ทั้งเจ้าและอาโรนพี่ชายของเจ้า และบอกหินต่อหน้าต่อตาประชาชนให้หินหล่นน้ำ ดังนั้นเจ้าจะเอาน้ำออกจากหินให้เขา ดังนั้นแหละเจ้าจะให้ น้ำแก่ชุมนุมชนและสัตว์ดื่ม"

9 โมเสสก็นำไม้เท้าไปจากหน้าพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ดังที่พระองค์ทรงบัญชา

10 โมเสสกับอาโรนก็เรียกชุมนุมชนให้ไปพร้อมกันที่หิน โมเสสกล่าวแก่เขาว่า "เจ้าผู้กบฏจงฟัง ณ บัดนี้จะให้เราเอาน้ำออกจากหินนี้ให้พวกเจ้าดื่มหรือ"

11 และโมเสสก็ยกมือขึ้นตีหินนั้นสองครั้งด้วยไม้เท้า และน้ำก็ไหลออกมามากมาย ชุมชนและสัตว์ของเขาก็ได้ดื่มน้ำ

12 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสและอาโรนว่า "เพราะเจ้ามิได้เชื่อเราจึงมิได้กระทำให้เราเป็นที่บริสุทธิ์ในสายตาของคนอิสราเอล เพราะฉะนั้นเจ้าจึงจะมิได้นำชุมนุมชนนี้เข้าไปในแผ่นดินซึ่งเราได้ให้แก่เขา"

13 น้ำนั้นคือน้ำเมรีบาห์ เพราะว่าคนอิสราเอลได้ต่อว่าพระเยโฮวาห์ และพระองค์ทรงสำแดงความบริสุทธิ์ท่ามกลางเขา

14 โมเสสได้ส่งผู้สื่อข่าวจากคาเดชไปถึงกษัตริย์แห่งเอโดมว่า "พี่น้องซึ่งเป็นคนอิสราเอลกล่าวดังนั้นว่า ท่านก็ทราบถึงบรรดาความทุกข์ยากที่เกิดขึ้นแก่เราแล้ว

15 ว่าบรรพบุรุษของเราลงไปยังอียิปต์ และเราอยู่ในอียิปต์ช้านาน และชาวอียิปต์ได้ข่มเหงเราและบรรพบุรุษของเรา

- 16 และเมื่อเราร้องทูลพระเยโฮวาห์ พระองค์ทรงสดับเสียงของเรา และได้ส่งทูตสวรรค์องค์หนึ่งนำเราออกจากอียิปต์ และดูเถิด เราได้อยู่ในคาเดชเป็นเมืองที่อยู่ชดพรมแดนของท่าน
- 17 ขอให้เรายกผ่านเขตแดนของท่าน เราจะไม่ผ่านไร่นาหรือสวนองุ่นของท่าน เราจะไม่ดื่มน้ำจากบ่อ เราจะเดินไปตามทางหลวง เราจะไม่หันไปทางขวามือหรือทางซ้ายมือ จนกว่าเราจะผ่านพ้นเขตแดนของท่าน"
- 18 แต่เอโดมกล่าวแก่ท่านว่า "ท่านจะยกผ่านไปไม่ได้ เกลือกว่าเราจะยกออกมาสู้ท่านด้วยดาบ"
- 19 และคนอิสราเอลพูดกับกษัตริย์แห่งเอโดมว่า "เราจะขึ้นไปตามทางหลวง ถ้าเราดื่มน้ำของท่านไม่ว่าตัวเราหรือสัตว์ เราจะชำระเงินให้ ขอให้เราเดินผ่านไป เราไม่ต้องการอะไรอีก"
- 20 แต่ท่านตอบว่า "เจ้าจะยกผ่านไปไม่ได้" แล้วเอโดมก็ยกพลเป็นอันมากมาต่อสู้เขาทั้งหลายด้วยมืออันเข้มแข็ง
- 21 เช่นนี้แหละเอโดมปฏิเสธไม่ให้อิสราเอลยกผ่านพรมแดนของท่าน ดังนั้นอิสราเอลจึงหันไปจากท่าน
- 22 และชุมนุมชนอิสราเอลทั้งหมดเดินทางจากคาเดชมาถึงภูเขาสโหร
- 23 ที่ภูเขาสโหรนี้พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสและอาโรนริมเขตแดนแผ่นดินเอโดมว่า
- 24 "อาโรนจะต้องถูกรวบรวมไปอยู่กับพวกของเขา เพราะเขาจะไม่ได้เข้าไปในแผ่นดินซึ่งเรายกให้แก่คนอิสราเอล เพราะเจ้าทั้งสองกบฏต่อคำสั่งของเราที่น้ำเมรีบาห์
- 25 จงนำอาโรนและเอเลอาซาร์บุตรชายของเขา นำเขาขึ้นมานบนภูเขาสโหร
- 26 จงถอดเสื้อของอาโรนสวมให้แก่เอเลอาซาร์บุตรชายของเขา และอาโรนจะถูกรวบรวมไปอยู่กับพวกของเขา เขาจะตายที่นั่น"
- 27 โมเสสก็กระทำตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชา และพวกท่านก็ขึ้นไปบนภูเขาสโหรท่ามกลางสายตาของชุมนุมชนทั้งหมด
- 28 และโมเสสถอดเสื้อผ้าของอาโรน และสวมให้แก่เอเลอาซาร์บุตรชายของเขา และอาโรนก็สิ้นชีวิตอยู่ที่ยอดภูเขานั้น แล้วโมเสสและเอเลอาซาร์ลงมาจากภูเขานั้น
- 29 เมื่อบรรดาชุมนุมชนเห็นว่าอาโรนสิ้นชีวิตเสียแล้ว วงศ์วานอิสราเอลทั้งหมดก็ร้องไห้ไว้ทุกข์ให้อาโรนอยู่สามสิบวัน

บท 21

- 1 เมื่อกษัตริย์เมืองอาราด ชาวคานาอันผู้อยู่ทางภาคใต้ ได้ยินว่าอิสราเอลกำลังยกมาตามทางที่พวกสอดแนมใช้นั้น ท่านต่อสู้กับคนอิสราเอลและจับไปเป็นเชลยได้บ้าง
- 2 และคนอิสราเอลปฏิญาณไว้กับพระเยโฮวาห์ว่า "ถ้าพระองค์จะทรงมอบชนชาตินี้ไว้ในมือข้าพระองค์แน่แล้ว ข้าพระองค์จะทำลายบ้านเมืองเขาเสียให้สิ้น"
- 3 และพระเยโฮวาห์ทรงสดับเสียงของคนอิสราเอลและมอบชาวคานาอันไว้ เขาก็ทำลายชาวคานาอันและบ้านเมืองของเขาเสียสิ้น จึงได้เรียกชื่อตำบลนั้นว่าโฮรมห์
- 4 เขาทั้งหลายออกเดินจากภูเขาสโหรตามทางที่ไปทะเลแดงเพื่อจะอ้อมแผ่นดินเอโดม ประชาชนท้อใจมากเพราะเหตุหนทาง
- 5 และประชาชนก็บ่นว่าพระเจ้าและว่าโมเสสว่า "ทำไมพาเราออกจากอียิปต์มาตายในถิ่นทุรกันดาร เพราะไม่มีอาหารและไม่มีน้ำ เราเบื่ออาหารอันไร้นี้"
- 6 และพระเยโฮวาห์ก็ทรงให้ฝูงแมลงเขามาในหมู่ประชาชน งูก็กัดประชาชน และคนอิสราเอลตายมาก
- 7 และประชาชนมาหาโมเสสกล่าวว่า "เราทั้งหลายได้กระทำบาปเพราะเราทั้งหลายได้บ่นว่าพระเยโฮวาห์และบ่นว่าท่าน ขอทูลแด่พระเยโฮวาห์ ขอพระองค์ทรงนำเราไปจากเราเสีย" ดังนั้นโมเสสจึงอธิษฐานเพื่อประชาชน
- 8 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า "จงทำฝูงแมลงตัวหนึ่งติดไว้ที่เสา และต่อมาทุกคนที่ถูกงูกัดเมื่อเขามองดู เขายังมีชีวิตอยู่ได้"
- 9 ดังนั้นโมเสสจึงทำงูทองสัมฤทธิ์ตัวหนึ่ง และติดไว้ที่เสา แล้วต่อมาถ้างูกัดคนใด ถ้าเขามองดูงูทองสัมฤทธิ์นั้น เขาก็มีชีวิตอยู่ได้
- 10 และคนอิสราเอลก็ยกออกเดินไปตั้งค่ายอยู่ที่โอโบท
- 11 และเขาออกเดินจากโอโบทไปตั้งค่ายอยู่ที่อียอบาริม อยู่ในถิ่นทุรกันดาร ตรงข้ามโมอับ ทางทิศตะวันออก
- 12 เขายกออกจากที่นั่นมาตั้งค่ายอยู่ที่หุบเขาเซเรด

- 13 เขายกออกจากที่นั่นไปตั้งอยู่ปากแม่น้ำอาร์โนในซังโนน ซึ่งอยู่ในถิ่นทุรกันดารที่ยึดมาจากพรมแดนของคนอาโมไรต์ เพราะว่าแม่น้ำอาร์โนเป็นพรมแดนของโมอับ ระหว่างโมอับกับคนอาโมไรต์
- 14 ดังนั้นในหนังสือสงครามของพระเยโฮวาห์จึงมีว่า "พระองค์ทรงชนะที่ทะเลแดง และลุ่มแม่น้ำอาร์โน
- 15 และที่เชิงลาดของที่ลุ่มเหล่านั้นซึ่งยึดไปจนถึงที่ตั้งเมืองอาร์ และพาดพิงไปถึงพรมแดนโมอับ"
- 16 จากที่นั่นเขาออกเดินต่อไปถึงเมืองเบเออร์ ซึ่งเป็นบ่อน้ำที่พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า "จงรวบรวมประชาชนเข้าด้วยกัน เราจะให้น้ำแก่เขา"
- 17 แล้วอิสราเอลจึงร้องเพลงนี้ว่า "บ่อน้ำเอ๋ย จงมีน้ำฟุ้งขึ้นมาให้เรมาร้องเพลงกัน
- 18 เป็นบ่อน้ำที่เจ้านายได้ขุดไว้ เป็นบ่อที่ขุนนางของประชาชนเจาะไว้ ด้วยคทาและไม้เท้าของผู้ทรงตั้งพระราชบัญญัติ" และจากถิ่นทุรกันดารนั้นไป เขาก็มาถึงมัทธานาห์
- 19 และจากมัทธานาห์ถึงตำบลนาหะลีเอล และจากนาหะลีเอลถึงตำบลบาโมท
- 20 และจากบาโมทถึงหุบเขาซึ่งอยู่ในท้องถื่นโมอับข้างยอดเขาปีศาจซึ่งมองลงมาเห็นเยรีโมน
- 21 แล้วอิสราเอลส่งผู้สื่อสารไปหาสิโหนกษัตริย์คนอาโมไรต์กล่าวว่า
- 22 "ขอให้ข้าพเจ้าผ่านแผ่นดินของท่าน พวกเราจะไม่เลี้ยวเข้าไปในนาหรือในสวนองุ่น เราจะไม่ดื่มน้ำจากบ่อ เราจะเดินไปตามทางหลวงจนเราได้ผ่านพรมแดนเมืองของท่าน"
- 23 แต่สิโหนไม่ยอมให้อิสราเอลยกผ่านพรมแดนของท่าน สิโหนรวบรวมพลทั้งหมดของท่านยกออกสู้รบกับอิสราเอลในถิ่นทุรกันดาร และท่านมาถึงยาฮาสรบกับอิสราเอลที่นั่น
- 24 และอิสราเอลได้ประหารท่านเสียด้วยคมดาบ ยึดเอาแผ่นดินของท่านจากแม่น้ำอาร์โนจนถึงแกวยับบอ กิลไปจนถึงแดนคนอัมโมน เพราะว่าพรมแดนของคนอัมโมนเข้มแข็ง
- 25 และอิสราเอลยึดเมืองเหล่านี้ทั้งหมด และอิสราเอลเข้าตั้งอยู่ในบรรดาหัวเมืองของคนอาโมไรต์ ในเฮชบอน และตามชนบททั้งหมด
- 26 เพราะว่าเฮชบอนเป็นเมืองหลวงของสิโหนกษัตริย์ของคนอาโมไรต์ ผู้ที่ต่อสู้กับกษัตริย์ชาวโมอับองค์ก่อน และยึดได้แผ่นดินของท่านทั้งสิ้นไกลไปถึงแม่น้ำอาร์โน
- 27 เพราะฉะนั้นนักร้องบทสุภาษิตจึงร้องว่า "มาที่เฮชบอน ให้สร้างและสถาปนาเมืองแห่งสิโหนขึ้น
- 28 เพราะว่ามีไฟออกไปจากเฮชบอน มีเปลวไฟออกไปจากเมืองแห่งสิโหน ได้ทำลายเมืองอาร์ของโมอับ เจ้าของแห่งปฐมนิยสถานสูงของแม่น้ำอาร์โน
- 29 โอ โมอับเอ๋ย วิบัติแก่เจ้า โอ ชนชาติแห่งพระเคโมชเอ๋ย เจ้าต้องพินาศ พระเคโมชได้มอบทั้งบุตรชายของตนที่หลบภัยแล้วกับบุตรสาวของตน ให้เป็นเชลยของสิโหนกษัตริย์คนอาโมไรต์
- 30 เราทั้งหลายได้ยิงเขาทั้งปวง เฮชบอนพินาศจนถึงดีโบน เราได้กวาดล้างถึงโนฟาห์เสียคือถึงเมเดบา"
- 31 ดังนั้นอิสราเอลได้อาศัยอยู่ในแผ่นดินคนอาโมไรต์
- 32 และโมเสสใช้คนไปสอดแนมเมืองยาเซอร์ และเขาทั้งหลายได้ยึดชนบทของเมืองนั้น และขับไล่คนอาโมไรต์ที่อยู่ที่นั่นเสีย
- 33 แล้วเขาก็เลี้ยวยกเดินไปตามทางเมืองบาซาน และโอ๊กกษัตริย์เมืองบาซานก็ออกมา ทั้งตัวท่านกับพลไพร่ทั้งสิ้นของท่าน เพื่อสู้รบกับเขาที่เอเดรอี
- 34 แต่พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า "อย่ากลัวเขาเลย เพราะเราได้มอบเขาไว้ในมือของเจ้าแล้ว ทั้งบรรดาพลไพร่ของเขา และแผ่นดินของเขา และเจ้าจะกระทำแก่เขาอย่างเจ้าได้กระทำแก่สิโหนกษัตริย์คนอาโมไรต์ผู้อยู่ที่เฮชบอน"
- 35 ดังนั้นเขาทั้งหลายจึงฆ่าโอ๊กและโอรัสของท่านเสีย ทั้งประชาชนทั้งสิ้นของท่าน ไม่มีเหลือให้ท่านสักคนเดียว และเขาทั้งหลายก็เข้ายึดแผ่นดินของท่าน

บท 22

- 1 แล้วคนอิสราเอลก็ยกออกไปตั้งค่ายอยู่ ณ ที่ราบโมอับซึ่งอยู่ปากแม่น้ำจอร์แดนข้างนี้ใกล้เมืองเยรีโด
- 2 ฝ่ายบาลาคบุตรชายคิปีไรได้เห็นการทั้งปวงซึ่งอิสราเอลได้กระทำต่อคนอาโมไรต์
- 3 ทั้งโมอับก็ครั่นคร้ามต่อชนชาตินั้นนักหนา เพราะเขามีคนมากด้วยกัน โมอับกลัวคนอิสราเอลคนเดียว
- 4 โมอับจึงพูดกับพวกผู้ใหญ่ของเมืองมีเดียว่า "คนเหล่านี้จะมาเลี้ยกินสารพัดที่ล้อมรอบเราอยู่หมด เหมือนวัวเลี้ยกินหญ้าในนา" บาลาคบุตรชายคิปีไรเป็นกษัตริย์เมืองโมอับในเวลานั้น

- 5 ท่านใช้ผู้สื่อสารไปยังบาลาอัมบุตรชายเบโธร์ที่เปโตรใกล้แม่น้ำไนแผ่นดินอันเป็นบ้านเกิดเมืองนอนของท่าน โดยกล่าวว่า "ดูเถิด ชนชาติหนึ่งออกมาจากอียิปต์ ดูเถิด เขาทั้งหลายเข้าเผ่าคลุมพื้นแผ่นดินโลก กำลังพักอยู่ตรงข้ามข้าพเจ้า"
- 6 ขอเชิญมาเถิด ขอสาปแช่งชนชาตินี้ให้แก่ข้าพเจ้า เพราะเขาเข้มแข็งกว่าข้าพเจ้ามาก ชะรอยข้าพเจ้าจะสามารถรบชนะเขาและขับไล่เขาออกไปจากแผ่นดินได้ เพราะข้าพเจ้าทราบอยู่แล้ว ถ้าท่านอวยพรแก่ผู้ใด ผู้นั้นจะเป็นไปตามพรนั้น และท่านสาปแช่งผู้ใด ผู้นั้นก็ถูกสาปแช่ง"
- 7 ดังนั้นพวกผู้ใหญ่ของเมืองโมอับกับพวกผู้ใหญ่ของเมืองมีเดียนก็ถือคำการทำอาถรรพ์นั้นออกไป ครั้นเขาทั้งหลายมาถึงบาลาอัม ก็บอกคำของบาลาคแก่เขา
- 8 บาลาอัมกล่าวแก่คนเหล่านั้นว่า "คืนนี้จงค้างที่นี่ก่อน เมื่อพระเยโฮวาห์ตรัสอย่างไรแก่ข้าแล้ว ข้าจึงจะนำคำนั้นมาแจ้งแก่ท่านทั้งหลาย" ดังนั้นเจ้าเมืองแห่งโมอับจึงยังยืนอยู่กับบาลาอัม
- 9 และพระเจ้าเสด็จมาหาบาลาอัมตรัสว่า "คนที่มาอยู่กับเจ้าคือผู้ใด"
- 10 บาลาอัมทูลพระเจ้ว่า "บาลาคบุตรชายศิปีปรักษัตริย์เมืองโมอับได้ใช้เขาทั้งหลายมาแจ้งแก่ข้าพระองค์ว่า
- 11 `ดูเถิด ชนชาติหนึ่งออกมาจากอียิปต์มาเผ่าคลุมพื้นแผ่นดินโลก ขอเชิญมาเถิด ขอสาปแช่งเขาทั้งหลายให้แก่ข้าพเจ้า ชะรอยข้าพเจ้าจะรบชนะเขาและขับไล่เขาออกไปได้"
- 12 พระเจ้าตรัสกับบาลาอัมว่า "เจ้าอย่าไปกับเขาทั้งหลาย เจ้าอย่าแช่งชนชาตินั้น เพราะเขาทั้งหลายเป็นคนที่ได้รับพร"
- 13 รุ่งเช้าบาลาอัมก็ลุกขึ้นกล่าวแก่เจ้านายของบาลาคว่า "จงกลับไปแผ่นดินของท่านเถิด เพราะพระเยโฮวาห์ทรงปฏิเสธมิให้เราไปกับท่าน"
- 14 เพราะฉะนั้นเจ้านายแห่งโมอับก็ลุกขึ้นกลับไปหาบาลาคกล่าวว่า "บาลาอัมปฏิเสธไม่ยอมมากับเรา"
- 15 บาลาคได้ส่งพวกเจ้านายไปอีกครั้งหนึ่ง มีจำนวนมากกว่า และมีเกียรติยศมากกว่ารุ่นก่อน
- 16 เขาทั้งหลายมาถึงบาลาอัมกล่าวแก่ท่านว่า "บาลาคบุตรชายศิปีปรักกล่าวดังนั้นว่า `ขออย่าให้มีอะไรขัดขวางท่านที่จะไปหาข้าพเจ้าเลย
- 17 เพราะข้าพเจ้าจะให้เกียรติแก่ท่านอย่างสูงแน่ ท่านจะให้ข้าพเจ้าทำอะไรให้ ข้าพเจ้าจะกระทำตาม ขอเชิญมาสาปแช่งชนชาตินี้ให้แก่ข้าพเจ้า"
- 18 แต่บาลาอัมได้ตอบคนใช้ของบาลาคว่า "แม้ว่าบาลาคจะให้เงินและทองเต็มบ้านเต็มเรือนของท่านแก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะกระทำอะไรนอกเหนือพระบัญชาของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพเจ้าไม่ได้ ไม่ว่าเล็กหรือใหญ่
- 19 บัดนี้ขอท่านยังยืนอยู่ที่นี้สักคืนหนึ่งก่อนด้วย เพื่อข้าพเจ้าจะทราบว่าพระเยโฮวาห์จะตรัสเพิ่มเติมประการใดแก่ข้าพเจ้าบ้าง"
- 20 และพระเจ้าเสด็จมาหาบาลาอัมในกลางคืนตรัสแก่เขาว่า "ถ้ามีผู้ชายมาเรียกเจ้าจงลุกขึ้นไปกับเขา แต่เจ้าจงกระทำตามที่เราสั่งเจ้าเท่านั้น"
- 21 ดังนั้นรุ่งเช้าบาลาอัมก็ลุกขึ้นผูกอาสน์ลา ไปกับเจ้านายแห่งโมอับ
- 22 แต่พระเจ้าทรงกริ้วต่อบาลาอัมเพราะเขาไป ดังนั้นทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์หม้ายเป็นผู้สกัดทางบาลาอัมไว้ฝ่ายบาลาอัมซึ่งลามิคนใช้สองคนไปกับเขา
- 23 เมื่อลานั้นเห็นทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ถือดาบยืนอยู่ในหนทาง ลาก็เลี้ยวออกนอกทาง เข้าไปในทุ่งนา บาลาอัมจึงตีลาให้กลับไปทางเดิม
- 24 แล้วทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์หม้ายยืนอยู่ในทางแคบระหว่างสวนองุ่น มีกำแพงทั้งสองข้างทาง
- 25 เมื่อลานั้นเห็นทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์หม้ายก็หันไปติดกำแพง หนีบเท้าของบาลาอัมเข้ากับกำแพง บาลาอัมก็ตีลาอีก
- 26 แล้วทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ก็เดินไปข้างหน้ายืนอยู่ในที่แคบ ไม่มีทางที่จะหลีกไปข้างขวาหรือข้างซ้าย
- 27 เมื่อลานั้นเห็นทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์หม้ายก็หมอบลง บาลาอัมยังคงนั่งอยู่บนหลัง บาลาอัมก็โกรธ จึงเอาไม้เท้าของเขาตีลา
- 28 แล้วพระเยโฮวาห์เปิดปากลา มันจึงพูดกับบาลาอัมว่า "ข้าพเจ้าได้กระทำอะไรแก่ท่าน ท่านจึงได้ตีข้าพเจ้าถึงสามครั้ง"
- 29 บาลาอัมพูดกับลาว่า "เพราะเจ้าได้แกล้งเรา เราอยากจะมิดาบอยู่ในมือเดี๋ยวนี้ เราจะได้ฆ่าเจ้าเสีย"
- 30 ลาก็พูดกับบาลาอัมว่า "ข้าพเจ้ามิใช่ลาของท่านที่ท่านขับขี่ยู่ทุกวันตลอดชีวิตจนบัดนี้ดอกหรือ ข้าพเจ้าได้เคยกระทำเช่นนั้นแก่ท่านหรือ" บาลาอัมก็บอกว่า "ไม่เคย"

- 31 แล้วพระเยโฮวาห์ทรงเปิดตาบาลาอัม เขาจึงเห็นทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ถือดาบยืนอยู่ในหนทาง บาลาอัมก็
ก้มศีรษะชนหน้าลงกราบ
- 32 และทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์พูดกับบาลาอัมว่า "ทำไมเจ้าจึงตีลาของเจ้าถึงสามครั้ง ดูเถิด เรามาห้ามเจ้า เพราะ
การประพฤติดีของเจ้าขัดขืนเรา
- 33 ลาได้เห็นเราและหลีกเลี่ยงไปต่อหน้าเราถึงสามครั้ง ถ้ามันมิได้หลีกเลี่ยงจากเรา เราจะได้ฆ่าเจ้าเสียแล้วเมื่อตะกี้นี้แน่
และให้ลารอดตายไป"
- 34 แล้วบาลาอัมพูดกับทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ว่า "ข้าพเจ้าได้กระทำความบาป เพราะข้าพเจ้าไม่ทราบว่ายานยืนอยู่ใน
หนทางกับข้าพเจ้า ฉะนั้นถ้าท่านไม่เห็นชอบ ข้าพเจ้าจะกลับไปเสีย"
- 35 แล้วทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์พูดกับบาลาอัมว่า "จงไปกับชายเหล่านั้นเถิด แต่เจ้าจงพูดเฉพาะคำที่เราให้เจ้า
พูด" ดังนั้นบาลาอัมก็ไปกับเจ้านายของบาลาคต่อไป
- 36 เมื่อบาลาคได้ยินว่าบาลาอัมมาแล้ว ท่านจึงออกไปรับบาลาอัมที่เมืองโมอับที่สุดปลายพรมแดนซึ่งเกิดขึ้นด้วย
แม่น้ำอารโนน
- 37 บาลาคพูดกับบาลาอัมว่า "เราได้อุตสาหุให้คนไปเชิญท่านมามิใช่หรือ เหตุไฉนท่านไม่มาหาเราเล่า เราไม่สามารถ
ที่จะให้เกียรติแก่ท่านหรือ"
- 38 บาลาอัมพูดกับบาลาคว่า "ดูเถิด ข้าพเจ้ามาหาท่านแล้ว บัดนี้ข้าพเจ้าจะกล่าวอะไรได้เล่า คำซึ่งพระเจ้าใส่ปาก
ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าต้องกล่าว"
- 39 แล้วบาลาอัมไปกับบาลาคถึงตำบลศิรียาทุโฮท
- 40 ณ ที่นั้นบาลาคเอารัวและแกะถวายบูชา แล้วส่งไปให้บาลาอัมและเจ้านายที่อยู่กับเขาบ้าง
- 41 ต่อมารุ่งขึ้นบาลาคก็พาบาลาอัมขึ้นไปยังปูชนียสถานสูงของพระบาอัล จากที่นั่นก็ได้เห็นประชาชนส่วนที่อยู่ใกล้
ที่สุด

บท 23

- บ**าลาอัมพูดกับบาลาคว่า "ท่านจงสร้างแท่นบูชาให้ข้าพเจ้าที่นี่เจ็ดแท่น และจัดวัวผู้เจ็ดตัว แกะผู้เจ็ดตัวให้ข้าพเจ้า"
- 2 บาลาคก็กระทำตามคำของบาลาอัม บาลาคและบาลาอัมเอารัวผู้ตัวหนึ่งและแกะผู้ตัวหนึ่งกระทำบูชาที่แท่นบูชาทุกแท่น
- 3 แล้วบาลาอัมพูดกับบาลาคว่า "จงยืนอยู่ใกล้เครื่องเผาบูชาของท่านแล้วข้าพเจ้าจะไป ชะรอยพระเยโฮวาห์จะเสด็จ
มาหาข้าพเจ้า และสิ่งใดที่พระองค์สาแดงแก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะบอกท่าน" แล้วเขาก็ขึ้นไปยังที่สูง
- 4 พระเจ้าทรงพบกับบาลาอัม และบาลาอัมกราบทูลพระองค์ว่า "ข้าพระองค์ได้จัดแท่นบูชาเจ็ดแท่น ทั้งได้จัดวัวผู้ตัว
หนึ่งและแกะผู้ตัวหนึ่งบูชาอยู่ทุกแท่น"
- 5 พระเยโฮวาห์ทรงใส่ถ้อยคำในปากของบาลาอัมและตรัสว่า "จงกลับไปหาบาลาคแล้วจงพูดอย่างนั้น"
- 6 บาลาอัมจึงกลับไปหาบาลาค และดูเถิด บาลาคกับบรรดาเจ้านายแห่งโมอับยืนอยู่ที่ข้างเครื่องเผาบูชาของท่าน
- 7 บาลาอัมได้กล่าวกลอนภาษิตของเขาว่า "บาลาคได้พาข้าพเจ้ามาจากอารัม ท่านกษัตริย์ของโมอับได้พาข้าพเจ้ามา
จากภูเขทางตะวันออก กล่าวว่า `มาเถิด มาแข่งยาโคบเพื่อข้าพเจ้า มาเถิด มาประณามอิสราเอล'
- 8 ข้าพเจ้าจะแข่งผู้ที่พระเจ้าไม่ทรงแข่งได้อย่างไร ข้าพเจ้าจะประณามผู้ที่พระเยโฮวาห์ไม่ทรงประณามได้อย่างไร
- 9 เพราะข้าพเจ้าได้ดูเขาจากยอดผา จากเนินสูงข้าพเจ้าได้เห็นเขาแน่ะ ดูเถิด ชนชาติหนึ่งอยู่ลำพังและมีได้นับเข้าใน
หมู่ประชาชาติ
- 10 ใครจะนับผลผลิตดินของยาโคบได้ หรือนับหนึ่งในสี่ของอิสราเอลได้ ขอให้ข้าพเจ้าตายอย่างคนชอบธรรม และขอ
ให้สุดปลายชีวิตของข้าพเจ้าเหมือนอย่างของเขา"
- 11 แล้วบาลาคพูดกับบาลาอัมว่า "ท่านได้กระทำการอะไรแก่เราเล่า เราเชิญท่านให้มาแข่งพวกศัตรูของเรา ดูเถิด ท่านไม่
ได้กระทำการอะไรแก่เรานอกจากอวยพรเขา"
- 12 เขาจึงตอบว่า "ข้าพเจ้าไม่ต้องระวังที่จะกล่าวคำซึ่งพระเยโฮวาห์ใส่ในปากข้าพเจ้าหรือ"
- 13 บาลาคพูดกับเขาว่า "เชิญท่านไปอีกที่หนึ่งกับข้าพเจ้าเถิด ซึ่งท่านจะดูเขาจากที่นั่นได้ ท่านจะเห็นเพียงส่วนที่ใกล้
ที่สุด และจะไม่เห็นคนทั้งหมด จากที่นั่นท่านจงแข่งเขาทั้งหลายให้ข้าพเจ้าเถิด"
- 14 แล้วบาลาคก็พาบาลาอัมมาถึงนาของโคฟิม ขึ้นถึงยอดเขาปิสกาห์ สร้างแท่นบูชาเจ็ดแท่น และจัดวัวผู้ตัวหนึ่งและ
แกะผู้ตัวหนึ่งบูชาอยู่บนทุกแท่น

- 15 บาลาอัมพูดกับบาลาคว่า "จงยืนอยู่ข้างเครื่องเผาบูชาของท่านเถิด ขณะที่ข้าพเจ้าไปพบพระเยโฮวาห์ตรงโน้น"
- 16 แล้วพระเยโฮวาห์ทรงพบบาลาอัมและทรงใส่ถ้อยคำในปากของเขาตรัสว่า "จงกลับไปหาบาลาค และจงพูดอย่างนั้น"
- 17 บาลาอัมก็กลับมาหาบาลาค ดูเถิด เขายืนอยู่ข้างเครื่องเผาบูชาของท่าน มีเจ้านายแห่งโมอับยืนอยู่กับท่าน บาลาคจึงถามเขาว่า "พระเยโฮวาห์ตรัสว่ากระไร"
- 18 บาลาอัมก็ได้กล่าวกลอนภาษิตของเขาว่า "บาลาค ลูกขึ้นเกิดและคอยฟัง บุตรชายของสิบโปร์ จงฟังข้าพเจ้าเถิด
- 19 พระเจ้ามิใช่มนุษย์จึงมิได้มุสา และได้เป็นบุตรของมนุษย์จึงไม่ต้องกลับใจ ที่พระองค์ตรัสไปแล้ว พระองค์ก็จะมีทรงกระทำตามหรือ ที่พระองค์ทรงลั่นวาจาแล้ว จะไม่ทรงกระทำให้สำเร็จหรือ
- 20 ดูเถิด ข้าพเจ้าได้รับพระบัญชาให้อวยพร พระองค์ได้ทรงอำนวยการ และข้าพเจ้าจะเรียกกลับไม่ได้
- 21 พระองค์ได้ทอดพระเนตรว่าไม่มีความชั่วช้าในยาโคบ และทรงเห็นว่าไม่มีความชั่วร้ายในอิสราเอล พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขายูกับเขา และเสียงโห่ร้องถวายพระพรมหากษัตริย์อยู่ท่ามกลางเขา
- 22 พระเจ้าทรงนำเขาออกจากอียิปต์ ทรงเป็นเสมือนเขาโคกระทิงเพื่อเขา
- 23 ไม่มีการถือล้างต่อต้านยาโคบ ไม่มีการทำนายนต่อต้านอิสราเอล ถึงเวลาแล้วยาโคบและอิสราเอลก็จะได้รับคำบอก ว่า 'พระเจ้าจะทรงกระทำอะไร'
- 24 ดูเถิด ชนชาติหนึ่งซึ่งลุกขึ้นอย่างสิงโตผู้ยิ่งใหญ่ และยืนขึ้นอย่างสิงโตหนุ่ม ไม่ยอมนอนจนกว่าจะกินเหยื่อเสีย และดื่มเลือดของสิ่งที่ฆ่าตาย"
- 25 แล้วบาลาคจึงพูดกับบาลาอัม "อย่าแข่งเขาเลย ทั้งอย่าอวยพรแก่เขา"
- 26 แต่บาลาอัมตอบบาลาคว่า "ข้าพเจ้าไม่ได้บอกท่านแล้วหรือว่า 'ทุกสิ่งที่พระเยโฮวาห์ตรัส ข้าพเจ้าจะต้องกระทำตาม'"
- 27 บาลาคจึงพูดกับบาลาอัมว่า "มาเถิด ข้าพเจ้าจะพาท่านไปอีกที่หนึ่ง ชะรอยพระเจ้าจะทรงโปรดให้ท่านแข่งเขาเพื่อข้าพเจ้าจากที่นั่น"
- 28 บาลาคก็พาบาลาอัมไปถึงยอดเขาเปโอไร ซึ่งมองลงมาเห็นเยรีโมน
- 29 แล้วบาลาอัมบอกกับบาลาคว่า "จงสร้างแท่นบูชาที่นี้เจ็ดแท่นให้ข้าพเจ้า จัดวัวผู้เจ็ดตัวและแกะผู้เจ็ดตัวให้ข้าพเจ้าที่นี้"
- 30 บาลาคจึงกระทำตามที่บาลาอัมได้บอก และถวายบูชาวัวผู้ตัวหนึ่งและแกะผู้ตัวหนึ่งบนแท่นทุกแท่น

บท 24

เมื่อบาลาอัมเห็นว่าพระเยโฮวาห์ทรงพอพระทัยที่จะให้อวยพรแก่อิสราเอล บาลาอัมก็หาได้ไปแสวงหาทางอย่างครั้งก่อนๆ ไม่ แต่มุ่งหน้าตรงไปยังถิ่นทุรกันดาร

- 2 บาลาอัมเงยหน้าดูเห็นอิสราเอลอยู่เป็นค่ายๆตามตระกูล แล้วพระวิญญาณของพระเจ้ามาอยู่บนเขา
- 3 เขาจึงกล่าวกลอนภาษิตของเขาว่า "คำพยากรณ์ของบาลาอัมบุตรชายเบโอไร คำพยากรณ์ของชายที่หูดำแข็ง
- 4 คำพยากรณ์ของผู้ที่ได้ยินพระวจนะของพระเจ้า ผู้เห็นนิมิตขององค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ ได้ลึกลงจนเกิดความมึนงง แต่ตาไม่มีสิ่งใดบัง
- 5 โอ ยาโคบเอ๋ย เต็นท์ของท่านช่างงามเหลือเกิน โอ อิสราเอลเอ๋ย ค่ายของท่านก็งาม
- 6 เหมือนหุบเขาที่ยืดไปไกล เหมือนสวนซึ่งอยู่ข้างแม่น้ำ เหมือนต้นกฤษณาซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงปลูกไว้ เหมือนต้นสนสีดาร์ที่อยู่ข้างลำน้ำ
- 7 น้ำจะไหลออกจากถ้ำของเขา และเชื้อสายของเขาจะมีอยู่ตามลำน้ำเป็นอันมาก กษัตริย์ของเขาจะสูงกว่ากษัตริย์อากักร ราชาอาณาจักรของเขาจะรุ่งเรือง
- 8 พระเจ้าผู้ทรงนำเขาออกมาจากอียิปต์ ทรงเป็นเสมือนเขาโคกระทิงเพื่อเขา เขาจะกินประชาชาติซึ่งเป็นศัตรูเสีย และหักกระดูกของศัตรูเหล่านั้น และแทงเขาทั้งหลายทะลุด้วยลูกศร
- 9 เขาหมอบลงและนอนลงอย่างสิงโต เขาเหมือนสิงโตผู้ยิ่งใหญ่ ใครเล่าจะมาปลุกให้เขาลุกขึ้น ผู้ใดที่อวยพรแก่ท่าน ขอให้เขาได้รับพร ผู้ใดที่แช่งท่าน ขอให้เขาได้รับคำแช่ง"
- 10 บาลาคก็โกรธบาลาอัม จึงตบมือ แล้วบาลาคพูดกับบาลาอัมว่า "เราเชิญท่านมาให้แช่งศัตรูของเรา และดูเถิด ท่านได้อวยพรแก่เขาถึงสามครั้ง

- 11 ดังนั้นจงหนีไปยังที่อยู่ของท่านเถิด เราได้กล่าวว่า เราจะให้เกียรติแก่ท่านแน่แท้ แต่ดูเถิด พระเยโฮวาห์ทรงขัดขวางมิให้ท่านได้รับเกียรติ"
- 12 แต่บาลาอัมพูดกับบาลาคว่า "ข้าพเจ้ามิได้บอกผู้สื่อสารซึ่งท่านใช้ให้ไปหาข้าพเจ้านั้นแล้วหรือว่า
- 13 `แม้ว่าบาลาคจะให้เงินและทองเต็มบ้านเต็มเรือนของเขาแก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะกระทำการอะไรนอกเหนือพระบัญชาของพระเยโฮวาห์ไม่ได้ ที่จะทำให้ตามใจข้าพเจ้าไม่ว่าดีหรือชั่ว พระเยโฮวาห์ตรัสประการใด ข้าพเจ้าจะพูดอย่างนั้น'
- 14 ดูเถิด บัดนี้ข้าพเจ้าจะกลับไปสู่ชนชาติของข้าพเจ้า มาเถิด ข้าพเจ้าจะสำแดงให้ท่านทราบว่า ชนชาตินี้จะกระทำการใดแก่ชนชาติของท่านในวันข้างหน้า"
- 15 เขาก็กล่าวกลอนภาษิตของเขาวา "คำพยากรณ์ของบาลาอัมบุตรชายเบโอร์ คำพยากรณ์ของชายผู้ที่หูดาแจ้ง
- 16 คำพยากรณ์ของผู้ที่ได้ยินพระวาทะของพระเจ้า และทราบถึงพระปัญญาของพระองค์ผู้สูงสุด ผู้เห็นนิมิตขององค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ ได้ล้มลงจนเกิดความมึนงง แต่ตาไม่มีสิ่งใดบัง
- 17 ข้าพเจ้าจะเห็นเขา แต่ไม่ใช่อย่างเดียวกัน ข้าพเจ้าจะดูเขา แต่ไม่ใช่อย่างไถ่ๆนี้ ดาวดวงหนึ่งจะเดินออกมาจากยาโคบ และธรรมาจารย์คนหนึ่งจะขึ้นมาจากอิสราเอล จะตีเขตแดนของโมอับและทำลายบรรดาลูกหลานของเซท
- 18 ฝ่ายเอโดมจะตกเป็นของคนอื่น เซอีร์จะตกเป็นของศัตรูของเขาด้วย ฝ่ายอิสราเอลได้แสดงวีรกรรมแล้ว
- 19 ผู้หนึ่งที่จะออกมาจากยาโคบจะครอบครอง และชาวเมืองที่รอดตาย ผู้นั้นจะทำลายเสีย"
- 20 แล้วบาลาอัมมองดูคนอามาเลซ และกล่าวกลอนภาษิตของเขาวา "อามาเลซเป็นประชาชาติที่หนึ่ง แต่ในที่สุดจะถึงซึ่งการทำลายอันถาวร"
- 21 และเขามองดูคนเคไนต์ และกล่าวกลอนภาษิตของเขาวา "ที่อาศัยของท่านเข้มแข็งมาก และรังของท่านกว้างอยู่ในศิลา
- 22 แต่อย่างไรก็ตามคนเคไนต์ก็ต้องถูกกวาดล้าง อีกนานเท่าใดเล่า พวกอัสซูรจะมากวาดเจ้าไปเป็นเชลย"
- 23 และบาลาอัมกล่าวกลอนภาษิตของเขาวา "อนิจจาเอ๋ย เมื่อพระเจ้าทรงกระทำเช่นนั้นใครจะมีชีวิตอยู่ได้
- 24 แต่กัปันจะมาจากเขตแดนเมืองคิทธิมทำลายอัสซูรและเอเบอร์ และเขาจะถูกทำลายอันถาวรด้วย"
- 25 แล้วบาลาอัมก็ลุกขึ้นกลับไปที่อยู่ของเขา และบาลาคก็ไปตามทางของตนด้วย

บท 25

- 1 เมื่ออิสราเอลพักอยู่ในเมืองคิทธิม ประชาชนก็ได้เริ่มเล่นสู้กับหญิงชาวโมอับ
- 2 หญิงเหล่านั้นก็เชิญประชาชนให้ไปกระทำบูชาต่อพระของนาง ประชาชนก็รับประทานและกราบไหว้พระของนาง
- 3 ดังนั้นอิสราเอลก็เข้าถือพระบาอัลแห่งเบโอร์ และพระเยโฮวาห์ทรงพระพิโรธต่ออิสราเอล
- 4 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า "จงนำหัวหน้าทั้งหลายของประชาชนแคว้นดาบแดดไว้ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ เพื่อว่าพระพิโรธอันเกรี้ยวกราดของพระเยโฮวาห์จะหันเหไปจากอิสราเอลเสีย"
- 5 และโมเสสบอกพวกผู้วินิจฉัยของอิสราเอลว่า "ท่านทุกคนจงฆ่าคนของท่านที่เข้าถือพระบาอัลแห่งเบโอร์เสีย"
- 6 และดูเถิด มีชายอิสราเอลคนหนึ่งพาหญิงคนมีเดียนคนหนึ่งเข้ามาในหมู่พี่น้องของเขาต่อสายตาของโมเสส และท่ามกลางสายตาของชุมนุมชนทั้งหมดของคนอิสราเอล ซึ่งกำลังร้องไห้อยู่หน้าประตูพลับพลาแห่งที่ชุมนุม
- 7 ครั้นพินหัสบุตรชายเอเลอาซาร์ บุตรชายของอาโรนปุโรหิตเห็นดังนั้นก็ลุกขึ้นไปจากชุมนุมชน มีถือทวน
- 8 ติดตามชายอิสราเอลคนนั้นเข้าไปในเต็นท์ และแทงทะลุเขาทั้งคู่ ทั้งชายอิสราเอลและหญิงคนนั้น ท้องของนางก็ทะลุ แล้วภัยพิบัติในคนอิสราเอลก็สงบ
- 9 แต่อย่างไรก็ตาม คนที่ตายด้วยภัยพิบัติมีสองหมื่นสี่พันคน
- 10 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
- 11 "พินหัส บุตรชายเอเลอาซาร์ บุตรชายอาโรนปุโรหิต ได้ยับยั้งความกริ้วของเราต่อคนอิสราเอล ในการที่เขามีความกระตือรือร้นเพราะเห็นแก่เราในท่ามกลางประชาชน ดังนั้นเราจึงมิได้เผาผลาญคนอิสราเอลเสียด้วยความเหิงหวงของเรา
- 12 ดังนั้นจงกล่าวว่า `ดูเถิด เราให้พันธสัญญาสันติสุขแก่เขา
- 13 พันธสัญญานั้นจะเป็นของเขา และของเชื้อสายของเขาที่มาจากหลังเขา เป็นพันธสัญญาแห่งตำแหน่งปุโรหิตอันถาวร เพราะเขามีความกระตือรือร้นเพื่อพระเจ้าของเขา และได้ทำการลบมลทินบาปคนอิสราเอล"
- 14 ชื่อของชายอิสราเอลคนที่ถูกฆ่าร่วมกับหญิงชาวมีเดียนคนนั้น ชื่อคิมรี บุตรชายของสาอู เจ้านายของครอบครัว

สำคัญในตระกูลสิเมโอน

15 และชื่อของหญิงชาวมีเดียนผู้ถูกฆ่า คือคสปี บุตรสาวของสุร์ ผู้เป็นหัวหน้าตระกูลและครอบครัวสำคัญในมีเดียน

16 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า

17 "จงรับกวนคนมีเดียน และสู้รบกับเขา

18 เพราะเขารบกวนเจ้าด้วยอุบาย ซึ่งเขาต่อเจ้าในเรื่องเปโอร์ และในเรื่องนางคสปี บุตรสาวเจ้านายแห่งมีเดียน ผู้เป็นน้องสาวของพวกเขา ผู้ที่ถูกฆ่าตายในวันที่บังเกิดภัยพิบัติด้วยเรื่องเปโอร์"

บท 26

1 ่อมาภายหลังภัยพิบัตินั้นพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสและเอเลอาซาร์บุตรชายอาโรนปุโรหิตว่า

2 "จงทำสำมะโนครัวชุมนุมชนอิสราเอลทั้งหมด อายุตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไปตามเรือนบรรพบุรุษของเขาทั้งหมดในอิสราเอล ผู้ที่จะเข้าสงครามได้"

3 โมเสสกับเอเลอาซาร์ปุโรหิต ปราศรัยกับเขาทั้งหลาย ณ ที่ราบโมอับ ริมแม่น้ำจอร์แดนใกล้เมืองเยรีโคว่า

4 "จงทำสำมะโนครัวประชาชน อายุตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไป" ตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสสและคนอิสราเอล ผู้ที่ออกจากแผ่นดินอียิปต์คือ

5 รูเบน บุตรชายหัวปีของอิสราเอล บุตรของรูเบน คือฮาโนค คนครอบครัวฮาโนค ปัลลู คนครอบครัวปัลลู

6 เฮสโรน คนครอบครัวเฮสโรน การ์มี คนครอบครัวการ์มี

7 เหล่านี้เป็นครอบครัวของคนรูเบน มีจำนวนสี่หมื่นสามพันเจ็ดร้อยสามสิบคน

8 และบุตรชายของปัลลู คือเอลีอับ

9 บุตรชายของเอลีอับคือ เนมุเอล ดาธาน และอาบีรัม นี่คือดาธานและอาบีรัมที่เลือกจากชุมนุมชน เป็นผู้ขัดขวางโมเสสและอาโรนในพรรคพวกโคราห์ เมื่อเขาขัดขวางพระเยโฮวาห์

10 และแผนธรณีได้อำปากออกกลืนเขาพร้อมกับโคราห์ เมื่อพรรคพวกนั้นถึงตาย เมื่อไฟเผาผลาญเสียสองร้อยห้าสิบคนและเขาทั้งหลายเป็นเรื่องเตือนใจ

11 แต่บุตรของโคราห์นั้นหาได้ตายไม่

12 บุตรชายของสิเมโอนตามครอบครัวของเขา คือเนมุเอล คนครอบครัวเนมุเอล ยามีน คนครอบครัวยามีน ยาซีน คนครอบครัวยาซีน

13 เศ-ราห์ คนครอบครัวเศ-ราห์ ชาอูล คนครอบครัวชาอูล

14 เหล่านี้เป็นครอบครัวของคนสิเมโอน มีจำนวนสองหมื่นสองพันสองร้อยคน

15 บุตรของกาด ตามครอบครัวของเขา คือเศโฝน คนครอบครัวเศโฝน อักกี คนครอบครัวอักกี ชูนี คนครอบครัวชูนี

16 โอสนี คนครอบครัวโอสนี เอรี คนครอบครัวเอรี

17 อาโรด คนครอบครัวอาโรด อาเรลี คนครอบครัวอาเรลี

18 เหล่านี้เป็นครอบครัวของบุตรของกาด ตามจำนวนของเขามีสี่หมื่นห้าร้อยคน

19 บุตรชายของยูดาห์คือ เอร์และโอนัน เอร์กับโอนันตายเสียในแผ่นดินคานาอัน

20 และบุตรชายของยูดาห์ตามครอบครัวของเขา คือเฮลาห์ คนครอบครัวเฮลาห์ เปเรศ คนครอบครัวเปเรศ เศ-ราห์ คนครอบครัวเศ-ราห์

21 และบุตรชายของเปเรศคือ เฮสโรน คนครอบครัวเฮสโรน ฮามูล คนครอบครัวฮามูล

22 เหล่านี้เป็นครอบครัวของยูดาห์ ตามจำนวนของเขามีหกหมื่นหกพันห้าร้อยคน

23 บุตรชายของอิสสาคาร์ตามครอบครัวของเขา คือโทลา คนครอบครัวโทลา ปูวาร์ คนครอบครัวปูวาร์

24 ยาซุบ คนครอบครัวยาซุบ ซิมโรน คนครอบครัวซิมโรน

25 เหล่านี้เป็นครอบครัวของอิสสาคาร์ ตามจำนวนของเขามีหกหมื่นสี่พันสามร้อยคน

26 บุตรชายของเศบูลุนตามครอบครัวของเขา คือเศเรด คนครอบครัวเศเรด เอโลน คนครอบครัวเอโลน ยาเลเอล คนครอบครัวยาเลเอล

27 เหล่านี้เป็นครอบครัวของคนเศบูลุน ตามจำนวนของเขามีหกหมื่นห้าร้อยคน

28 บุตรชายของโยเซฟตามครอบครัวของเขา คือมนัสเสห์และเอฟราอิม

- 29 บุตรชายของมนัสเสห์ คือมาคีร์ คนครอบครัวมาคีร์ มาคีร์ให้กำเนิดบุตรชื่อกิเลอาด กิเลอาด คนครอบครัวกิเลอาด
- 30 บุตรชายของกิเลอาด คืออียะเซอร์ คนครอบครัวอียะเซอร์ เฮเลค คนครอบครัวเฮเลค
- 31 และอัสรีเอล คนครอบครัวอัสรีเอล เซเคม คนครอบครัวเซเคม
- 32 และเซมิดา คนครอบครัวเซมิดา เฮเฟอร์ คนครอบครัวเฮเฟอร์
- 33 ส่วนเศโลเฟห์บุตรชายเฮเฟอร์ไม่มีบุตรชายมีแต่บุตรสาว ชื่อบุตรสาวของเศโลเฟห์คือ มาลาห์ โนอาห์ โยกลาห์ มิลคาห์และทีรซาห์
- 34 เหล่านี้เป็นครอบครัวของมนัสเสห์ และจำนวนของเขามีห้าหมื่นสองพันเจ็ดร้อยคน
- 35 ต่อไปนี้เป็นบุตรชายของเอฟราอิมตามครอบครัวของเขาชื่อ ซูธเลาะห์ คนครอบครัวซูธเลาะห์ เบเคอร์ คนครอบครัวเบเคอร์ ทาหาน คนครอบครัวทาหาน
- 36 บุตรชายของซูธเลาะห์คือ เอราน คนครอบครัวเอราน
- 37 เหล่านี้เป็นครอบครัวของบุตรชายเอฟราอิม ตามจำนวนของเขา มีสามหมื่นสองพันห้าร้อยคน เหล่านี้เป็นบุตรชายของโยเซฟตามครอบครัวของเขา
- 38 บุตรชายของเบนยามินตามครอบครัวของเขา คือ เบ-ลา คนครอบครัวเบ-ลา อัสเบล คนครอบครัวอัสเบล อาหิรั้ม คนครอบครัวอาหิรั้ม
- 39 เชฟูฟาม คนครอบครัวเชฟูฟาม หูฟาม คนครอบครัวหูฟาม
- 40 และบุตรชายของเบ-ลา คืออาร์ดและนาอามาน อาร์ด คนครอบครัวอาร์ด นาอามาน คนครอบครัวนาอามาน
- 41 เหล่านี้เป็นบุตรชายของเบนยามินตามครอบครัวของเขา และจำนวนของเขาเป็นสี่หมื่นห้าพันหกร้อยคน
- 42 ต่อไปนี้เป็นบุตรชายของดานตามครอบครัวของเขา คือซูอัม คนครอบครัวซูอัม นี่เป็นครอบครัวของดานตามครอบครัวของเขา
- 43 ครอบครัวทั้งหมดของคนซูอัมตามจำนวนของเขา มีหกหมื่นสี่พันสี่ร้อยคน
- 44 บุตรของอาเซอร์ตามครอบครัวของเขา คืออิมนาห์ คนครอบครัวอิมนาห์ อิซวี คนครอบครัวอิซวี เบรียห์ คนครอบครัวเบรียห์
- 45 บุตรชายของเบรียห์คือ เฮเบอร์ คนครอบครัวเฮเบอร์ มัลคีเอล คนครอบครัวมัลคีเอล
- 46 บุตรสาวของอาเซอร์ คือเสราห์
- 47 เหล่านี้เป็นครอบครัวของบุตรชายอาเซอร์ตามจำนวนของเขา มีห้าหมื่นสามพันสี่ร้อยคน
- 48 บุตรชายของนัฟทาลีตามครอบครัวของเขา คือยาเซเอล คนครอบครัวยาเซเอล กูนี คนครอบครัวกูนี
- 49 เยเซอร์ คนครอบครัวเยเซอร์ ซิลเลม คนครอบครัวซิลเลม
- 50 เหล่านี้เป็นครอบครัวของนัฟทาลีตามครอบครัวของเขา และตามจำนวนของเขามีสี่หมื่นห้าพันสี่ร้อยคน
- 51 จำนวนคนอิสราเอล มีหกแสนหนึ่งพันเจ็ดร้อยสามสิบคน
- 52 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
- 53 "ให้แบ่งแผ่นดินนั้นเป็นมรดกแก่คนเหล่านี้ตามจำนวนรายชื่อ
- 54 มรดกส่วนใหญ่ก็ให้แบ่งแก่คนตระกูลใหญ่ และมรดกส่วนน้อยก็ให้แบ่งแก่คนตระกูลย่อม ทุกตระกูลจะได้รับส่วนมรดกตามจำนวนคน
- 55 แต่ให้จับสลากแบ่งแผ่นดินนั้น ให้เขาได้รับมรดกตามรายชื่อตระกูลของบรรพบุรุษของเขา
- 56 ให้จับสลากแบ่งมรดกของเขานั้นตามส่วนตระกูลใหญ่และตระกูลย่อม"
- 57 ต่อไปนี้เป็นคนเลวีที่นับตามครอบครัวของเขา คือเกอร์โซน คนครอบครัวเกอร์โซน โคฮาท คนครอบครัวโคฮาท เมราวี คนครอบครัวเมราวี
- 58 ต่อไปนี้เป็นครอบครัวของเลวี คือคนครอบครัวลิบนี คนครอบครัวเอโบรน คนครอบครัวมาลี คนครอบครัวมุซึ คนครอบครัวโคราห์ และโคฮาทให้กำเนิดบุตรชื่ออัมราม
- 59 ภรรยาของอัมรามคือโยเคเบตบุตรสาวของเลวีเกิดแก่เลวีที่อียิปต์ และนางคลอดบุตรให้อัมรามชื่อ อาโรนและโมเสส และมีเริยมพี่สาวของเขาทั้งสอง
- 60 และอาโรนให้กำเนิดบุตรชื่อนาถับ อาบิฮู เอเลอาซาร์ และอิธามาร์
- 61 แต่นาถับและอาบิฮูนั้นได้เสียชีวิต เมื่อเขาบูชาด้วยไฟที่ผิดรูปแบบต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์
- 62 และจำนวนของเขาเป็นสองหมื่นสามพันคน เป็นผู้ชายทุกคนอายุตั้งแต่หนึ่งเดือนขึ้นไป เพราะเขามีได้นับรวมไว้

ในคนอิสราเอล เพราะไม่มีมรดกให้แก่เขาท่ามกลางคนอิสราเอล

63 จำนวนคนเหล่านี้โมเสสและเอเลอาซาร์ปุโรหิตได้นับไว้ ครั้งเมื่อนับคนอิสราเอล ณ ที่ราบโมอับริมแม่น้ำจอร์แดนใกล้เมืองเยรีโค

64 แต่ตามรายชื่อเหล่านี้ไม่มีชายสักคนหนึ่งซึ่งโมเสสและอาโรนปุโรหิตได้นับไว้ครั้งเมื่อนับคนอิสราเอลในถิ่นทุรกันดารซีนาย

65 เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสเรื่องเขาเหล่านั้นว่า "เขาจะต้องตายในถิ่นทุรกันดาร" ไม่มีชายสักคนหนึ่งเหลืออยู่นอกจากคาเลบบุตรชายเยฟุนเนห์และโยชูวาบุตรชายนูน

บท 27

1 ครั้งนั้นบุตรสาวทั้งหลายของเศโลเฟห์บุตรชายของเฮเฟอร์ ผู้เป็นบุตรชายของกิเลอาด ผู้เป็นบุตรชายของมา گیر ผู้เป็นบุตรชายของมนัสเสห์ จากครอบครัวต่างๆของมนัสเสห์บุตรชายของโยเซฟเข้ามาใกล้ ชื่อบุตรสาวทั้งหลายของเขาคือ มาลาห์ โนอาห์ โฮกลาห์ มิลคาห์ และทีรซาค

2 และเขาทั้งหลายมายืนอยู่ต่อหน้าโมเสสและต่อหน้าเอเลอาซาร์ปุโรหิต และต่อหน้าประมุข และต่อหน้าบรรดาชุมนุมชนที่ประจวบที่พลากแห่งชุมนุม กล่าวว่า

3 "บิดาของเราตายเสียในถิ่นทุรกันดาร ท่านมิได้อยู่ในพวกที่สวดสวดกันต่อสู่พระเยโฮวาห์ในพรรคพวกโคราห์ แต่ท่านเสียชีวิตเพราะบาปของตน และท่านไม่มีบุตรชายเลย

4 เหตุใดจึงลบชื่อบิดาของเราจากครอบครัวของท่าน เพราะเหตุที่ท่านไม่มีบุตรชายเลย ขอให้เรามีกรรมสิทธิ์ที่ดินท่ามกลางพี่น้องบิดาของเราด้วย"

5 โมเสสได้นำเรื่องของเขากราบทูลต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์

6 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า

7 "บุตรสาวของเศโลเฟห์พูดถูกต้องแล้ว เจ้าจงให้กรรมสิทธิ์ที่ดินเป็นมรดกท่ามกลางพี่น้องบิดาของเขา และกระทำให้มรดกบิดาของเขาตกทอดมาถึงเขา

8 เจ้าจงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า ถ้าผู้ชายคนหนึ่งตายและไม่มีบุตรชาย เจ้าจงให้มรดกของเขาตกไปยังบุตรสาวของเขา

9 และถ้าเขาไม่มีบุตรสาว เจ้าจงให้มรดกของเขาแก่พี่น้องของเขา

10 และถ้าเขาไม่มีพี่น้อง เจ้าจงให้มรดกของเขาแก่พี่น้องบิดาของเขา

11 และถ้าบิดาของเขาไม่มีพี่น้อง เจ้าจงให้มรดกของเขาแก่ญาติถัดตัวเขาไปในครอบครัวของเขา ให้ผู้นั้นถือกรรมสิทธิ์ได้ ให้เป็นกฎเกณฑ์แห่งคำตัดสินแก่ประชาชนอิสราเอล ดังที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสสไว้"

12 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า "จงขึ้นไปบนภูเขาอาบาริมนี้ และมองดูแผ่นดินซึ่งเรามอบให้แก่คนอิสราเอล

13 และเมื่อเจ้าได้เห็นแล้ว เจ้าจะถูกรวบรวมไปอยู่กับประชาชนของเจ้า อย่างอาโรนพี่ชายของเจ้าได้ถูกรวบรวมไปนั้น

14 เพราะว่าเจ้าทั้งสองกบฏต่อบัญชาของเราในถิ่นทุรกันดารคิเนระหว่างที่ชุมนุมชนได้โต้แย้งขึ้น เจ้ามิได้นับถือเราต่อหน้าต่อตาเขาทั้งหลายที่นั่น" นี่คือน้ำเมรีบาห์แห่งคาเดชในถิ่นทุรกันดารคิเน

15 โมเสสกราบทูลพระเยโฮวาห์ว่า

16 "ขอพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งจิตวิญญาณมนุษย์ทั้งปวงทรงแต่งตั้งชายผู้หนึ่งไว้เหนือชุมนุมชนนี้

17 ผู้ซึ่งจะเข้าออกนอกในต่อหน้าเขา ผู้ซึ่งจะนำเขาเข้าออก เพื่อว่าชุมนุมชนของพระเยโฮวาห์จะได้เหมือนกับฝูงแกะที่ไม่มีผู้เลี้ยง"

18 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า "จงนำโยชูวาบุตรชายนูนผู้มีพระวิญญาณอยู่ในเขา มา จงเอามือของเจ้าวางบนเขา

19 ตั้งเขาไว้ต่อหน้าเอเลอาซาร์ปุโรหิตและต่อหน้าชุมนุมชนทั้งหมด และเจ้าจงกำชับเขาท่ามกลางสายตาของชุมนุมชน

20 เจ้าจงให้เกียรติยศอย่างของเจ้าแก่เขาบ้าง เพื่อให้ชุมนุมชนอิสราเอลทั้งหมดเชื่อฟังเขา

21 และเขาจะยืนอยู่ต่อหน้าเอเลอาซาร์ปุโรหิต ผู้ซึ่งจะทูลถามเพื่อเขาตามหลักตัดสินของอูริมต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ และคนทั้งปวงจะออกไปและเข้ามาตามคำของปุโรหิต ทั้งเขากับคนทั้งปวงในอิสราเอลนั้นคือชุมนุมชนทั้งหมด"

22 และโมเสสกระทำตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาท่าน ท่านจึงนำโยชูวาให้มายืนต่อหน้าเอเลอาซาร์ปุโรหิต และต่อหน้าชุมนุมชนทั้งหมด

23 และท่านเอามีอวบบนโยชูวา และกำขีบเขา ตามที่พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งทางโมเสส

บท 28

พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า

2 "จงบัญชาคนอิสราเอลและกล่าวแก่เขาว่า ชองบูชาของเรา อาหารของเราซึ่งเป็นชองบูชาด้วยไฟ เป็นกลิ่นที่พอพระทัย เจ้าทั้งหลายจงเอาใจใส่ที่จะถวายบูชาแก่เราตามกาลกำหนด

3 และเจ้าจงกล่าวแก่เขาว่า นี่เป็นเครื่องบูชาด้วยไฟซึ่งเจ้าทั้งหลายควรถวายแด่พระเยโฮวาห์ คือลูกแกะอายุหนึ่งขวบ ไม่มีตำหนิสองตัว เป็นเครื่องบูชาเนื่องนิมิตทุกวัน

4 เจ้าจงถวายลูกแกะเป็นเครื่องบูชาในตอนเช้าตัวหนึ่ง และลูกแกะอีกตัวหนึ่งนั้นเจ้าจงถวายบูชาเวลาเย็น

5 และยอแด่หนึ่งในสิบเอเฟห์เป็นธัญญาบูชา คลุกกับน้ำมันสักดหนึ่งโนลีน

6 เป็นเครื่องเผาบูชาเนื่องนิมิต ซึ่งได้บัญชาตั้งไว้ที่ภูเขาซีนายเป็นกลิ่นที่พอพระทัย เป็นเครื่องบูชาด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์

7 ส่วนเครื่องดื่มบูชาคู่กันนั้นให้ถวายหนึ่งในสี่โนลีนกับแกะตัวหนึ่ง ในที่บริสุทธิ์เจ้าจงเทเครื่องดื่มบูชาซึ่งเป็นเหล้าองุ่นถวายแด่พระเยโฮวาห์

8 ลูกแกะอีกตัวหนึ่งเจ้าจงถวายบูชาเวลาเย็น เจ้าจงถวายบูชาด้วยไฟเช่นเดียวกับธัญญาบูชาของเวลาเช้า และเช่นเดียวกับเครื่องดื่มบูชาที่คู่กัน เป็นกลิ่นที่พอพระทัยพระเยโฮวาห์

9 ในวันสะบาโตลูกแกะอายุหนึ่งขวบสองตัวที่ไม่มีตำหนิ และยอแด่สองในสิบเอเฟห์คลุกกับน้ำมันให้เป็นธัญญาบูชา และเครื่องดื่มบูชาคู่กัน

10 นี่เป็นเครื่องเผาบูชาทุกวันสะบาโตนอกเหนือเครื่องเผาบูชาเนื่องนิมิตและเครื่องดื่มบูชาคู่กัน

11 เวลาต้นเดือนทุกเดือน เจ้าทั้งหลายจงถวายเครื่องเผาบูชาแด่พระเยโฮวาห์ คือวัวหนุ่มสองตัว แกะผู้ตัวหนึ่ง ลูกแกะหนึ่งขวบไม่มีตำหนิเจ็ดตัว

12 สำหรับวัวตัวหนึ่งจงเอายอแด่สามในสิบเอเฟห์คลุกกับน้ำมันสำหรับเป็นธัญญาบูชา และสำหรับแกะผู้ตัวหนึ่งนั้นจงเอายอแด่สองในสิบเอเฟห์คลุกกับน้ำมันเป็นธัญญาบูชา

13 สำหรับลูกแกะทุกตัวจงเอายอแด่หนึ่งในสิบเอเฟห์คลุกกับน้ำมันเป็นธัญญาบูชา ให้เป็นเครื่องเผาบูชาเป็นกลิ่นที่พอพระทัย เป็นเครื่องบูชาด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์

14 ส่วนเครื่องดื่มบูชาคู่กันนั้น สำหรับวัวผู้ตัวหนึ่งจงเอาน้ำองุ่นครึ่งอิน สำหรับแกะผู้ตัวหนึ่งจงเอาหนึ่งในสามอิน สำหรับลูกแกะตัวหนึ่งจงเอาหนึ่งในสี่โนลีน นี่เป็นเครื่องเผาบูชาประจำเดือน ทุกเดือนตลอดปี

15 และเอาลูกแกะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาได้บาปถวายแด่พระเยโฮวาห์ ให้นำมาบูชานอกเหนือเครื่องเผาบูชาเนื่องนิมิตและเครื่องดื่มบูชาคู่กัน

16 เดือนที่หนึ่งวันที่สิบสี่เป็นปีสากลของพระเยโฮวาห์

17 และวันที่สิบห้าของเดือนนี้เป็นวันการเลี้ยง จงรับประทานขนมปังไร้เชื้อเจ็ดวัน

18 ในวันต้นให้มีการประชุมบริสุทธิ์ เจ้าทั้งหลายอย่ากระทำงานหนักในวันนั้น

19 แต่จงถวายบูชาด้วยไฟ เป็นเครื่องเผาบูชาแด่พระเยโฮวาห์ คือเอาวัวหนุ่มสองตัว แกะผู้ตัวหนึ่ง และลูกแกะอายุหนึ่งขวบเจ็ดตัว ดูให้ดีว่าไม่มีตำหนิ

20 และเอายอแด่คลุกน้ำมันเป็นธัญญาบูชาของสัตว์เหล่านี้ สำหรับวัวผู้ตัวหนึ่งเจ้าจงถวายสามในสิบเอเฟห์ และสำหรับแกะผู้ตัวหนึ่งสองในสิบเอเฟห์

21 สำหรับลูกแกะตัวหนึ่งในลูกแกะเจ็ดตัวนั้น จงเอาหนึ่งในสิบเอเฟห์

22 และเอาแกะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาได้บาปเพื่อทำการลบมลทินบาปของเจ้า

23 เจ้าจงถวายเครื่องบูชาเหล่านี้ นอกเหนือเครื่องเผาบูชาตอนเช้า ซึ่งเป็นเครื่องบูชาเนื่องนิมิตนั้น

24 ในทำนองเดียวกัน เจ้าจงถวายเครื่องบูชาทุกวันตลอดทั้งเจ็ดวัน คือถวายอาหารเป็นเครื่องบูชาด้วยไฟ เป็นกลิ่นที่พอพระทัยพระเยโฮวาห์ จงถวายบูชานอกเหนือเครื่องเผาบูชาเนื่องนิมิต และเครื่องดื่มบูชาคู่กัน

25 และในวันที่เจ็ดพวกเจ้าจงมีการประชุมบริสุทธิ์ เจ้าอย่าทำงานหนักในวันนั้น

- 26 ในวันถวายผลรุ่นแรก เมื่อเจ้าเอาข้าวใหม่มาเป็นธัญญาหารถวายแด่พระเยโฮวาห์ในเทศกาลสัปดาห์นั้น เจ้าจึงมีการประชุมบริสุทธิ เจ้าอย่าทำงานหนักในวันนั้น
- 27 แต่งถวายเครื่องเผาบูชาให้เป็นกลิ่นพวยพระทัยแด่พระเยโฮวาห์ คือถวายวัวหนุ่มสองตัว และผู้ตัวหนึ่ง ลูกแกะอายุหนึ่งขวบเจ็ดตัว
- 28 และถวายยอดแป้งคลุกน้ำมันเป็นธัญญาหาร คือสำหรับวัวตัวหนึ่งถวายแป้งสามในสิบเอฟาห์ สำหรับแกะผู้ตัวหนึ่งถวายสองในสิบเอฟาห์
- 29 สำหรับลูกแกะเจ็ดตัวละหนึ่งในสิบเอฟาห์
- 30 พร้อมกับลูกแกะผู้ตัวหนึ่งสำหรับลบบมลทินของเจ้า
- 31 นอกจากเครื่องเผาบูชาเนื่องนิยต์และธัญญาหารคู่กันนั้น เจ้าจงถวายเครื่องบูชาเหล่านี้และเครื่องดื่มบูชาคู่กันด้วย (ดูให้ดีว่าให้ปราศจากตำหนิ)"

บท 29

- "**1** ในวันทีหนึ่งเดือนที่เจ็ดเจ้าจะมีการประชุมบริสุทธิ เจ้าอย่าทำงานหนัก เป็นวันที่เจ้าทั้งหลายเป่าแตร
- 2 เจ้าจงถวายเครื่องเผาบูชา เป็นกลิ่นที่พวยพระทัยพระเยโฮวาห์ คือถวายวัวหนุ่มตัวหนึ่ง และผู้ตัวหนึ่ง ลูกแกะอายุหนึ่งขวบไม่มีตำหนิเจ็ดตัว
- 3 และถวายยอดแป้งคลุกน้ำมันเป็นธัญญาหาร คือสำหรับวัวผู้หนึ่งถวายแป้งสามในสิบเอฟาห์ สำหรับแกะผู้ตัวหนึ่งสองในสิบเอฟาห์
- 4 ลูกแกะเจ็ดตัว ตัวละหนึ่งในสิบเอฟาห์
- 5 และถวายลูกแกะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป เพื่อลบบมลทินบาปของเจ้า
- 6 นอกเหนือเครื่องเผาบูชาในวันข้างขึ้นและธัญญาหารคู่กันและเครื่องเผาบูชาประจำวันคู่กับธัญญาหาร และเครื่องดื่มบูชาคู่กัน ตามลักษณะเครื่องบูชาเหล่านี้ เป็นกลิ่นที่พวยพระทัย เป็นเครื่องบูชาด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์
- 7 ในวันที่สิบเดือนที่เจ็ดนี้ เจ้าทั้งหลายจะมีการประชุมบริสุทธิ เจ้าต้องถือมโหรีลง อย่าทำการงานสิ่งใด
- 8 แต่เจ้าจงถวายเครื่องเผาบูชาแด่พระเยโฮวาห์ ให้เป็นกลิ่นที่พวยพระทัย คือถวายวัวหนุ่มตัวหนึ่ง และผู้ตัวหนึ่ง ลูกแกะอายุหนึ่งขวบเจ็ดตัว เจ้าอย่าให้มีตำหนิ
- 9 และยอดแป้งคลุกน้ำมันเป็นธัญญาหาร สำหรับวัวตัวหนึ่งถวายแป้งสามในสิบเอฟาห์ สำหรับแกะผู้ตัวหนึ่งสองในสิบเอฟาห์
- 10 สำหรับลูกแกะเจ็ดตัวนั้น ตัวละหนึ่งในสิบเอฟาห์
- 11 และถวายลูกแกะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป นอกเหนือเครื่องบูชาไถ่บาปลบบมลทินและเครื่องเผาบูชาเนื่องนิยต์ซึ่งคู่กับธัญญาหาร และเครื่องดื่มบูชาคู่กัน
- 12 ในวันที่สิบห้าเดือนที่เจ็ดเจ้าทั้งหลายจะมีการประชุมบริสุทธิ เจ้าอย่าทำงานหนัก และเจ้าจงมีการเลี้ยงเจ็ดวันแด่พระเยโฮวาห์
- 13 เจ้าจงถวายเครื่องเผาบูชา เครื่องบูชาด้วยไฟ เป็นกลิ่นที่พวยพระทัยพระเยโฮวาห์ คือวัวหนุ่มสิบสามตัว และผู้สองตัว ลูกแกะอายุหนึ่งขวบสิบสี่ตัว สัตว์เหล่านี้อย่าให้มีตำหนิ
- 14 และถวายยอดแป้งคลุกน้ำมันเป็นธัญญาหารคู่กัน สำหรับวัวสิบสามตัว ตัวหนึ่งถวายแป้งสามในสิบเอฟาห์ สำหรับแกะผู้สองตัว ตัวละสองในสิบเอฟาห์
- 15 สำหรับลูกแกะสิบสี่ตัว ตัวละหนึ่งในสิบเอฟาห์
- 16 และถวายลูกแกะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป นอกเหนือเครื่องเผาบูชาเนื่องนิยต์ ซึ่งคู่กับธัญญาหารและเครื่องดื่มบูชาคู่กัน
- 17 ในวันที่สองจงถวายวัวหนุ่มสิบสองตัว และผู้สองตัว ลูกแกะอายุหนึ่งขวบไม่มีตำหนิสิบสี่ตัว
- 18 กับธัญญาหารและเครื่องดื่มบูชาคู่กันนั้นสำหรับวัว แกะผู้ และลูกแกะนั้นตามจำนวนตามลักษณะ
- 19 และถวายลูกแกะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป นอกเหนือเครื่องเผาบูชาเนื่องนิยต์ ซึ่งคู่กับธัญญาหารและเครื่องดื่มบูชาคู่กัน
- 20 ในวันที่สามจงถวายวัวสิบเอ็ดตัว และผู้สองตัว ลูกแกะอายุหนึ่งขวบไม่มีตำหนิสิบสี่ตัว
- 21 กับธัญญาหารและเครื่องดื่มบูชาคู่กันนั้น สำหรับวัว แกะผู้ และลูกแกะนั้น ตามจำนวนตามลักษณะ

- 22 และถวายแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป นอกเหนือเครื่องเผาบูชาเนื่องนิത്യ ซึ่งคู่กับธัญญบูชาและเครื่องดื่มบูชาคู่กัน
- 23 ในวันที่สี่จึงถวายวัวสิบตัว และผู้สองตัว ลูกแกะอายุหนึ่งขวบไม่มีตำหนิสิบสี่ตัว
- 24 กับธัญญบูชาและเครื่องดื่มบูชาคู่กันนั้น สำหรับวัว แกะผู้ และลูกแกะนั้น ตามจำนวนตามลักษณะ
- 25 และถวายลูกแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป นอกเหนือเครื่องเผาบูชาเนื่องนิത്യ ซึ่งคู่กับธัญญบูชาและเครื่องดื่มบูชาคู่กัน
- 26 ในวันที่ห้าจึงถวายวัวเก้าตัว และผู้สองตัว ลูกแกะอายุหนึ่งขวบไม่มีตำหนิสิบสี่ตัว
- 27 กับธัญญบูชาและเครื่องดื่มบูชาคู่กันนั้น สำหรับวัว แกะผู้ และลูกแกะนั้น ตามจำนวนตามลักษณะ
- 28 และถวายแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป นอกเหนือเครื่องเผาบูชาเนื่องนิത്യ ซึ่งคู่กับธัญญบูชาและเครื่องดื่มบูชาคู่กัน
- 29 ในวันที่หกจึงถวายวัวแปดตัว และผู้สองตัว ลูกแกะอายุหนึ่งขวบไม่มีตำหนิสิบสี่ตัว
- 30 กับธัญญบูชาและเครื่องดื่มบูชาคู่กันนั้น สำหรับวัว แกะผู้ และลูกแกะนั้น ตามจำนวนตามลักษณะ
- 31 และถวายแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป นอกเหนือเครื่องเผาบูชาเนื่องนิത്യ ซึ่งคู่กับธัญญบูชาและเครื่องดื่มบูชาคู่กัน
- 32 ในวันที่เจ็ดจึงถวายวัวเจ็ดตัว และผู้สองตัว ลูกแกะอายุหนึ่งขวบไม่มีตำหนิสิบสี่ตัว
- 33 กับธัญญบูชาและเครื่องดื่มบูชาคู่กันนั้น สำหรับวัว แกะผู้ และลูกแกะนั้น ตามจำนวนตามลักษณะ
- 34 และถวายแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป นอกเหนือเครื่องเผาบูชาเนื่องนิത്യ ซึ่งคู่กับธัญญบูชาและเครื่องดื่มบูชาคู่กัน
- 35 ในวันที่แปดเจ้าจึงมีการประชุมอันศักดิ์สิทธิ์ เจ้าอย่าทำงานหนัก
- 36 แต่เจ้าจงถวายเครื่องเผาบูชา เครื่องบูชาด้วยไฟ เป็นกลิ่นที่พอพระทัยพระเยโฮวาห์ คือวัวผู้ตัวหนึ่ง และผู้ตัวหนึ่ง ลูกแกะอายุหนึ่งขวบไม่มีตำหนิเจ็ดตัว
- 37 และถวายธัญญบูชาและเครื่องดื่มบูชาคู่กันนั้น สำหรับวัว แกะผู้ และลูกแกะนั้น ตามจำนวนตามลักษณะ
- 38 และถวายแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป นอกเหนือเครื่องเผาบูชาเนื่องนิത്യ ซึ่งคู่กับธัญญบูชาและเครื่องดื่มบูชาคู่กัน
- 39 สิ่งเหล่านี้เจ้าทั้งหลายจงถวายแด่พระเยโฮวาห์ตามเทศกาลกำหนดของเจ้า เพิ่มเข้ากับการถวายตามคำปฐกฐานของเจ้า และการถวายด้วยใจสมัครของเจ้า เป็นเครื่องเผาบูชาของเจ้า เครื่องธัญญบูชาของเจ้า เครื่องดื่มบูชาของเจ้า และเครื่องสันติบูชาของเจ้า"
- 40 และโมเสสได้บอกคนอิสราเอลตามที่พระเยโฮวาห์ได้ทรงบัญชาท่านไว้ทุกประการ

บท 30

โมเสสได้พูดกับหัวหน้าตระกูลเกี่ยวกับคนอิสราเอลว่า "นี่เป็นสิ่งที่พระเยโฮวาห์ได้ทรงบัญชา

- 2 เมื่อชายผู้ใดปฐกฐานไว้กับพระเยโฮวาห์ หรือให้สัตย์ปฐกฐานผูกมัดตัวไว้ด้วยคำสัตย์ญาวีรตอย่างหนึ่งอย่างใด อย่าให้เขาเสียเวลา เขาต้องกระทำตามคำที่ออกจากปากของเขาทั้งสิ้น
- 3 หรือเมื่อสตรีคนหนึ่งคนใดปฐกฐานไว้แด่พระเยโฮวาห์ และผูกมัดตัวเองไว้ด้วยคำสัตย์ญาวีรต เมื่อเธอยังสาวอยู่ในเรือนของบิดา
- 4 และบิดาของเธอไดยินคำที่เธอปฐกฐานไว้และคำสัตย์ญาวีรตที่เธอผูกมัดตัวเอง แต่มิได้พูดอะไรกับเธอ ก็ให้คำที่ปฐกฐานไว้ นั้นทั้งสิ้นคงอยู่ และให้คำสัตย์ญาวีรตที่ผูกมัดเธอไว้ นั้นทุกอย่างคงอยู่
- 5 แต่ถ้าบิดาของเธอคัดค้านในวันที่เขาไดยินนั้น การที่เธอปฐกฐานไว้ก็ดี คำสัตย์ญาวีรตที่ผูกมัดเธอไว้ก็ดี ย่อมไม่คงอยู่ และพระเยโฮวาห์จะทรงอภัยให้แก่เธอ เพราะบิดาของเธอได้คัดค้านเธอไว้
- 6 และถ้านางแต่งงานมีสามีแล้ว สิ่งที่น่างปฐกฐานไว้หรือกล่าวด้วยริมฝีปากที่ไม่ทันคิดซึ่งผูกมัดนาง
- 7 ฝ่ายสามีก็ได้ยินแล้ว และในวันที่ได้ยินเขาก็มิได้พูดอะไรกับนาง สิ่งที่น่างปฐกฐานไว้ นั้นและคำสัตย์ญาวีรตที่ผูกมัดนางย่อมคงอยู่ด้วย
- 8 แต่ถ้าในวันนั้นที่สามีมาได้ยินนางและเขาคัดค้าน ก็ทำให้คำที่นางปฐกฐานไว้ นั้นเป็นโมฆะ ทั้งคำกล่าวด้วยริมฝีปากที่ไม่ทันคิดของนาง ซึ่งผูกมัดนางนั้นก็เป็นโมฆะด้วย และพระเยโฮวาห์จะทรงอภัยให้แก่นาง

- 9 แต่คำปฏิญาณที่แม่มายหรือแม่ร้างกระทำไว้หรือคำใดที่นางพูดผูกมัดตนเอง คำพูดนั้นย่อมคงอยู่
- 10 และถ้านางปฏิญาณไว้ในบ้านสามีของนาง หรือให้สัตยาภิวัตน์ด้วยสัตย์ปฏิญาณผูกมัดตนเองไว้
- 11 และสามีของนางได้ยินแล้ว แต่ไม่ว่าอะไรก็ตาม และไม่ได้ค้านาง คำปฏิญาณของนางทั้งสิ้นย่อมคงอยู่ และคำสัตยาภิวัตน์ทุกอย่างซึ่งนางผูกมัดตัวเองย่อมคงอยู่
- 12 แต่ถ้าสามีของนางได้กระทำให้ไม่คงอยู่หรือเป็นโมฆะในวันที่เขาได้ยินแล้ว สิ่งใดที่ออกจากริมฝีปากของนาง เกี่ยวกับคำปฏิญาณหรือเกี่ยวกับคำสัตยาภิวัตน์ของนางย่อมไม่คงอยู่ สามีของนางได้กระทำให้เป็นโมฆะ และพระเยโฮวาห์จะทรงอภัยให้แก่นาง
- 13 คำปฏิญาณหรือคำสัตย์ปฏิญาณทั้งสิ้นที่ทำให้นางล่อใจเอง สามีของนางยอมให้คงอยู่หรือให้เป็นโมฆะได้
- 14 แต่ถ้าสามีของนางไม่กล่าวสิ่งใดแก่นางวันแล้ววันเล่า เขายอมกระทำให้คำปฏิญาณและคำสัตยาภิวัตน์ทั้งสิ้นของนาง ซึ่งจะตกแก่นางให้คงอยู่ เพราะเขาไม่พูดสิ่งใดในวันที่เขาได้ยิน เขาจึงกระทำให้คงอยู่
- 15 แต่ถ้าภายหลังที่เขาได้ยินแล้วมากระทำให้ไม่คงอยู่หรือเป็นโมฆะ เขายอมต้องรับโทษความชั่วช้าของนาง"
- 16 ข้อความเหล่านี้เป็นกฎเกณฑ์ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสสไว้ เป็นเรื่องระหว่างชายกับภรรยาของเขา เรื่องระหว่างบิดากับบุตรสาว ขณะเมื่อเธอยังสาวอยู่ ยังอยู่ในเรือนบิดาของเธอ

บท 31

พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า

- 2 "จงแก้แค้นคนมีเดียนเพื่อคนอิสราเอล แล้วภายหลังเจ้าจะถูกรวบให้ไปอยู่กับประชาชนของเจ้า"
- 3 และโมเสสกล่าวกับประชาชนว่า "จงเตรียมคนบางคนในพวกเจ้าให้พร้อมด้วยอาวุธเพื่อทำสงคราม แล้วยกไปสู้พวกมีเดียนเพื่อกระทำการแก้แค้นของพระเยโฮวาห์ต่อคนมีเดียน
- 4 เจ้าจงส่งคนจากตระกูลอิสราเอลทั้งหมดตระกูลละพันคนเข้าทำสงคราม"
- 5 ดังนั้นเขาจึงจัดคนจากอิสราเอลที่นับพันๆนั้นตระกูลละพันคน เป็นคนหมื่นสองพันสรรพด้วยอาวุธเพื่อเข้าสงคราม
- 6 และโมเสสส่งคนตระกูลละพันคนออกไปทำสงคราม ทั้งคนเหล่านั้นกับฟีเนหัสบุตรชายเอเลอาซาร์ปุโรหิตไปทำสงคราม พร้อมกับเครื่องใช้อันบริสุทธิ์ และมีเตรรปลุกอยู่ในมือ
- 7 เขาทำสงครามต่อผู้คนมีเดียนดังที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสสและได้ฆ่าผู้ชายเสียทุกคน
- 8 เขาได้ประหารชีวิตบรรดาภักษัตริย์คนมีเดียนพร้อมกับคนอื่นที่เขาฆ่าเสีย มีเอวี เรเคม สุร์ เฮอร์ และเรบา ภักษัตริย์ทั้งห้าแห่งคนมีเดียน และได้ประหารชีวิตบาลาอัมบุตรชายเบโอร์เสียด้วยดาบ
- 9 และคนอิสราเอลได้จับสตรีชาวมีเดียนทั้งหมดมาเป็นเชลย พร้อมกับพวกเด็กเล็กทั้งหลาย และกวาดเอาฝูงวัวฝูงแพะแกะและข้าวของทั้งปวงไปสิ้น เป็นทรัพย์ที่ปล้นได้
- 10 และเอาไฟเผาบรรดาเมืองที่อาศัยของเขา และเผาค่ายทั้งสิ้นของเขาเสียด้วย
- 11 แล้วเก็บบรรดาของที่ริบได้และทรัพย์ที่ปล้นได้ทั้งคนและสัตว์ไปเสียสิ้น
- 12 แล้วเขานำเชลยและทรัพย์สินที่ปล้นได้กับของที่ริบได้ทั้งหมดมายังโมเสส และเอเลอาซาร์ปุโรหิต และชุมนุมชนอิสราเอลที่ค่าย ณ ที่ราบโมอับ ริมแม่น้ำจอร์แดนใกล้เมืองเยรีโค
- 13 โมเสสและเอเลอาซาร์ปุโรหิตและบรรดาประมุขแห่งชุมนุมชนออกไปต้อนรับเขานอกค่าย
- 14 และโมเสสโกรธพวกนายทหาร คือนายพันและนายร้อยผู้กลับจากการทำสงคราม
- 15 โมเสสพูดกับเขาทั้งหลายว่า "ท่านทั้งหลายได้ไว้ชีวิตพวกผู้หญิงทั้งหมดหรือ
- 16 ดูเถิด โดยคำปรึกษาของบาลาอัม หญิงเหล่านี้ได้กระทำให้คนอิสราเอลหลงกระทำการละเมิดต่อพระเยโฮวาห์ในเรื่องเบโอร์ และภัยพิบัติจึงได้เกิดขึ้นท่ามกลางชุมนุมชนของพระเยโฮวาห์
- 17 บัดนี้จงประหารชีวิตเด็กผู้ชายเล็กเสียทุกคน และประหารชีวิตผู้หญิงซึ่งได้เคยนอนร่วมกับชายเสียทุกคน
- 18 แต่จงไว้ชีวิตเด็กผู้หญิงที่ยังไม่เคยนอนร่วมกับชายไว้สำหรับท่านทั้งหลายเอง
- 19 จงอยู่ภายนอกค่ายเจ็ดวัน ท่านผู้ใดที่ได้ฆ่าคน และท่านผู้ใดที่ได้แตะต้องผู้ที่ถูกฆ่า จงชำระตัวและเชลยของตัวในวันที่สามและวันที่เจ็ด
- 20 ท่านต้องชำระเครื่องแต่งกายทุกชิ้น เครื่องหนังสัตว์ทุกชิ้น และเครื่องขนแพะทั้งหมดและเครื่องที่ทำด้วยไม้ทุกชิ้น"
- 21 และเอเลอาซาร์ปุโรหิตได้กล่าวแก่ทหารผู้ออกไปทำสงครามว่า "นี่เป็นกฎพระราชบัญญัติซึ่งพระเยโฮวาห์ให้

บัญชาโมเสส

22 เฉพาะทองคำ เงิน ทองสัมฤทธิ์ เหล็ก ดีบุก และตะกั่ว

23 ทุกสิ่งที่ทนไฟได้ เจ้าทั้งหลายจงลงเสียด้วยไฟ แล้วจะสะอาด ถึงอย่างไรก็จะต้องชำระล้างให้บริสุทธิ์ด้วยน้ำแห่งการแยกตั้งไว้ และทุกสิ่งที่ทนไฟไม่ได้ท่านต้องให้ผ่านน้ำนั้น

24 ท่านต้องซักเสื้อผ้าของท่านในวันที่เจ็ด และท่านจะสะอาด ภายหลังท่านจึงจะเข้ามาในค่ายได้"

25 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า

26 "เจ้าและเอเลอาซาร์ปุโรหิตกับบรรดาหัวหน้าของชุมนุมชน จงนับสิ่งของที่ได้มาทั้งคนและสัตว์

27 และแบ่งสิ่งของเหล่านั้นออกเป็นสองส่วน ให้ทหารผู้ออกไปทำสงครามส่วนหนึ่ง และให้บรรดาชุมนุมชนนี้อีกส่วนหนึ่ง

28 และจงชักส่วนหนึ่งจากทหารที่ออกไปทำสงครามเป็นของถวายแด่พระเยโฮวาห์ ห้าร้อยชักหนึ่ง ทั้งคนและวัว และลาและฝูงแพะแกะ

29 จงเอาจากครึ่งส่วนของเขา มอบให้แก่เอเลอาซาร์ปุโรหิตเป็นเครื่องบูชาแด่พระเยโฮวาห์

30 และจากครึ่งส่วนของคนอิสราเอลนั้น เจ้าจงนำห้าสิบชักหนึ่งจากคน ฝูงวัว ฝูงลา และฝูงแพะแกะ และสัตว์ทั้งหมด มอบให้แก่คนเลวีผู้ดูแลพลของพระเยโฮวาห์"

31 และโมเสสกับเอเลอาซาร์ปุโรหิตได้กระทำตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาแก่โมเสส

32 บรรดาทรัพย์ที่ปล้นได้อันเหลือจากสิ่งที่ทหารรับมาได้นั้น คือ แกะหกแสนเจ็ดหมื่นห้าพันตัว

33 วัวเจ็ดหมื่นสองพันตัว

34 ลาหกหมื่นหนึ่งพันตัว

35 และคน คือผู้หญิงที่ยังไม่เคยนอนร่วมกับชาย ทั้งหมดมีสามหมื่นสองพันคน

36 และในครึ่งส่วนได้ของคนที่ออกไปทำสงคราม มีแกะสามแสนสามหมื่นเจ็ดพันห้าร้อยตัว

37 และส่วนแกะที่เป็นของพระเยโฮวาห์มีหกร้อยเจ็ดสิบห้าตัว

38 มีวัวสามหมื่นหกพันตัว วัวอันเป็นส่วนของพระเยโฮวาห์เจ็ดสิบสองตัว

39 มีลาสามหมื่นห้าร้อยตัว ซึ่งเป็นส่วนของพระเยโฮวาห์หกสิบเอ็ดตัว

40 ส่วนคนนั้นมีหนึ่งหมื่นหกพัน ซึ่งเป็นส่วนของพระเยโฮวาห์สามสิบสองคน

41 โมเสสได้มอบส่วนที่ชักมาซึ่งเป็นของถวายแด่พระเยโฮวาห์นั้นแก่เอเลอาซาร์ปุโรหิตตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาไว้กับโมเสส

42 จากครึ่งส่วนของคนอิสราเอลซึ่งโมเสสได้แบ่งมาจากส่วนที่ทหารไปทำสงครามได้มานั้น

43 (ครึ่งส่วนของชุมนุมชน คือ แกะสามแสนสามหมื่นเจ็ดพันห้าร้อยตัว

44 วัวสามหมื่นหกพันตัว

45 ลาสามหมื่นห้าร้อยตัว

46 และคนหนึ่งหมื่นหกพันคน)

47 จากครึ่งส่วนของคนอิสราเอลนั้นโมเสสได้เอาส่วนห้าสิบชักหนึ่ง ทั้งคนและสัตว์ มอบให้แก่คนเลวีผู้ดูแลพลของพระเยโฮวาห์ ดังที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสสไว้

48 แล้วนายทหารผู้บังคับกองพันทั้งปวง คือนายพันนายร้อยได้เข้ามาใกล้โมเสส

49 และกล่าวแก่โมเสสว่า "คนใช้ของท่านได้ตรวจนับทหารผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาของข้าพเจ้าทั้งหลายแล้วไม่มีคนหายไปสักคนเดียว

50 และข้าพเจ้าทั้งหลายได้นำส่วนที่ถวายแด่พระเยโฮวาห์ ซึ่งต่างคนต่างได้มา คือ สิ่งที่ทำด้วยทองคำ มีกำไลขาและสร้อยคอ แหวนตรา ดุมหู และกำไล เพื่อทำการลบมลทินบาปของพวกเราทั้งหลายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์"

51 โมเสสและเอเลอาซาร์ปุโรหิตก็รับบรรดาสิ่งของที่ทำด้วยทองคำจากเขา

52 และทองคำทั้งสิ้นจากเครื่องถวายซึ่งเขาได้ถวายแด่พระเยโฮวาห์ จากนายพันและนายร้อย มีน้ำหนักหนึ่งหมื่นหกพันเจ็ดร้อยห้าสิบเชล

53 (ทหารเหล่านั้นต่างคนต่างได้เก็บข้าวของของข้าศึกมา)

54 โมเสสและเอเลอาซาร์ปุโรหิตได้รับทองคำจากนายพันนายร้อย นำมาในพลับพลาแห่งชุมนุม เป็นที่ระลึกแก่คนอิสราเอลต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์

คนรูเบนและคนกาตมีฝูงวัวเป็นอันมาก เขาได้เห็นแผ่นดินยาเซอร์และแผ่นดินกิเลอาด ดูเถิด ที่นั่นเป็นที่เหมาะแก่ฝูงสัตว์

2 ดังนั้นคนกาตและคนรูเบนจึงมาหาโมเสสและเอเลอาซาร์ปุโรหิตและประมุขของชุมนุมชนกล่าวว่า

3 "อาทาโรท ดีโบน ยาเซอร์ นิมราห์ เฮซโบน เอเลอาเลห์ เสบาม เนโบ และเบโอน

4 เป็นแผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงทาลายต่อหน้าคนอิสราเอล เป็นแผ่นดินเหมาะแก่ฝูงสัตว์ และข้าพเจ้าทั้งหลายคนใช้ของท่านมีฝูงวัว"

5 และเขาทั้งหลายกล่าวว่า "ถ้าข้าพเจ้าทั้งหลายได้รับความกรุณาในสายตาของท่าน ขอมอบแผ่นดินนี้เป็นกรรมสิทธิ์แก่คนใช้ของท่าน ขออย่าพาท้าพเจ้าทั้งหลายข้ามแม่น้ำจอร์แดนไปเลย"

6 แต่โมเสสพูดกับคนกาตและคนรูเบนว่า "ควรรู้ให้พี่น้องของท่านไปทำสงคราม ฝ่ายพวกท่านจะยังยืนอยู่ที่นั่นอย่างนั้นหรือ

7 ทำไมท่านทั้งหลายกระทำให้จิตใจของคนอิสราเอลทอดลอยที่จะยกข้ามไปยังแผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงประทานแก่เขา

8 บิดาของท่านทั้งหลายได้กระทำเช่นนี้ เมื่อเราใช้เขาไปจากคาเดชบารเนียให้สอดแนมดูแผ่นดินนั้น

9 เมื่อเขาขึ้นไปยังหุบเขาเอชโคล และได้เห็นแผ่นดินนั้นแล้ว เขาก็กระทำให้จิตใจคนอิสราเอลทอดลอยที่จะยกเข้าไปในแผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงประทานแก่เขา

10 ในวันนั้นพระเยโฮวาห์ทรงกริ้วเขานัก พระองค์ทรงตั้งสัตย์ปฏิญาณไว้ว่า

11 `แน่ทีเดียวที่ทุกคนซึ่งยกออกจากอียิปต์อายุตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไป จะมิได้เห็นแผ่นดินซึ่งเราได้ตั้งสัตย์ปฏิญาณที่จะมอบให้อับราฮัม อิสอัค และยาโคบ เพราะเขาทั้งหลายมิได้ตามเราด้วยใจจริง

12 เว้นแต่คาเลบบุตรชายเยฟุนnehคนเคเนสและโยชูวาบุตรชายนูน เพราะว่าเขาทั้งสองตามพระเยโฮวาห์ด้วยใจจริง'

13 และความกริ้วโกรธของพระเยโฮวาห์ก็พลุ่งขึ้นต่ออิสราเอล พระองค์จึงทรงให้เขาเร่ร่อนอยู่ในถิ่นทุรกันดารสี่สิบปีจนชั่วอายุที่กระทำชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ถูกผลาญไปหมดสิ้น

14 และดูเถิด ท่านได้เติบโตขึ้นมาแทนบิดาของท่าน เป็นเชื้อสายคนบาปที่จะทวิพระพิโรธของพระเยโฮวาห์ต่ออิสราเอลให้มากยิ่งขึ้น

15 เพราะว่าถ้าท่านทั้งหลายหันจากการตามพระองค์ พระองค์จะทรงทอดทิ้งเขาทั้งหลายในถิ่นทุรกันดารอีก และท่านทั้งหลายจะทำลายชนชาติทั้งหมดนี้เสีย"

16 แล้วเขาทั้งหลายเข้ามาใกล้ท่านกล่าวว่า "ข้าพเจ้าทั้งหลายจะสร้างคอกสำหรับฝูงแพะแกะที่นี่ และสร้างเมืองสำหรับเด็กเล็กๆทั้งหลาย

17 แต่เราทั้งหลายจะถืออาวุธพร้อมที่จะไปข้างหน้าคนอิสราเอล จนกว่าเราทั้งหลายจะนำเขาไปถึงที่ของเขา เด็กเล็กๆของเราจะได้อยู่ในเมืองที่มีกำแพงล้อมรอบเพราะกลัวชาวแผ่นดินนี้

18 เราทั้งหลายจะไม่ยอมกลับบ้านจนกว่าคนอิสราเอลจะได้รับมรดกของเราทุกคน

19 เพราะเราจะมีได้รับมรดกกับเขาซึ่งอยู่ฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้นและนอกออกไป เพราะว่ามรดกที่ตกทอดมาถึงเราอยู่ฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างตะวันออกนี้"

20 โมเสสจึงกล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า "ถ้าท่านทั้งหลายจะกระทำเช่นนี้ คือหยิบบาอาวุธขึ้นเข้าสู่สงครามต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์

21 และคนของท่านที่ถืออาวุธทุกคนจะข้ามแม่น้ำจอร์แดนไปต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ จนกว่าพระองค์จะทรงขับไล่ศัตรูให้พ้นพระองค์

22 และแผ่นดินนั้นจะพ่ายแพ้ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์แล้ว ภายหลังท่านจึงจะกลับและพ้นจากพันธะที่มีต่อพระเยโฮวาห์และอิสราเอล และแผ่นดินนี้จะตกเป็นกรรมสิทธิ์ของท่านต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์

23 แต่ถ้าท่านทั้งหลายมิได้กระทำเช่นนี้ ดูเถิด ท่านทั้งหลายได้กระทำบาปต่อพระเยโฮวาห์ จงรู้แนเถิดว่า บาปของท่านก็จะตามทัน

24 จงสร้างเมืองสำหรับเด็กเล็กๆทั้งหลายของท่าน และสร้างคอกสำหรับแพะแกะของท่าน และกระทำตามคำที่ออกจากปากของท่าน"

25 และคนกาตกับคนรูเบนกล่าวแก่โมเสสว่า "คนใช้ของท่านจะกระทำดังที่เจ้านายของข้าพเจ้าบัญชา

26 เด็กเล็กๆทั้งหลาย ภรรยาทั้งหลาย ฝูงสัตว์และสัตว์ใช้ทั้งหมดของเรา จะอยู่ที่นั่นในเมืองกิเลอาด

- 27 แต่คนใช้ของท่านทุกคนผู้มีอาวุธทำสงครามจะเข้าไปเพื่อสู้รบต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ดังที่เจ้านายของข้าพเจ้าสั่ง"
- 28 เกี่ยวกับเรื่องเขาทั้งหลายนี้โมเสสจึงออกคำสั่งแก่เอเลอาซาร์บุตรโหโรทและแกโยชูวาบุตรชายนูน และแก่หัวหน้าตระกูลของคนอิสราเอล
- 29 และโมเสสกล่าวแก่เขาว่า "ถ้าคนกาดและคนรูเบน ทุกคนผู้มีอาวุธที่จะทำสงครามต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ จะข้ามแม่น้ำจอร์แดนไปพร้อมกับท่านทั้งหลาย และแผ่นดินนั้นจะพ่ายแพ้ต่อหน้าท่านแล้ว ท่านจงมอบแผ่นดินกิเลอาดให้เป็นกรรมสิทธิ์แก่เขา
- 30 แต่ถ้าเขาไม่ถืออาวุธข้ามไปกับท่าน เขาจะต้องได้ส่วนแผ่นดินคานาอันร่วมกับท่านเป็นกรรมสิทธิ์"
- 31 คนกาดกับคนรูเบนตอบว่า "พระเยโฮวาห์ตรัสกับคนใช้ของท่านอย่างไร เราทั้งหลายจะกระทำอย่างนั้น
- 32 เราจะถืออาวุธข้ามไปต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์สู่แผ่นดินคานาอัน และที่ดินมรดกของเรานั้นจะคงอยู่ปากแม่น้ำจอร์แดนข้างนี้"
- 33 โมเสสได้มอบดินแดนเหล่านี้แก่คนกาด และแก่คนรูเบน และแก่ครึ่งหนึ่งของตระกูลมนัสเสห์บุตรชายโยเซฟ คืออาณาจักรของสิโหนกษัตริย์แห่งคนอาโมไรต์ และอาณาจักรของโอกกษัตริย์แห่งบาซัน ทั้งแผ่นดินและหัวเมืองตลอดพรมแดน คือหัวเมืองใหญ่ในแผ่นดินนี้ตลอดประเทศ
- 34 และคนกาดก็สร้างเมืองดีโบน อาทาโรท อาโรเออร์
- 35 ฮัทโรท โซฟาน ยาเซอร โยกเบฮาห์
- 36 เบธนิมราห์ และเบธฮาราน ให้เป็นเมืองมีกำแพงล้อมรอบ และสร้างคอกให้แกะ
- 37 และคนรูเบนก็สร้างเมืองเฮซโบน เอเลอาเลห์ คิริยาธอิม
- 38 เนโบ และบาอัลเมโอน (ชื่อเหล่านี้ต้องเปลี่ยนใหม่) และสิบมาห์ และตั้งชื่อใหม่ให้แก่เมืองที่เขาสร้างขึ้นนั้น
- 39 และคนมรดกบุตรชายมนัสเสห์เข้าไปยึดเมืองกิเลอาด และขับไล่พวกอาโมไรต์ซึ่งอยู่ในเมืองนั้น
- 40 และโมเสสยกกิเลอาดให้แก่บุตรชายมนัสเสห์และเขาก็เข้าตั้งอยู่ในเมืองนั้น
- 41 และยาอีร์บุตรชายมนัสเสห์ยกไปยึดชนบทของเขาเหล่านั้น และเรียกชื่อว่าฮาโวทยาอีร์
- 42 และโนบาห์ไปยึดเคนาห์และชนบทของเมืองนี้ และเรียกว่าเมืองโนบาห์ตามชื่อของเขา

บท 33

ต่อไปนี้นี้เป็นเรื่องราวการเดินทางของคนอิสราเอล เมื่อเขาออกเดินจากแผ่นดินอียิปต์เป็นหมวดหมู่ภายใต้การนำของโมเสสและอาโรน

- 2 โมเสสได้จดสถานที่ที่เขาออกเดินที่ระยะๆตามพระบัญชาของพระเยโฮวาห์ ต่อไปนี้เป็นระยะตามสถานที่ที่เขาออกเดิน
- 3 เขาทั้งหลายพากันเดินจากราเมเสสในเดือนต้น ในวันที่สิบห้าของเดือนต้นนั้น ถัดวันปีศาไปวันหนึ่งคนอิสราเอลก็ออกเดินด้วยขุมมือแห่งชัยชนะท่ามกลางสายตาของชาวอียิปต์ทั้งสิ้น
- 4 ขณะนั้นชาวอียิปต์กำลังฝังศพลูกหัวปีทั้งหลายของตน เป็นผู้ที่พระเยโฮวาห์ทรงประหารชีวิตท่ามกลางพวกเขา พระเยโฮวาห์ทรงลงโทษพระทั้งหลายของเขาด้วย
- 5 ดังนั้นคนอิสราเอลจึงยกเดินจากราเมเสส และตั้งค่ายที่สุคคท
- 6 และเขาทั้งหลายยกเดินจากสุคคท และตั้งค่ายที่เอธามซึ่งอยู่ชายฝั่งทะเลสาบมาร
- 7 และเขาทั้งหลายยกเดินจากเอธาม หันกลับไปยังปิหะหิโรท ซึ่งอยู่ตรงหน้าบาอัลเซโฟน และเขาตั้งค่ายที่หน้าเมืองมิดกอล
- 8 และเขาทั้งหลายยกเดินจากหน้าปิหะหิโรท ข้ามกลางทะเลเข้าไปในถิ่นทุรกันดาร และเขาทั้งหลายเดินในถิ่นทุรกันดารเอธามระยะทางสามวัน และมาตั้งค่ายที่มาราห์
- 9 และเขายกเดินจากมาราห์มาถึงเอลิม ที่เอลิมมีน้ำพุสิบสองแห่งและต้นอินทผลัมเจ็ดสิบต้น และเขาตั้งค่ายที่นั่น
- 10 เขายกเดินจากเอลิมมาตั้งค่ายที่ทะเลแดง
- 11 และเขายกเดินจากทะเลแดงมาตั้งค่ายอยู่ในถิ่นทุรกันดารสิน
- 12 และเขายกเดินจากถิ่นทุรกันดารสินมาตั้งค่ายที่โดฟคาห์
- 13 และเขายกเดินจากโดฟคาห์และตั้งค่ายที่อาลูซ

- 14 และเขายกเงินจากอาลุซและตั้งค่ายที่เรฟิดิม ที่นั่นไม่มีน้ำให้ประชาชนดื่ม
- 15 และเขายกเงินจากเรฟิดิมและตั้งค่ายในถิ่นทุรกันดารซีนาย
- 16 และเขายกเงินจากถิ่นทุรกันดารซีนายมาตั้งค่ายที่ขิบโรทห์ทฮาอวาร์
- 17 และเขาออกเงินจากขิบโรทห์ทฮาอวาร์มาตั้งค่ายที่ฮาเซโรท
- 18 และเขายกเงินจากฮาเซโรท และตั้งค่ายที่ริทมาห์
- 19 และเขายกเงินจากริทมาห์ และตั้งค่ายที่ริมโมนเปเรศ
- 20 และเขายกเงินจากริมโมนเปเรศ และตั้งค่ายที่ลิบนาห์
- 21 และเขายกเงินจากลิบนาห์ และตั้งค่ายที่ริสสาห์
- 22 และเขายกเงินจากริสสาห์ และตั้งค่ายที่เคเฮลาธาห์
- 23 และเขายกเงินจากเคเฮลาธาห์และตั้งค่ายที่ภูเขาชะเฟอร์
- 24 และเขายกเงินจากภูเขาชะเฟอร์ และตั้งค่ายที่ฮาราดาห์
- 25 และเขายกเงินจากฮาราดาห์ และตั้งค่ายที่มักเฮโลท
- 26 และเขายกเงินจากมักเฮโลทและตั้งค่ายที่ทาห์ท
- 27 และเขายกเงินจากทาห์ท และตั้งค่ายที่เทราห์
- 28 และเขายกเงินจากเทราห์ และตั้งค่ายที่มิทคาห์
- 29 และเขายกเงินจากมิทคาห์และตั้งค่ายที่ฮัซโมเนห์
- 30 และเขายกเงินจากฮัซโมเนห์ และตั้งค่ายที่โมเสโรท
- 31 และเขายกเงินจากโมเสโรท และตั้งค่ายที่เบนยาอะคัน
- 32 และเขายกเงินจากเบนยาอะคันและตั้งค่ายที่โฮร์ฮักกิดกาต
- 33 และเขายกเงินจากโฮร์ฮักกิดกาต และตั้งค่ายที่โยทบาธาห์
- 34 และเขายกเงินจากโยทบาธาห์ และตั้งค่ายที่อับโรนาห์
- 35 และเขายกเงินจากอับโรนาห์ และตั้งค่ายที่เอชีโอนเกเบอร์
- 36 และเขายกเงินจากเอชีโอนเกเบอร์ และตั้งค่ายในถิ่นทุรกันดารซีน คือคาเดช
- 37 และยกเงินจากคาเดชและตั้งค่ายที่ภูเขาสอร์ ริมแผ่นดินเอโดม
- 38 และอาโรนบุโรทิตได้ขึ้นบนภูเขาโฮร์ตามพระบัญชาของพระเยโฮวาห์และสิ้นชีวิตที่นั่น ในวันที่หนึ่งเดือนที่ห้าปีที่สี่สิบนับตั้งแต่วันที่คนอิสราเอลยกออกจากประเทศอียิปต์
- 39 เมื่ออาโรนสิ้นชีวิตที่ภูเขาสอร์นั้น มีอายุหนึ่งร้อยยี่สิบสามปี
- 40 และกษัตริย์เมืองอาราด ชาวคานาอัน ผู้ที่อยู่ทางภาคใต้ในแผ่นดินคานาอัน ได้ยินข่าวว่าคนอิสราเอลยกมา
- 41 และเขายกเงินจากภูเขาสอร์และตั้งค่ายที่ศัลโมนาห์
- 42 และเขายกเงินจากศัลโมนาห์ และตั้งค่ายที่ปูโนน
- 43 และเขายกเงินจากปูโนน และตั้งค่ายที่โอโบท
- 44 และเขายกเงินจากโอโบท มาตั้งค่ายที่อียะอาบาริม ในดินแดนโมอับ
- 45 และเขาออกเงินจากอียิม และตั้งค่ายที่ติโบนกาต
- 46 และเขายกเงินจากติโบนกาต และตั้งค่ายที่อัลโมนดึบลาธาอิม
- 47 และเขายกเงินจากอัลโมนดึบลาธาอิม และตั้งค่ายในภูเขาอาบาริมหน้าเนโบ
- 48 และเขายกเงินจากภูเขาอาบาริม และตั้งค่าย ณ ที่ราบโมอับ ริมแม่น้ำจอร์แดนใกล้เมืองเยรีโค
- 49 เขาตั้งค่ายอยู่ริมแม่น้ำจอร์แดนตั้งแต่เบธเยชโมท ไกลไปจนถึงอาเบลชิทิม ณ ที่ราบโมอับ
- 50 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสส ณ ที่ราบโมอับ ริมแม่น้ำจอร์แดนใกล้เมืองเยรีโคว่า
- 51 "จงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า เมื่อเจ้าข้ามแม่น้ำจอร์แดนเข้าไปในแผ่นดินคานาอัน
- 52 เจ้าจงขับไล่ชาวเมืองนั้นออกเสียทั้งหมดให้พ้นหน้าเจ้า และทำลายศิลารูปแกะสลักของเขาเสียให้สิ้น และทำลายรูปเคารพที่หล่อของเขาเสียให้สิ้น และทำลายบรรดาปูชนียสถานสูงของเขาเสีย
- 53 และเจ้าจงขับชาวแผ่นดินนั้นออก และเข้าไปตั้งอยู่ในนั้น เพราะเราได้ให้แผ่นดินนั้นให้แก่เจ้าถ้อยกรรมสิทธิ์
- 54 เจ้าทั้งหลายจงจับสลากมรดกที่ดินนั้นตามครอบครัวของเจ้า ครอบครัวที่ใหญ่เจ้าจงให้มรดกส่วนใหญ่ ครอบครัว

ที่ย่อมเจ้าจงให้มรดกส่วนน้อย ดินผืนใดที่ฉลาดตกแก่คนใด ก็เป็นของคนนั้น เจ้าจงรับมรดกตามตระกูลของบรรพบุรุษของเจ้า

55 ถ้าเจ้าทั้งหลายมิได้ขับไล่ชาวเมืองนั้นออกเสียให้พ้นหน้าเจ้า ต่อมาผู้ที่เจ้าให้เหลืออยู่นั้นก็จะเป็นอย่างเสียในนัยน์ตาของเจ้า และเป็นอย่างหนามอยู่ที่ซี่ข้างของเจ้า และเขาทั้งหลายจะรบกวนเจ้าในแผ่นดินที่เจ้าเข้าอาศัยอยู่นั้น

56 และต่อมาเราจะกระทำแก่เจ้าทั้งหลายดังที่เราคิดจะกระทำแก่เขาทั้งหลายนั้น"

บท 34

พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า

2 "จงบัญชาคนอิสราเอลว่า เมื่อเจ้าเข้าไปในแผ่นดินคานาอัน (อันเป็นแผ่นดินที่เราให้แก่เจ้าเป็นมรดก คือแผ่นดินคานาอันตามเขตพรมแดนทั้งหมด) นั้น

3 เขตด้านใต้ของเจ้านับจากถิ่นทุรกันดารสินตามด้านเอโดม และอาณาเขตด้านใต้ของเจ้านั้นนับจากปลายทะเลเกลือทางด้านตะวันออก

4 และอาณาเขตของเจ้าจะเลี้ยวไปทางใต้เนินสูงอาหรับิม ช้ำไปยังสิน ไปสุดลงที่ด้านใต้คาเดชบารเนีย เรื่อยไปถึงฮาซารัดดาร์ผ่านเรื่อยไปถึงอัสโมน

5 และอาณาเขตจะเลี้ยวจากอัสโมนถึงแม่น้ำอียิปต์ไปสิ้นสุดลงที่ทะเล

6 อาณาเขตตะวันตกเจ้าจะได้ทะเลใหญ่และฝั่งทะเลนั้น นี่จะเป็นเขตด้านตะวันตกของเจ้า

7 ต่อไปนี้เป็นอาณาเขตด้านเหนือของเจ้า คือจากทะเลใหญ่เจ้าจงทำเครื่องหมายเรื่อยไปถึงภูเขาสอร์

8 จากภูเขาสอร์เจ้าจงทำเครื่องหมายเรื่อยไปจนถึงทางเข้าเมืองฮามัท และปลายสุดของอาณาเขตด้านนี้คือเศดัด

9 แล้วอาณาเขตจะย่นไปถึงศิโฟรน ไปสิ้นสุดที่ฮาซาระนั้น นี่เป็นอาณาเขตด้านเหนือของเจ้า

10 เจ้าจงทำเครื่องหมายอาณาเขตด้านตะวันออกของเจ้าจากฮาซาระนั้นถึงเซฟาม

11 และอาณาเขตจะลงมาจากเซฟามถึงริบลาห์ข้างตะวันออกของเมืองอายีน และอาณาเขตจะลงมาถึงไหลทะเลคินเนเรททางด้านตะวันออก

12 และอาณาเขตจะลงมาถึงแม่น้ำจอร์แดนสุดลงที่ทะเลเกลือ นี่เป็นแผ่นดินของเจ้าตามอาณาเขตโดยรอบ"

13 โมเสสบัญชาคนอิสราเอลกล่าวว่า "นี่เป็นแผ่นดินที่เจ้าทั้งหลายจะได้จับสลากรับเป็นมรดก ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงบัญชาว่า ให้ยกให้แก่ทั้งเก้าตระกูลกับอีกครั้งตระกูล

14 เพราะว่าตระกูลคนรูเบนตามเรือนบรรพบุรุษ และตระกูลคนกาตตามเรือนบรรพบุรุษได้รับมรดกของเขาแล้ว คนครั้งตระกูลมนัสเสห์ก็ได้รับมรดกของเขาแล้วด้วย

15 ทั้งสองตระกูลและครั้งตระกูลนั้นได้รับมรดกของเขาที่ปากแม่น้ำจอร์แดนข้างนี้ใกล้เมืองเยรีโคด้านตะวันออกทางดวงอาทิตย์ขึ้น"

16 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า

17 "ต่อไปนี้เป็นชื่อบุคคลที่จะแบ่งดินแดนแก่เจ้าทั้งหลาย คือเอเลอาซาร์ปุโรหิต และโยชูวาบุตรชายนูน

18 ท่านจงนำประมุขของคนทุกตระกูลไป แบ่งดินแดนเพื่อเป็นมรดก

19 ต่อไปนี้เป็นชื่อของประมุขเหล่านั้น คาเลบบุตรชายเยฟุนเนห์ จากตระกูลยูดาห์

20 เชมูเอลบุตรชายอัมมีสูด จากตระกูลคนสิเมโอน

21 เอลีดาบุตรชายคิสโลน จากตระกูลเบนยามิน

22 จากตระกูลคนดานมีประมุขคนหนึ่ง ชื่อบุคกีบุตรชายโยกิล

23 จากลูกหลานของโยเซฟ จากตระกูลคนมนัสเสห์ มีประมุขชื่อฮันนีเอลบุตรชายเอโฟด

24 และจากตระกูลคนเอฟราอิมมีประมุขคนหนึ่งชื่อเคมูเอลบุตรชายชิฟทาน

25 จากตระกูลคนเศบูลุนมีประมุขคนหนึ่งชื่อเอลีซาฟานบุตรชายปารนาค

26 จากตระกูลคนอิสสาการ์ มีประมุขคนหนึ่งชื่อปัลทีเอลบุตรชายอัสซาน

27 และจากตระกูลคนอาเชอร์มีประมุขคนหนึ่งชื่ออาหิซูดบุตรชายเชโลมี

28 จากตระกูลคนนัฟทาลีมีประมุขคนหนึ่งชื่อเปดาเอลบุตรชายอัมมีสูด"

29 บุคคลเหล่านี้เป็นคนที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาให้แบ่งมรดกให้คนอิสราเอลในแผ่นดินคานาอัน

พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสส ณ ที่ราบโมอับริมแม่น้ำจอร์แดนใกล้เมืองเยรีโคว่า

2 "จงบัญชาคนอิสราเอลให้เขายกเมืองให้คนเลวีได้อาศัยอยู่จากมรดกที่เขาได้รับนั้นบ้าง และยกทุ่งหญ้ารอบๆเมืองนั้นให้คนเลวีด้วย

3 ให้เมืองนั้นเป็นของเขาเพื่อจะได้อาศัยอยู่ให้ทุ่งหญ้าเพื่อฝูงสัตว์และทรัพย์สินของและสัตว์ทั้งสี่ของเขา

4 ทุ่งหญ้าของเมืองที่เจ้ายกให้แก่คนเลวีนั้นให้มีเขตจากกำแพงเมืองและห่างออกไปหนึ่งพันศอกโดยรอบ

5 และเจ้าจงวัดภายนอกเมืองสองพันศอกเป็นด้านตะวันออก สองพันศอกเป็นด้านใต้ สองพันศอกเป็นด้านตะวันตก สองพันศอกเป็นด้านเหนือ ให้ตัวเมืองอยู่กลาง นี่เป็นทุ่งหญ้าประจำเมืองเหล่านั้น

6 เมืองซึ่งเจ้าจะยกให้แก่คนเลวี คือ เมืองลี้ภัยหกเมือง ซึ่งเจ้าจะอนุญาตให้คนฝากคนหนีไปอยู่ และเจ้าจงเพิ่มให้เขาอีกสี่สิบสองเมือง

7 เมืองทั้งหมดที่เจ้ายกให้คนเลวีเป็นสี่สิบแปดหัวเมือง มีทุ่งหญ้าตามเมืองด้วย

8 และหัวเมืองที่เจ้าจะให้เขาจากกรรมสิทธิ์ของคนอิสราเอลนั้น จากตระกูลใหญ่เจ้าก็เอาเมืองมากหน่อย จากตระกูลย่อมเจ้าก็เอาเมืองน้อยหน่อย ทุกตระกูลตามส่วนของมรดกซึ่งเขาได้รับ ให้ยกให้แก่คนเลวี"

9 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า

10 "จงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า เมื่อเจ้าทั้งหลายข้ามแม่น้ำจอร์แดน เข้าในแผ่นดินคานาอัน

11 เจ้าจงเลือกเมืองให้เป็นเมืองลี้ภัยสำหรับเจ้า เพื่อคนที่ได้ฝากคนด้วยมิได้เจตนาจะหลบหนีไปอยู่ที่นั่นก็ได้

12 ให้เมืองเหล่านั้นเป็นเมืองลี้ภัยจากผู้ที่อาฆาต เพื่อมิให้คนฝากคนจะต้องตายก่อนที่จะเขาจะยื่นต่อหน้าชุมนุมชนเพื่อรับการพิพากษา

13 และเมืองที่เจ้ายกไว้นั้นให้เป็นเมืองลี้ภัยหกเมือง

14 เจ้าจงให้ทางปากแม่น้ำจอร์แดนข้างนี้สามเมือง และอีกสามเมืองในแผ่นดินคานาอัน ให้เป็นเมืองลี้ภัย

15 ทั้งหกเมืองนี้ให้เป็นเมืองลี้ภัยของคนอิสราเอลและสำหรับคนต่างดาว และสำหรับคนที่อาศัยอยู่ท่ามกลางเขา เพื่อคนหนึ่งคนใดที่ได้ฆ่าเขาโดยมิได้เจตนาจะได้หลบหนีไปที่นั่น

16 ถ้าผู้ใดตีเขาด้วยเครื่องมือเหล็กจนคนนั้นถึงตาย ผู้นั้นเป็นคนฝากคน ให้ประหารชีวิตคนฝากคนนั้นเสีย

17 ผู้ใดทุบเขาให้ล้มลงด้วยก้อนหินในมือขนาดฝากคนได้ และเขาถึงตาย ผู้นั้นเป็นคนฝากคน ให้ประหารชีวิตคนฝากคนนั้นเสีย

18 หรือผู้ใดใช้อาวุธไม้ที่อยู่ในมือขนาดฝากคนได้ตีเขาล้มลงและคนนั้นถึงตาย ผู้นั้นเป็นคนฝากคน ให้ประหารชีวิตคนฝากคนนั้นเสีย

19 ให้ผู้อฆาตโลหิตเองเป็นผู้ประหารชีวิตคนฝากคนนั้น ถ้าผู้อฆาตพบเขาเมื่อใดก็ให้ประหารชีวิตเสีย

20 ถ้าผู้ใดแทงเขาด้วยความเกลียดชัง หรือชும்คอยขว้างเขาจนเขาตาย

21 หรือเพราะเป็นศัตรูกันชกเขาล้มลง จนเขาตาย ให้ประหารชีวิตผู้ที่ทำให้เขาตายนั้นเสีย เขาเป็นคนฝากคน เมื่อผู้อฆาตโลหิตพบเขาเมื่อใด ก็ให้ประหารชีวิตเขาเสีย

22 ถ้าผู้ใดโดยมิได้เป็นศัตรูกันแทงเขาทันที หรือเอาอะไรขว้างเขาโดยมิได้คอยชும்ดักอยู่

23 หรือใช้ก้อนหินขนาดฝากคนได้ขว้างถูกเขาเข้าโดยมิได้เห็น และเขาถึงตาย และเขามิได้เป็นศัตรู และมิได้มุ่งทำร้ายเขา

24 ก็ให้ชุมนุมชนตัดสินความระหว่างผู้ฆ่าและผู้อาฆาตโลหิตตามคำตัดสินนี้

25 ให้ชุมนุมชนช่วยผู้ฆ่าให้พ้นจากมือผู้อฆาตโลหิต ให้ชุมนุมชนพาตัวเขากลับไปถึงเมืองลี้ภัยซึ่งเขาได้หนีไปอยู่นั้น ให้เขาอยู่ที่นั่นจนกว่ามหาปุโรหิตผู้ใดถูกเจิมไว้ด้วยน้ำมันบริสุทธิ์ถึงแก่ความตาย

26 ถ้าผู้ฝากคนออกไปพ้นเขตเมืองลี้ภัย ซึ่งเขาหนีเข้าไปอยู่ในเวลาใด

27 และผู้อฆาตโลหิตพบเขานอกเขตเมืองลี้ภัย และผู้อฆาตโลหิตได้ฆ่าผู้ฝากคนนั้นเสีย ผู้อฆาตโลหิตจะไม่มีผิดเนื่องด้วยโลหิตตกของเขา

28 เพราะว่าชายผู้นั้นต้องอยู่ในเขตเมืองลี้ภัยจนมหาปุโรหิตถึงแก่ความตาย ภายหลังเมื่อมหาปุโรหิตถึงแก่ความตายแล้ว ผู้ฝากคนนั้นจะกลับไปยังแผ่นดินที่เขาถือกรรมสิทธิ์อยู่ก็ได้

29 สิ่งเหล่านี้ควรเป็นกฎเกณฑ์แห่งคำตัดสินของเจ้าตลอดชั่วอายุของเจ้าในที่อาศัยทั้งปวงของเจ้า

30 ผู้ใดฆ่าเขาตาย ให้ประหารชีวิตผู้ฝากคนนั้นเสียตามปากของพยาน แต่อย่าประหารชีวิตผู้ใดด้วยมีพยานปากเดียว

- 31 ยิ่งกว่านั้นอีก เจ้าอย่ารับค่าไถ่ชีวิตของผู้ใดจนผู้มีความผิดถึงตายนั้น แต่เขาต้องตายแน่
- 32 และเจ้าอย่ารับค่าไถ่คนที่หลบหนีไปยังเมืองลี้ภัยเพื่อให้กลับมามีอยู่ในแผ่นดินของเขา ก่อนที่มหาปุโรหิตสิ้นชีวิต
- 33 ดังนั้นเจ้าจึงไม่ควรทำให้แผ่นดินที่เจ้าทั้งหลายอาศัยอยู่มีมลทิน เพราะว่าโลหิตทำให้แผ่นดินเป็นมลทิน และไม่มีสิ่งใดที่จะชำระแผ่นดินให้หมดมลทินที่เกิดขึ้นเพราะโลหิตตกในแผ่นดินนั้นได้ นอกจากโลหิตของผู้ที่ทำให้โลหิตตก
- 34 เจ้าอย่ากระทำให้เกิดมลทินในแผ่นดินที่เจ้าอาศัยอยู่ ที่เราอยู่ท่ามกลาง เพราะว่าเราคือพระเยโฮวาห์ที่อยู่ท่ามกลางคนอิสราเอล"

บท 36

หิวหน้าครอบครัวคนกิเลอาด บุตรชายของมาคีร์ ผู้เป็นบุตรชายของมนัสเสห์ ครอบครัวต่างๆของบุตรชายโยเซฟ เข้ามาใกล้และพูดต่อหน้าโมเสสและต่อหน้าประมุข คือบรรดาหัวหน้าคนอิสราเอล

- 2 เขาพูดว่า "พระเยโฮวาห์ได้บัญชาเจ้านายของข้าพเจ้าให้จับสลากยกแผ่นดินให้เป็นมรดกแก่คนอิสราเอล และเจ้านายของข้าพเจ้าได้รับบัญชาจากพระเยโฮวาห์ให้ยกมรดกของเศโลเฟหัดพี่น้องของเราแก่บุตรสาวของเขา
- 3 ถ้าเธอทั้งหลายแต่งงานกับบุตรชายทั้งหลายของคนอิสราเอลตระกูลอื่นแล้ว ส่วนมรดกของบรรพบุรุษของเราจะเพิ่มให้กับมรดกของคนตระกูลที่เธอไปอยู่ด้วย เพราะฉะนั้นจึงเป็นการที่นามรดกไปจากส่วนที่เป็นของเรา
- 4 และเมื่อถึงปีเลี้ยงเตรของคนอิสราเอล มรดกที่เป็นส่วนของเธอก็จะถูกยกไปเพิ่มเข้ากับส่วนของตระกูลที่เธอไปอยู่ด้วย จึงเป็นการที่นำส่วนมรดกของเธอไปจากส่วนมรดกของตระกูลบิดาของเรา"
- 5 และโมเสสบัญชาคนอิสราเอลตามพระดำรัสของพระเยโฮวาห์ว่า "ตระกูลคนโยเซฟพูดถูกต้องแล้ว
- 6 นี่คือสิ่งที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาเกี่ยวกับบุตรสาวของเศโลเฟหัด ซึ่งว่า `จงให้เธอแต่งงานกับใครที่เธอพอใจ แต่เธอต้องแต่งงานกับคนภายในครอบครัวตระกูลบิดาของเธอ
- 7 ดังนั้นแหละส่วนมรดกของคนอิสราเอลจะไม่ถูกโยกย้ายจากตระกูลหนึ่งไปให้อีกตระกูลหนึ่ง คนอิสราเอลทุกคนต้องอยู่ในที่มรดกแห่งตระกูลบรรพบุรุษของตน
- 8 และบุตรสาวทุกคนผู้รับกรรมสิทธิ์มรดกในตระกูลคนอิสราเอลตระกูลใด ให้เป็นภรรยาของคนใดคนหนึ่ง ในครอบครัวในตระกูลบิดาของตน เพื่อคนอิสราเอลทุกคนจะถือกรรมสิทธิ์มรดกของบิดาของเขา
- 9 ดังนั้นจะไม่มีมรดกที่ถูกโยกย้ายจากตระกูลหนึ่งไปยังอีกตระกูลหนึ่ง เพราะว่าคนอิสราเอลแต่ละตระกูลควรคงอยู่ในที่มรดกของตน"
- 10 พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสสอย่างไร บุตรสาวทั้งหลายของเศโลเฟหัดก็กระทำอย่างนั้น
- 11 เพราะว่ามาลาห์ ทิธฮาห์ โสกลาห์ มิลคาห์ และโนอาห์ บุตรสาวของเศโลเฟหัด ได้แต่งงานกับบุตรชายทั้งหลายของพี่น้องแห่งบิดาของตน
- 12 เธอได้แต่งงานกับครอบครัวคนมนัสเสห์บุตรชายของโยเซฟ และส่วนมรดกของเธอก็คงอยู่ในตระกูลแห่งครอบครัวบิดาของเธอ
- 13 ข้อความเหล่านี้เป็นบทบัญญัติและคำตัดสินซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงบัญชาทางโมเสสแก่คนอิสราเอล ณ ที่ราบโมอับ ริมแม่น้ำจอร์แดนใกล้เมืองเยรีโค

For other languages please go to www.wordproject.org